

NÁRODNÍ DIVADLO MORAVSKOSLEZSKÉ

příspěvková organizace statutárního města Ostrava

Členka baletu NDM

**Barbora
Šulcová**

*Miluji pohyb, a kdybych nedělala něco fyzického,
asi bych se zbláznila...*

OPERA

Nejhranější opera světa
LA TRAVIATA

ČINOHRA

Britská humoristická fantasy
MAŠKARÁDA

OPERETA/MUZIKÁL

Světový muzikálový hit
KOČKY

NDM EXTRA

Pout' Hukvaldy → Ostrava
OD LIŠKY K LIŠCE

Foto titulní strany Tamara Černá – SoliG

Audi Náskok díky technice

Auto Heller

Hrdý partner
Národního divadla
moravskoslezského

Auto Heller
Cihelní 3160/49b, Ostrava
www.autoheller.cz
audi@autoheller.cz

SLOVO ŘEDITELE DIVADLA

Vážení a milí diváci, milí přátelé,

před námi jsou poslední 2 měsíce 99. sezóny NDM – měsíce květen a červen roku 2018. I tyto měsíce máme zavřeno v Divadle Jiřího Myrona, které prochází 1. etapou náročné rekonstrukce. Pilně se zde pracuje na tom, aby areál divadla, rozložený do několika historických budov na ulicích Čs. legií a Milíčova, zazářil v plné kráse se začátkem 100. sezóny!

V době, kdy píší tyto řádky, soubor opereta/muzikál zkouší slavný muzikál **Kočky**, který bude v září 2018 první velkou premiérou ve znovuootevřeném divadle. V měsících květnu a červnu se celkem 8x představí tento soubor v Divadle Antonína Dvořáka. V posledních 4 reprízách se sem vrací na repertoár klasická opereta **Ples v opeře** a zároveň zde 4x budete mít možnost navštívit **Fialový svět** – koncert přední sólistky souboru Hany Fialové. Soubor operety/muzikálu se na samém konci sezóny (30. 6. 2018) představí

poprvé ve své historii na prestižním Národním festivalu Smetanova Litomyšl, kde ve Smetanově domě provede premiéru nové hudební verze úzdravného opera autorů Jaroslava Duška, Ondřeje Smeykala a Maria Buzziho **L2: Brána života!**

Divadlo Jiřího Myrona budete přece jenom mít možnost v těchto měsících 6x navštívit. Ne hlavním vchodem, ale přes provozní vřátnici z ulice Milíčova. Na pouhé 4 reprízy se vrací úspěšná inscenace souboru činohry **Můj boj (Mein Kampf)**. Tato mimořádně úspěšná inscenace je na repertoáru našeho divadla již 18 (!) let a hrajeme ji v netradičním uspořádání prostoru na jevišti Divadla Jiřího Myrona, kde je umístěno i hlediště. Aktuální 99. sezónu pak zakončí v Ostravě již 4. biennále mezinárodního festivalu **NODO (Dny nové opery Ostrava)**, které od roku 2012 pořádá společně NDM a Ostravské centrum nové hudby. Festival NODO – nejen v hudebních kruzích velmi očekávaná operní událost minimálně evropského rozměru – zahájí 24. 6. 2018 v Divadle Jiřího Myrona světová premiéra pozoruhodné kompozice českého skladatele a průkopníka mikrotónální hudby Aloise Háby – opera **Přijď království Tvé**, zkomponovaná v letech 1937–1942. Další 2 večery festivalu NODO, který končí 28. 6. 2018, se konají v Divadle Antonína Dvořáka a jeden v Provozu Hlubina.

Čekají nás ještě celkem 3 premiéry nových titulů 2 našich souborů. Ta poslední patří souboru činohry, který na studiové scéně zkušebny Divadla Antonína Dvořáka představí hru Erica Bogosiana **Sex, drogy a hafo prachů**. Tato česká premiéra a její následné 2 reprízy také znamenají rozloučení s tímto studiovým hracím prostorem. První inscenace zde byla premiérována v září 2001. Tato premiéra a další úspěšné komorní činoherní inscenace se přesunou začátkem následující sezóny do nově budovaného Divadla „12“. Ale to už se dostáváme k sezóně s číslem 100! **A předplatné na tuto sezónu je již od 23. 4. 2018 v prodeji!**

I bez plného provozu v naší největší divadelní budově nabízíme v 99. sezóně bohatou nabídku mnoha žánrů a doufám, že zde najdete pádné důvody k návštěvě našeho divadla! Ať jsou Vám následující stránky tohoto časopisu příjemným společníkem!

Přeji krásné jaro v NDM! Děkuji Vám za přízeň i za trpělivost v souvislosti s omezením diváckého komfortu během posledních měsíců v Divadle Jiřího Myrona!

V úctě a srdečně

Jiří Nekvasil

CENY JANTAR

Dne 15. dubna byly v Moravskoslezském kraji uděleny Ceny Jantar za mimořádné umělecké výkony. Národní divadlo moravskoslezské proměnilo celkem 6 nominací!

Svatopluk Sem (Kalina – TAJEMSTVÍ)

David Viktora (Jake Sturdy – TĚ MĚ ZABIJ)

Barbora Šulcová (sólo – ALL THAT JAZZ, ROCK, BLUES)

Rei Masatomi (sólo – ALL THAT JAZZ, ROCK, BLUES)

Martina Šnytové (Já – REBECCA)

Lukáš Adam (Mercuzio – ROMEO A JULIE, poselství lásky)

Foto Jiří Zenoš

OPERA _____ 5

ČINOHRA _____ 13

BALET _____ 23

OPERETA/MUZIKÁL _____ 31

EXTRA _____ 41

**Budte s námi
i ve virtuálním
světě...**

Národní divadlo
moravskoslezské

ndm ostrava

ndm ostrava

ndm.ostrava

www.ndm.cz

NÁRODNÍ DIVADLO MORAVSKOSLEZSKÉ
příspěvková organizace statutárního města Ostrava

Ředitel: Jiří Nekvasil
Správní ředitelka: Miloslava Hercíková
Hudební ředitel opery: Jakub Klecker
Šéf činohry: Vojtěch Štěpánek
Šéfka baletu: Lenka Dřimalová
Šéf operety/muzikálu: Gabriela Petráková
Šéf výpravy, scénograf: David Bazika
Šéfka marketingu a obchodu: Markéta Chlebová
Mimořádné projekty: Kateřina Vozňáková
Adresa redakce: Čs. legií 148/14, 701 04 Ostrava – Moravská Ostrava
Odpovědná redaktorka: Marcela Bednaříková
Autoři textů: Marcela Bednaříková, Tereza Cigánková, Juraj Čiernik, Martin Dostál, Lenka Dřimalová, Adam Gold, Stanislava Hrušková, Pavlína Macháčová, Eva Mikulášková, Peter Oravec, Tereza Osmančíková, Radana Otípková, Karolína Pečenková, Michael Prostějovský, Vlasta Reittererová, Sylvie Rubenová, Barbora Skálová, Tereza Strmisková, Jan Vlas, Kateřina Vozňáková
Program a repertoár: Milena Sladká
Technická spolupráce: Jarmila Faferková
Grafická úprava: Václav Melecký
Redakční uzávěrka: 30. března 2018
Vychází: 2. května 2018
Vydalo: Národní divadlo moravskoslezské
Tisk: CZECH PRINT CENTER a. s.
ISSN 2533-705X

Máte zájem inzerovat v časopise NDM?
Kontaktujte paní **Zuzanu Rausovou**, zuzana.rausova@ndm.cz, tel: 731 498 581

NÁRODNÍ DIVADLO MORAVSKOSLEZSKÉ (založeno 1919)

Národní divadlo moravskoslezské se sídlem v Ostravě je největším a nejstarším profesionálním divadlem v Moravskoslezském kraji a zároveň největší kulturní institucí zřizovanou statutárním městem Ostrava. Je nepřehlédnutelným centrem kulturního, duchovního, intelektuálního a společenského života občanů Ostravy a širokého okolí. Jako jediné na Moravě má divadlo čtyři umělecké soubory – operu, činohru, balet a operetu/muzikál, které hrají pravidelně na dvou stálých scénách: v Divadle Antonína Dvořáka a Divadle Jiřího Myrona.

Široce rozkročená ambiciózní dramaturgie všech čtyř uměleckých souborů je vedena systematickou snahou oslovit co nejširší divácké spektrum všech generací a zájmů. Od klasického českého a světového repertoáru přes objevnou dramaturgii a současnou tvorbu až k experimentálnímu dílu a projektům mnohdy na hranicích žánrů. Svou úroveň se dnes Národní divadlo moravskoslezské řadí ke špičce českého divadelního umění, což dokládají jak ocenění na divadelních festivalech, tak zájem domácích i zahraničních inscenátorů, choreografů i sólistů, kteří zde hostují.

Společně s Ostravským centrem nové hudby je Národní divadlo moravskoslezské pořadatelem festivalu NODO (Dny nové opery Ostrava / New Opera Days Ostrava). Několikadenní festival poskytuje co dva roky prostor pro realizaci nových operních děl současných skladatelů. Poprvé se festival NODO konal v roce 2012, kdy se setkal s velkým zájmem účastníků i médií. Festival NODO je organizován co druhý rok vždy v mezidobí Ostravských dnů.

Divadlo Antonína Dvořáka bylo postaveno v novobarokním stylu vídeňským architektem Alexandrem Grafem. Městské divadlo bylo slavnostně otevřeno 28. září 1907 a do roku 1919 se v něm hrálo výhradně německy. Od roku 1919 bylo stálou scénou Národního divadla moravsko-slezského, za druhé světové války byli čeští divadelníci nuceni budovu opustit. Během války divadlo zasáhlo bombardování a byla nutná jeho rekonstrukce. Po ní budova vystřídala označení Zemské divadlo, Velké divadlo a od roku 1948 Divadlo Zdeňka Nejedlého. V 50. letech došlo ke změně vnějšího vzhledu divadla, novobarokní prvky byly nahrazeny sloupovou řadou v průčelí, kterou můžeme vidět dodnes. Název Divadlo Antonína Dvořáka nese od roku 1990. Divadlo Antonína Dvořáka je domovskou scénou souboru opery, hrají zde i soubory činohry a baletu. Hlediště po rekonstrukci na přelomu tisíciletí pojme 513 diváků.

Divadlo Jiřího Myrona bylo původně Národním domem, jehož stavba byla zahájena v roce 1892 podle návrhu architekta Josefa Srba v novorenesančním slohu. Slavnostní otevření Národního domu se uskutečnilo 16. a 17. června 1894. V letech 1908–1919 zde působilo první stálé české profesionální divadlo, v roce 1919 se stal druhou scénou Národního divadla moravsko-slezského. České divadlo se ale hrálo jen v Městském divadle a Národní dům sloužil ke společenským účelům, od roku 1925 zde sídlilo kino Kosmos. Za německé okupace byl český divadelní soubor nucen opustit Městské divadlo a uchýlit se do Národního domu, který byl výrazně přestavěn. Od roku 1954 nese budova jméno Divadlo Jiřího Myrona. V prosinci roku 1976 došlo k rozsáhlému požáru, který budovu prakticky zničil. Po rozsáhlé rekonstrukci a dostavbě bylo divadlo opět otevřeno v roce 1986. Divadlo Jiřího Myrona je domovskou scénou souboru operety/muzikál, účinkuje zde rovněž činoherní a baletní soubor a hlediště pojme 623 diváků.

100. DIVADELNÍ SEZÓNA

Vizuálním symbolem nastávající sezóny je číslice sto, která odkazuje na 100. divadelní sezónu Národního divadla moravskoslezského. Číslici tvoří názvy divadla, které se v průběhu let proměňovaly. Dramaturgie všech čtyř souborů 100. divadelní sezóny bude jedinečná v tom, že všechny premiérové tituly se celých 99 sezón na repertoáru našeho divadla neobjevily. Připravili jsme pro Vás jedinečnou nabídku premiér a předplatného. Navštivte naše představení, hrajeme od září 2018 do června 2019 v Divadle Antonína Dvořáka, v Divadle Jiřího Myrona a v novém Divadle „12“, které se bude nacházet v areálu Divadla Jiřího Myrona. Vyberte si jednu z našich předplatitelských skupin, která zcela odpovídá vašim představám – podle žánru, divadla, hracích dnů, hodiny začátku představení. Předplatné může být vhodným dárkem pro rodinu, ale také pro obchodní partnery. **Prodej předplatného jsme zahájili 23. dubna 2018. Předplatné objednávejte na kontaktu: Alena Burdová (tel.: +420 596 276 202; mobil: +420 736 627 169; e-mail: alena.burdova@ndm.cz).**

opera

PREMIÉRY V SEZÓNĚ 2017/2018

Edvard Schiffrer (1942)
ZOB, ZOB, ZOBAN!!!
Vrať nám, ptáku, hasmána aneb ne tak docela krátká zpívaná pohádka pro děti
Hudební nastudování: Adam Sedlický, Lenka Živocká
Režie: Václav Klemens
Premiéra 24. září 2017 ve foyeru Divadla Antonína Dvořáka
Inscenace je realizována ve spolupráci s Operním studiem NDM a Ateliérem pro děti a mládež při NDM

Giuseppe Verdi (1813–1901)
OTELLO
Opera o čtyřech dějstvích z roku 1887
Hudební nastudování: Jakub Klecker
Režie: Ivan Krejčí
Premiéry 19. a 21. října 2017 v Divadle Antonína Dvořáka
Nastudování v italském originále s českými a anglickými titulky

Christoph Willibald Gluck (1714–1787)
IFIENIE V AULIDE
Tragická opera o třech dějstvích z roku 1774 v hudební a textové úpravě Richarda Wagnera z roku 1847
Hudební nastudování: Zdeněk Klauza
Režie: Michal Znaniecki
Premiéry 14. a 16. prosince 2017 v Divadle Antonína Dvořáka
Nastudování v německé textové úpravě s českými a anglickými titulky

Dmitrij Dmitrijevič Šostakovič (1906–1975)
LADY MACBETH MCENSKÉHO ÚJEZDU
Opera o čtyřech dějstvích a devíti obrazech z roku 1932
Hudební nastudování: Jakub Klecker
Režie: Jiří Nekvasil
Premiéry 8. a 10. března 2018 v Divadle Antonína Dvořáka
Nastudování v ruském originále s českými a anglickými titulky

Giuseppe Verdi (1813–1901)
LA TRAVIATA
Nejhranější opera světa podle románu Alexandra Dumase ml. Dáma s kaméliemi
Hudební nastudování: Robert Kružík
Režie: Bohuslava Kráčmarová
Premiéry 3. a 5. května 2018 v Divadle Antonína Dvořáka
Nastudování v italském originále s českými a anglickými titulky

Půl hodiny před každým operním představením jsou pro vás ve foyeru 1. balkónu Divadla Antonína Dvořáka připraveny **DRAMATURGICKÉ ÚVODY** k danému titulu!

LA TRAVIATA – Veronika Holbová a Milena Arsovska (Violetta Valéry) na vizuálu k inscenaci
Živé kamélie pro vznik plakátu laskavě poskytlo zámecké zahradnictví zámku Rájec nad Svitavou, které disponuje čtyřmi stovkami jejich odrůd. Děkujeme!

f Opera NDM je na Facebooku:
Opera Národního divadla moravskoslezského

4

REPERTOÁR OPERY (KVĚTEN – ČERVEN 2018)

Giuseppe Verdi

LA TRAVIATA

Hudební nastudování: Robert Kružík
Dirigent: Robert Kružík / Adam Sedlický
Režie: Bohuslava Kráčmarová

3. 5. (18.30) – premiéra,
5. 5. (18.30) – druhá premiéra,
12. 5. (18.30), 6. 6. (18.30), 17. 6. (18.30)

Edvard Schiffrauer

ZOB, ZOB, ZOBAN!!!

Hudební nastudování: Adam Sedlický,
Lenka Živocká

Dirigent: Adam Sedlický

Režie: Václav Klemens

7. 5. (10.00) – derniéra

Gioacchino Rossini

LAZEBNÍK SEVILLSKÝ!!!

Hudební nastudování: Marko Ivanović
Dirigent: Tomáš Brauner / Marko Ivanović
Režie: Ondřej Havelka

10. 5. (18.30), 25. 5. (18.30)

Dmitrij Dmitrijevič Šostakovič

LADY MACBETH MCENSKÉHO ÚJEZDU

Hudební nastudování: Jakub Klecker
Dirigent: Jakub Klecker / Sander Teeppen
Režie: Jiří Nekvasil

15. 5. (18.30), 23. 5. (18.30),

1. 6. (18.30), 5. 6. (18.30),

9. 6. (19.00) – zájezd Bratislava

Benjamin Britten

ZNEUCTĚNÍ LUKRÉCIE

Hudební nastudování: Ondřej Vrabec
Dirigent: Adam Sedlický
Režie: Jiří Nekvasil

17. 5. (18.30) – derniéra,
19. 5. (19.00) – zájezd Praha

Christoph Willibald Gluck

IFIGENIE V AULIDĚ

Hudební nastudování: Zdeněk Klaua
Dirigent: Zdeněk Klaua
Režie: Michal Znaniecki

26. 5. (18.30), 15. 6. (18.30) – derniéra

TIP HUDEBNÍHO ŘEDITELE OPERY

ZNEUCTĚNÍ LUKRÉCIE

Úchvatně poetická Brittenova komorní opera *Zneuctění Lukrécie* bude uvedena na našem jevišti již pouze 17. května a 19. května pak ve Stavovském divadle v Praze. Kritiky byla nazvána jako „stylová, jemná, sofistikovaná moderní hra s posluchačem a divákem na pomezí iluze a skutečnosti“. Těšit se můžete na špičkové mezinárodní obsazení čtyř hlavních rolí: Eva Dřízgová-Jirušová, Jorge Garza (New York), Thomas Weinhappel (Vídeň) a Janja Vuletic (Berlín), která v roce 2008 vyhrála prestižní soutěž TV Mezzo díky ztvárnění role Lukrécie. V Brittenově osobité instrumentaci pro komorní orchestr se budou prezentovat koncertní mistři a vedoucí skupin orchestru opery NDM.

Jakub Klecker

Jakub Klecker

ZNEUCTĚNÍ LUKRÉCIE – V popředí Jorge Garza (Mužský sbor), Janja Vuletic (Lukrécie) a Eva Dřízgová-Jirušová (Ženský sbor)
Derniéra 17. 5. (18.30) v Divadle Antonína Dvořáka a zájezd 19. 5. (19.00) ve Stavovském divadle v Praze

Foto Martin Popelář

GRATULUJEME

Z operní Ceny Thálie 2017, kterou jí přinesla role Desdemony v ostravské inscenaci Verdiho *Otella*, se těší německá sopranistka **Maida Hundeling**. Foto Pavel Průcha

Nežádanější český barytonista **Svatopluk Sem** získal za ztvárnění rolí Kaliny ve Smetanově *Tajemství* a Figara v *Lazebníku sevilském!!!* (obě NDM, sezóna 2016/2017) Výroční cenu Opery Plus. V letošním roce taktéž obdržel Cenu Thálie 2017 za mimořádný jevištní výkon v roli Giorgia Germonta (*La traviata*, Jihočeské divadlo) a také moravskoslezskou kulturní Cenu Jantar za ztvárnění role Kaliny (NDM).

Foto Jiří Zerzoň

Dlouholetý sólista operety a opery NDM **Václav Morys** slavil životní jubileum. Příští rok oslaví 30 let působení v našem divadle.

Foto Martin Kusný

OTELLO s hostem z Metropolitní opery v New Yorku

Exkluzivní představení slavného Verdiho *Otella* proběhla 17. a 20. dubna 2018. Obsazení hlavních rolí bylo mimořádné: tenorista **Luis Chapa** (Otello), host Metropolitní opery

v New Yorku, držitelka Ceny Thálie 2017 za roli Desdemony **Maida Hundeling** a vynikající český barytonista Martin Bárta (Jago) zpívali pod taktovkou hudebního ředitele

opery NDM **Jakuba Kleckera**. Děkujeme za úchvatné dva večery a skvělé divácké přijetí s potleskem vestoje. Další čtyři uvedení této opery pro vás chystáme v roce 2019. (em)

Luis Chapa (Otello) a Maida Hundeling (Desdemon)

Foto Martin Popelář

Luis Chapa (Otello)

Foto Martin Popelář

Giuseppe Verdi (1813–1901)

LA TRAVIATA

Nejhranější opera světa podle románu Alexandra Dumase ml. Dáma s kaméliemi

Opera o třech dějstvích z roku 1853
Libreto Francesco Maria Piave (1810–1876)
podle románu Alexandra Dumase ml.
(1824–1895) *La dame aux camélias*
(*Dáma s kaméliemi*) z roku 1848

nejhranější opera světa • láska a smrt
v Paříži • femme fatale • bohatá výprava
• tradiční zpracování

Hudební nastudování

Dirigent **Robert Kružík**
/ **Adam Sedlický**
Režie **Bohuslava Kráčmarová**
Scéna **Michal Syrový**
Kostýmy **Alena Schäferová**
Videoprojekce **Otakar Mlčoch**
Choreografie **Olga Borisová-Pračíková**
Asistent choreografie, pohybová spolupráce
Rodion Zelenkov
Sbormistr **Adam Sedlický**
Dramaturgie **Eva Mikulášková**
Český překlad **Marie Kronbergerová**

Osoby a obsazení:

Violetta Valéry **Milena Arsovska**
/ **Veronika Holbová**
Flora Bervoix **Anna Nitrová**
/ **Michaela Zajmí**
Annina **Ivana Ambrusová**
/ **Pavla Morysová**
Alfredo Germont **Luciano Mastro**
/ **Martin Šrejma**
Giorgio Germont **Martin Bárta**
/ **Jiří Hájek**
/ **Svatopluk Sem**
Gastone, vikomt de Letorieres **Ondřej Koplík**
/ **Václav Morys**
Baron Douphol **Jakub Kettner**
/ **Roman Vlkovič**
Markýz d'Obigny **Lukáš Bařák**
/ **Petr Urbánek**
Doktor Grenvil **Martin Gurbaľ**
/ **Michal Onufer**
Giuseppe **Aleš Burda**
/ **Petr Němec**
Sluha u Flory **Erik Ondruš**
/ **Petr Urbánek**
Posluha **Tomasz Suchanek**
/ **Waldemar Wiczorek**
Alexandre Dumas ml. **Vít Roleček**
/ **Rastislav Širila**

Dále účinkuje sbor a orchestr opery NDM
– koncertní mistři **Vladimír Liberda**
a **Jaroslav Podžorski** – balet NDM
a externisté

*Uvádíme v italském originále s českými
a anglickými titulky*

**Premiéry 3. a 5. května 2018 v 18.30
hodin v Divadle Antonína Dvořáka**

**Reprízy 12. 5. (18.30), 6. 6. (18.30)
a 17. 6. (18.30) v Divadle Antonína
Dvořáka**

Nejoblíbenější opera světa vznikla díky
výrazně autobiografickému románu Ale-
xandra Dumase ml., který v něm na pozadí
úchvatného světa pařížských večírků po-
loviny 19. století líčí svou nešťastnou lásku
ke slavné a bohaté vydržované kurtizáně
– dámě s kaméliemi. Jeho srdcervoucí pří-
běh o skandální aféře mezi „padlou“ ženou
a mladým šlechticem se stal okamžitě po-
pulárním. Verdiho zaujal svým provokativním
společenským tématem v době, kdy udržoval
pro okolí neméně kontroverzní nemanželský
poměr. Vzniklo strhující hudební zpracování
nesoucí název *La traviata* (*Zbloudilá*), které
po úspěchu *Rigoletta* a *Trubadúra* přineslo
Verdimu konečný triumf.

**V historii NDM bude tato opera insce-
nována již po třinácté.** Od roku 1922, kdy
se dirigentské taktovky ujal František Kubina
v inscenaci Rudolfa Fejfara, uplynulo téměř
sto let, během kterých se tento nestárnoucí
titul takřka nepřetržitě držel na ostravském
jevišti ve více jak čtyřech stovkách před-
stavení. Zaujímavostí je, že v roce 1931 byla
inscenace dokonce znovu nastudována
pouze pro jedno představení, kde hostovala
světoznámá sopranistka Ada Sari. Největší
počet repríz zažila inscenace Karla Küglera
a dirigentů Jaroslava Vogela, Georga Sin-
gera a Mirka Hanáka za doby předválečné
a protektorátní (1935–1940). Představení
se hrála v dnešním Divadle Jiřího Myrona
i Divadle Antonína Dvořáka, ale i v Místku,
Opavě či ve Zlíně. Dále pak v rozmezí dvou
poválečných let (1946–1948), kdy nová
inscenace *La traviaty* režiséra Bohumila
Hrdličky a dirigenta Mirka Hanáka dosáhla
36 repríz a dalších 14 repríz do roku 1952.
V roce 1955 byla nastudována dirigentem
Rudolfem Vašatou a režisérem Iljou Hylasem
pro komorní provedení v Závodním klubu
dolu Hlubina, a to pro představení určené
horníkům. V premiérách 50. a 60. let se ob-
jevily jako Violetta Věra Heroldová a Radmila
Minářová, v roli Alfreda Jiří Pavlíček a Oldřich

Lindauer či Jozef Ábel a v roli otce Germon-
ta Rudolf Kasl nebo Čeněk Mlčák. Inscena-
ce Miloslava Nekvasila a dirigenta Bohumila
Janečka (1964) dosáhla neuvěřitelné stovky
repríz. V letech 1977–1990 se uskutečnilo
80 představení inscenace dirigenta Václava
Návraty a opět režiséra Miloslava Nekvasila,
na kterých se objevily desítky zahraničních
hostů. V roli Violetty se představily Georgeta
Popa-Balan (tehdejší Státní opera Bukurešť),
Ninon Lima (Národní opera v Havaně), Alice
Slowakiewicz (Komorní opera ve Varšavě),
Blagovesta Karnobatlova (Národní opera
v Sofii), Elga Brahmane (Státní akademické
divadlo v Rize), Ursula Trawinska-Moroz
(Komorní opera ve Varšavě), Pauletta de
Vaughn (USA, stálý host Státní opery ve Ví-
dňi), v roli Alfreda pak Edilio Hernández (Ná-
rodní opera v Havaně) a Adolfo Casas (Ná-
rodní opera v Havaně). V italském originále

Návrh scény Michala Syrového

byla opera nastudována pro nové uvedení
v roce 1992, kdy se režie ujal Daniel Wiesner
a dílo dirigovali Jan Šrubař a Oliver Dohnányi.
Na přelomu února/března 1995 se uskuteč-
nilo hostování této inscenace po baskickém
Španělsku (Teatro de Mostoles, Teatro Regio
Almansa, Teatro Amaia Antzokia a Teatro
Principal Antzokia), kde v roli Violetty Valéry
zářila Eva Dřížgová-Jirušová. Naposledy byla
nastudována v roce 2004 v mezinárodním
obsazení a zazněla podruhé v italském origi-
nále. Hudebně ji připravil tehdejší stálý host
zdejší opery – italský dirigent Paolo Gatto,
v režii Carmen Or, skvělé klavíristky, která
spolupracovala na podílech a jevištích se svě-
tově proslulými umělci.

A jaká bude nově vznikající inscenace
po hudební stránce? Nabídne v roli Violetty
debut makedonské sopranistky Mileny Ar-
sovske či talent ostravské mladé generace
Veroniky Holbové. V roli Georgia Germonta
vystoupí Svatopluk Sem, který byl za ztvárnění
této role vyznamenán Cenou Thálie 2017.

(em)

***Za ta dlouhá léta, co působíš jako asis-
tentka režie a inspicientka opery NDM,
se konečně dostáváš k samostatné
tvůrčí činnosti režisérky. Navíc nejzná-
mější Verdiho opery. Jaké byly první
úvahy nad tímto tématem?***

Jsem šťastná, že mi byla udělena pocta
režirovat *La traviatu*. To byl první a neustá-
vající pocit. Když jsem se začala „zavrtávat“
do práce, obracela jsem se k tématu lásky
vydržované lehké ženy, která se zamiluje
a která je v rozporuplné situaci. Nesčetně-
krát jsem se s *Traviatou-Violettou* insce-
načně setkávala a vždy mě na ní zajímala
její dvojí tvář. To, že ji vidíme jako lehkomys-
lnou kurtizánu, která ve společnosti flirtuje
s každým, ale také sledujeme její přerod,
kdy je následně schopna upřímného citu.
Díky němu ztrácí vše, co získala, a zůstává jí
jen láska a povýšení do určité duševní šle-
chetnosti. Tento přerod je zásadní, a proto
jsme se kvůli širšímu emocionálnímu sděle-
ní rozhodli otevřít tradiční škrty v áriích.

***Verdi zhudebnil obraz obletované paříž-
ské kurtizány 19. století, skutečné his-
torické postavy, viděny prostřednictvím
románu Dáma s kaméliemi. La traviata
je tedy dvakrát přetvořený tentýž obraz
ve dvou autobiografických vrstvách.
Jaká bude ta třetí vrstva, tedy náhled
na Violettu prizmatem režisérky?***

U Violetty je zásadní vědomí nemoci,
která jí doslova omezuje život. Vyrovnává
se s touto skutečností po svém, kdy chce
„zemřít ve víru rozkoši“. Užívá si, dopřává
si požitků tělesné lásky i rozmazlování pro-
střednictvím dárek od mužů – ať už to jsou
lístky do divadla, šaty, nebo kočár. To vše si
ve své situaci může dovolit jenom tak, že se
nechá jako kurtizána vydržovat. Vzhledem
k tomu, že ji všichni chtějí získat a ocitá se
po boku barona, nabude i určitého spole-
čenského postavení. Po setkání s Alfredem
se v ní však probudí touha po opravdovém
citu a začne uvažovat o tom, jestli si může
dovolit se zamilovat a jestli nebude ne-
šťastná. Toto téma je známé. Od Dumasova

***V nejsilnější scéně posledního dějství, kdy Violetta
umírá v Alfredově náručí, musí díky skvělému
zhudebnění každému vyjet mráz po zádech.
Doufám, že se mi podaří tyto emoce přenést
na diváka...***

románu vedou cesty také přes *Manon
Lescaut* abbého Prévosta či Vítězslava
Nezvala. Dumas je v *Dámě s kaméliemi*
nesmírně shovívavý k životu lehkých žen,
což bylo podmíněné jeho vlastní zkušeností.
Ve Verdiho hudbě je také cítit veliké po-
chopení. Není to ospravedlnění, ale lidský
pohled na ženu, která si uvědomí, že to
nejcennější v životě je štěstí „milovat a být
milována“. V nejsilnější scéně posledního
dějství, kdy Violetta umírá v Alfredově ná-
ručí, musí právě díky skvělému zhudebnění
každému vyjet mráz po zádech. Já doufám,
že se mi podaří tyto emoce ve své koncepci
přenést na diváka.

***Proč se dnešní operní režisérka roz-
hodne inscenovat operu, která je k vi-
dění snad na všech světových jevištích,
tzv. tradičně a klasicky?***

Hudba by pro operního režiséra měla být
vždy alfou a omegou. Verdiho hudba je po-
platná době, kdy se život pařížské kurtizány
odehrál a kdy z něj vznikl románový příběh
a opera, tedy atmosféře i způsobu života
poloviny 19. století. Vizuálně proto respek-
tujeme dobovou módu a scéna se nám ba-
revností i stylem propojí s hledištěm divadla.
V tom všem jsme se plně propojili s drama-
turgickým uvažováním ve vidině nadčasové
inscenace. Ocitneme se v krásném uzavře-
ném prostoru, ve kterém je Violetta lapená,
sama si jej zvolila a nemůže z něj ven. Jako
kamélie ve skleníku. Tento prostor se mění
a otevírá se i chátrá spolu s Violettou. Co

je určitě zajímavé, je to, že do děje vstoupí
v různých podobách balet a celá opera bude
navíc pozorována „Alexandrem Dumasem“
(činoherem), kterému se jednotlivé postavy
také budou svěřovat.

***Vždycky mě trochu ironicky bavilo, jak
je možné, že všichni spolu s Violettou
na konci neumřou na tuberkulózu.
Vždyť se minimálně baron a Alfredo
musí nakazit...***

Ano, to je pravda (*smích*). Co bych právě
chtěla povýšit na opravdový projev lásky, to je
polibek. Úzce souvisí právě se souchotinami
– Violetta své muže (včetně barona) nikdy
nelíbá. Ve chvíli, kdy jí Alfredo vlepí polibek, je
to pro ni obrovský šok, protože si uvědomuje,
co by se mohlo stát, a zároveň je to právě
polibek, který je duševně spojí a „nakazí“.
A tento moment je klíčový při rozhodování
i riskování, zda otevřít srdce a možnosti prožít
sen o lásce.

***Takže Violetta jako Julia Roberts, která
jako prostitutka ve filmu Pretty Woman
políbí až Richarda Gere – a koneckon-
ců s ním i navštíví představení La travi-
aty. Inspiroval tě právě tento film? Máš
vůbec čas a chuť se dívat na filmy?***

Jsem introvert, vlk samotář a spíš než
koukat na filmy, raději často chodím sama
na procházky do Beskyd nebo plavu. Ale
úplně nevypnu. Stále mi hlavou letí myš-
lenky týkající se aktuální inscenace, jelikož
v divadle přes sezónu téměř bydlím. (em)

Zahájení zkoušek k inscenaci LA TRAVIATA

Foto Eva Mikulášková

Dmitrij Dmitrijevič Šostakovič (1906–1975)

LADY MACBETH MCENSKÉHO ÚJEZDU

Opera o čtyřech dějstvích a devíti obrazech z roku 1932

Libreto Alexandr Preis (1905–1942) a Dmitrij Dmitrijevič Šostakovič podle stejnojmenné novely Nikolaje Leskova (1831–1895) z roku 1865

Reprízy 15. 5. (18.30), 23. 5. (18.30), 1. 6. (18.30), 5. 6. (18.30) v Divadle Antonína Dvořáka a 9. 6. (19.00) ve Slovenském národním divadle v Bratislavě u příležitosti hostování v rámci festivalu Eurokontext.sk

„**Ostravská Lady Macbeth Mcenského újezdu je událostí operní sezóny.** (...) Inscenace režiséra **Jiřího Nekvasila**

a scénografa **Daniela Dvořáka** akcentuje groteskní rovinu opery. Na scéně sugerující primitivní konstruktivismus i vězení, s ostře barevným svícením a expresivním baletem obřích krys se odehraje příběh znuděné kupcové toužící po povražení, která naletí sexuálně nadržnému a chlapáckému Sergejovi.“

Radmila Hrdinová: Šostakovičův groteskní operní morytát
Právo

„Uvedení opery v této originální podobě je i teď opravdovou dramaturgickou událostí. Dramaturgie ostravské opery si zasluhuje velký respekt. Ve své dramaturgické řadě Operní hity dvacátého století nám od roku 2011 už kromě děl Janáčkových a Martinů připravila Hindemithova Cardillaca, Život prostopášníka od Igora

Stravinského, Prokofjevova Ohnivého anděla a Brittenovo Zneuctění Lukrécie. Lady Macbeth Mcenského újezdu je jedním z nejskvělejších hudebních dramat dvacátého století a seznámení s ním má pro diváky zásadní význam,“ uvádí recenzentka **Olga Janáčková (Opera Plus)**, kterou doplňuje šéf **Divadelních novin Josef Herman**: „Odvážná dramaturgie se zjevně vyplácí umělecky, doufejme, že ji zvlášť v této podobě přivítají i diváci – Šostakovič koncipoval své dílo nikoli pro fajnšmekry, ale pro většinové publikum.“

„Námětem a některými dějovými momenty typickými pro Rusko devatenáctého století by mohla Lady Macbeth Mcenského újezdu připomenout příběh Káti Kabanové, který se odehrává ve stejném prostředí a také v bezvýchodnosti končí skokem do vody. Autor předlohy Šostakovičovy opery Nikolaj Leskov je však realističtější a ruský skladatel v hudbě avantgardnější, věcnější, nemilosrdnější, ať už jde o násilí, nebo sex. I Šostakovič straní ženě, jako ve své o pár let starší opeře český klasik. Ostrovskij nicméně zůstává u nevěry, nikdo není zavražděn, stranit jeho Kátě je snazší. A Janáček je nesrovnatelně lyričtější, empatičtější, soucitnější. Patří přes veškeré své novátorství ještě starému světu. Trefil ruské momenty dobře, ale opravdu ruská opera, hodně ruská, mrazivě ruská, je teprve ta Šostakovičova. (...)“

Dirigent **Jakub Klecker** v jasném souznění podpořil v orchestru brutální expresivitu, groteskní nadsázku i lyriku a melancholii. Šostakovičova hudba je do krajnosti kontrastní, postavy dramaticky vyhocené. Ve výsledku strhující dílo ve velmi působivé jevištní podobě. (...)“

OHLASY

Gratulujeme k úžasné inscenaci *Lady Macbeth Mcenského újezdu* a sólistům, sboru a orchestru za skvělý výkon. Tato inscenace je něčím, na co by měli být nesmírně pyšní!

Michael Trask
mecenáš NDM

„Obdivuhodné, vynikající představení, něco takového ani u nás není k vidění,“ s takovým prvním dojmem jsem se setkal pár minut po bouřlivých ovacích po premiéře opery Dmitrije Šostakoviče *Lady Macbeth Mcenského újezdu* v Národním divadle moravskoslezském. Možná by na tom nebylo nic zvláštního, kdyby tato slova neprošel můj host, moskevský rodák, pravidelný návštěvník Velkého divadla, nyní atašé generálního konzula Ruské federace v Brně Arťom Indyčenko. A mě v tu chvíli napadlo, že v celém divadle snad není člověka, který by měl názor opačný a který by v tu chvíli nebyl hrdý na to, že se nacházíme na půdě NAŠEHO, OSTRAVSKÉHO divadla.

Tvůrčí kolektiv pod režijním vedením Jiřího Nekvasila připravil divákům skutečnou lahůdku. V následných reprízách to budou moci ocenit i ti, kteří vstupenky na premiéru nesehnali. A já si říkám, že po cestě z divadla domů mnohým z nich se v hlavě bude honit otázka: Zamíří Cena Thálie za mimořádný umělecký přínos českému divadelnímu umění v roce 2019 do Ostravy?

Aleš Zedník
honorární konzul Ruské federace
v Ostravě

Žena dobře situovaného kupce, znuděná, trvale neuspokojovaná, snadno podlehnuvší bezcharakternímu svůdci, je okolnostmi dohnána k odstranění tchána i svého muže.

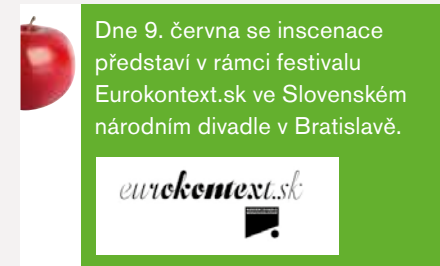
lordanka Derilova, bulharská sopranistka působící v Německu a známá i z českých divadel, má pro titulní roli temperament a potřebnou míru herecké přirozenosti, ale hlavně velký hlas bezpečně usazený na hranici mezi ženskostí a dramatickým patosem.“

Petr Veber: Lady Macbeth Mcenského újezdu, hodně ruská opera
www.casopisharmonie.cz

„Děj Šostakovičovy opery je jako jízda tobogánem. Ani na chvíli se nenudíte. Když už se člověk ořepe z rytmicky pregnančních demonstrací pohlavního styku Katěřiny a Sergeje, přichází mordy. (...) Ve čtvrteční premiéře se v roli Lady Macbeth představila **lordanka Derilova**. Bulharská sopranistka už několikrát přesvědčila (nejvýrazněji v Prokofjevově Ohnivém andělovi), že její hlas dramatické postavy zvládá a postupem let nabývá na průraznosti a síle. Fenomenální hlasový fond jí umožnil vytvořit neobyčejnou

charakterovou škálu od mladodramatických světle měkkých poloh k vážným dramatickým, kovově drsným odstínům plným vypjatých fortissimo a intenzivní energie. (...) Skutečným pánem jeviště však ve čtvrtek byl **Martin Bárta** v roli jeho otce Borise Timofejeviče. Už z pomalých, plíživých pohybů zlostného, nedůvěřivého a prohnitého tchána se dělalo úzko. Když k tomu ještě Bárta přidal svou zrůdnou skepsi nad synovou nanicovostí a mělkým temperamentem, činil tak Bárta s velkou přesvědčivostí, s níž se rozhodl vykonat za syna to „potřebné“.“

Milan Bátor: Zběsilý sex a vraždění na scéně ostravské opery. Lady Macbeth Mcenského újezdu je sugestivní představení
www.ostravan.cz

Dne 9. června se inscenace představí v rámci festivalu Eurokontext.sk ve Slovenském národním divadle v Bratislavě.

lordanka Derilova (Katěřina) a Martin Bárta (Boris Timofejevič Izmajlov)
Foto Martin Popelář

INZERCE

lordanka Derilova (Katěřina) a Vadim Zaplechny (Sergej)

Foto Martin Popelář

Mezinárodní hudební festival Leoše Janáčka

21/05 — 01/07

OSTRAVA • HUKVALDY • OPAVA
KRAVÁŘE • LUDĚŘOVICE • HLUČÍN
BOHUMÍN • FRÝDEK-MÍSTEK

2018

32 festivalových dní nabídne 32 koncertů a řadu osobností

CHRISTIAN ARMING
ROMAN RABINOVICH
JEREMIAH STEPHENSON
KRZYSZTOF PENDERECKI
JULIAN RACHLIN
IVAN ŽENATÝ
CLEMENS HAGEN
JIŘÍ VODIČKA
OLGA ŠROUBKOVÁ
GUSTÁV BELÁČEK
ADAM PLACHETKA
PAVEL SVOBODA
a další

Vstupenky je možné zarezervovat a zakoupit osobně u pokladny na předprodejních místech sítě Colosseum Ticket nebo online na www.mhflj.cz.

Festival finančně podpořili

OSTRAVA!!!

Moravskoslezský kraj

MINISTERSTVO KULTURY

Generální partner

Generální mediální partner

Hlavní mediální partner

SKUPINA ČEZ

Český rozhlas

Česká televize

NÁRODNÍ DIVADLO MORAVSKOSLEZSKÉ

NAPOSLEDY V NDM

Christoph Willibald Gluck
IFIGENIE V AULIDĚ

Dne 26. května a 15. června 2018 si nenechte ujít poslední dvě uvedení této tragické opery o třech dějstvích z roku 1774 v hudební a textové úpravě Richarda Wagnera z roku 1847.

Markéta Cukrová (Klytemnestra), Michaela Popik Kušteková (Iphigenia) a sbor opery NDM
Foto Martin Popelář

NÁRODNÍ DIVADLO MORAVSKOSLEZSKÉ

OPERNÍ HITY 20. století

NAPOSLEDY V NDM

Benjamin Britten
ZNEUCTĚNÍ LUKRÉCIE

Dne 17. května 2018 se na náš repertoár vrací opera Benjamina Brittena ZNEUCTĚNÍ LUKRÉCIE. Opera se 19. května 2018 představi také ve Stavovském divadle v Praze.

Janja Vuletic jako Lukrécie
Foto Martin Popelář

OPERNÍ SIRÉNY

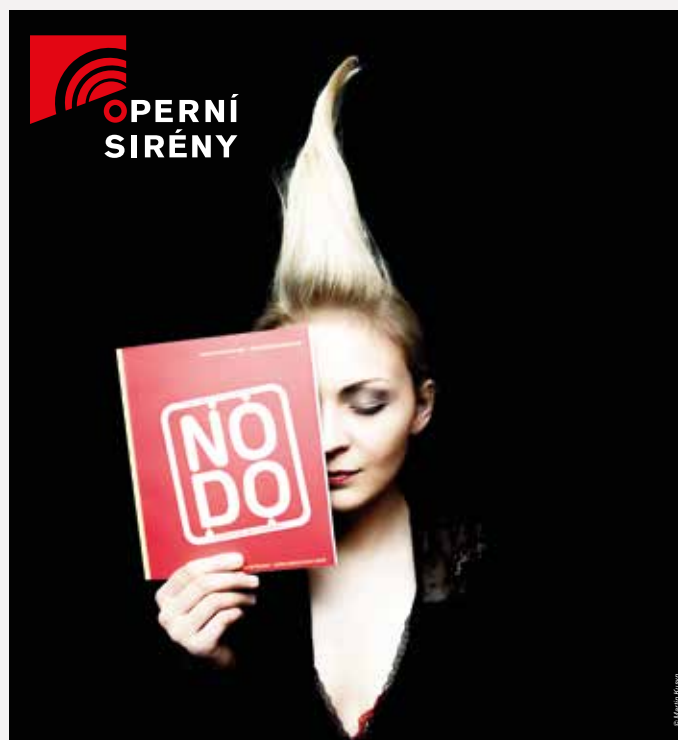

DISKUZNÍ POŘAD OPERY NDM v den zkoušky sirén
Verdi a italská opera

Hosté:
Paolo Gatto
italský dirigent a pedagog
Marie Kronbergerová
překladatelka italských operních libret
a dramaturgyně opery NDM
Eva Mikulášková

Středa 2. května 2018
16.00 – 17.30 hodin
Hudební oddělení Knihovny města Ostravy
www.ndm.cz

OPERNÍ SIRÉNY

DISKUZNÍ POŘAD OPERY NDM v den zkoušky sirén
NODO 2018

Hosté:
Jurij Galatenko
sbormistr a dirigent
Kristýna Konczyna
manažerka Ostravského centra nové hudby
Jiří Nekvasil
ředitel NDM
a dramaturgyně opery NDM
Eva Mikulášková

Středa 6. června 2018
16.00 – 17.30 hodin
Hudební oddělení Knihovny města Ostravy
www.ndm.cz

Činohra

PREMIÉRY V SEZÓNĚ 2017/2018

Gustave Flaubert (1821–1880)
PANÍ BOVARYOVÁ
Hořký příběh o sladké dívce a její ztrátě iluzí
Režie: Peter Gábor
Premiéra 16. listopadu 2017
v Divadle Antonína Dvořáka

Christian Löllike (1973)
OBYČEJNÝ ŽIVOT neboli Tělo a bitevní pole
Taková normální paranoia
Režie: Josef Kačmarčík
Česká premiéra 17. listopadu 2017
v Divadle loutek Ostrava

Henrik Ibsen (1828–1906)
PEER GYNT
Fantastická pouť za nalezením sebe sama
Režie: Pavel Khek
Premiéra 11. ledna 2018
v Divadle Jiřího Myrona

Eugène Labiche (1815–1888)
ŠTASTNÍ VE TŘECH
Milostný mnohoúhelník po francouzsku
Režie: Janusz Klimsza
Premiéra 25. ledna 2018
v Divadle Antonína Dvořáka

Ferdinand von Schirach (1964)
TEROR
Morální dilema na miskách vah
Režie: Tereza Řihová
Premiéra 5. dubna 2018
v Divadle loutek Ostrava

Christopher Hampton (1946)
ŘEČI LÉČÍ
Jung + Freud x Spielreinová = nebezpečná metoda
Režie: Vojtěch Štěpánek
Česká premiéra 20. dubna 2018
v Divadle loutek Ostrava

Terry Pratchett (1948–2015)
– Stephen Briggs (1951)
MASKARÁDA čili Fantom Opery
Britská humoristická fantasy v operním duchu
(a s operním duchem)
Režie: Zdeněk Bartoš
Premiéra 14. června 2018
v Divadle Antonína Dvořáka

Eric Bogosian (1953)
SEX, DROGY A HAFO PRACHŮ
One man show pro dva herce
Režie: Janusz Klimsza
Česká premiéra 21. června 2018
ve zkušebně Divadla Antonína Dvořáka

Činohra NDM je na Facebooku:
Činohra Národního divadla moravskoslezského

ŘEČI LÉČÍ – František Strnad (Carl Gustav Jung), Petra Lorencová (Sabina Spielreinová) a Robert Finta (Otto Gross)

Foto Radovan Štátný

REPERTOÁR ČINOHRY (KVĚTEN – ČERVEN 2018)

Eugène Labiche
ŠTASTNÍ VE TŘECH
Režie: Janusz Klimsza
2. 5. (18.30), 31. 5. (18.30)

Christopher Hampton
ŘEČI LÉČÍ
Režie: Vojtěch Štěpánek
3. 5. (19.00), 17. 5. (19.00), 1. 6. (19.00),
2. 6. (19.00)

Gustave Flaubert
PANÍ BOVARYOVÁ
Režie: Peter Gábor
4. 5. (18.30), 21. 5. (18.30), 24. 5. (18.30),
7. 6. (18.30)

Molière
SKOLA PRO ŽENY
Režie: Janusz Klimsza
9. 5. (18.30) – derniéra

Ferdinand von Schirach
TEROR
Režie: Tereza Říhová
10. 5. (19.00), 28. 5. (19.00), 5. 6. (19.00)

George Tabori
MŮJ BOJ (Mein Kampf)
Režie: Juraj Deák
12. 5. (19.00), 26. 5. (14.00),
26. 5. (19.00), 6. 6. (19.00)

POUZE
4
PŘEDSTAVENÍ
v DJM

Terry Pratchett – Stephen Briggs
MAŠKARÁDA čili Fantom Opery
Režie: Zdeněk Bartoš
14. 6. (18.30) – premiéra,
16. 6. (18.30) – první repríza,
18. 6. (18.30)

Eric Bogosian
SEX, DROGY A HAFO PRACHŮ
Režie: Janusz Klimsza
21. 6. (19.00) – česká premiéra,
24. 6. (19.00) – první repríza,
25. 6. (19.00)

TIP ŠÉFA ČINOHRY

TEROR

Hlavní roli v naší nejnovější inscenaci hrajete Vy, diváci. Vy můžete rozhodnout o vině či nevině vojenského pilota, který se pro záchranu desítek tisíc spoluobčanů rozhodl jich téměř dvě stovky zabít. *Teror* je brilantní hrou o nás a o našem světě...

Vojtěch Štěpánek

TEROR – Renáta Klemensová (Státní zástupkyně), Lucie Končoková (Meiserová), Vít Roleček (Obhájce) a zády Tomáš Jirman (Předseda)
Reprízy 10. 5. (19.00), 28. 5. (19.00) a 5. 6. (19.00) v Divadle loutek Ostrava

Foto Radovan Štátný

PŘIPRAVUJEME

Sezóna 2018/2019 v činohře NDM

V sezóně 2018/2019 představí činohra NDM celkem sedm nových titulů. A vzhledem k tomu, že se bude jednat o sezónu stou, jubilejní, mohou se diváci těšit na klasické i moderní hry, jež se doposud na činoherním repertoáru Národního divadla moravskoslezského nikdy neobjevily!

Mrštici – Slobodzianek – Ionesco – Hawdon – Vyrpajev – Ostrovskij – Hodge

Osu sezóny tvoří čtveřice titulů, které společně vyprávějí velké příběhy běžných lidí, podávají zprávu o našem světě a společně tvoří obraz lidstva. Prvním z nich je dramatizace románové kroniky **Rok na vsi bratři Mrštiku**. *Rok na vsi* je vlastně příběhem nás, naší rodiny, našeho města, naší země. Jedná se o barvitou románovou kroniku, která knižně vyšla už v letech 1903–1904 (již předtím však mohli čtenáři číst text na pokračování časopisecky), dnes – tady a teď – ale nabývá palčivé aktuálnosti. Román nabízí svět fascinujícího a nekonečného koloběhu přírody, z něhož vyvstává jemně upředená mozaika napínavých příběhů, jejichž obyčejní hrdinové upadají do vin, aby hledali vykoupení. Uvedeme v Divadle Jiřího Myrona.

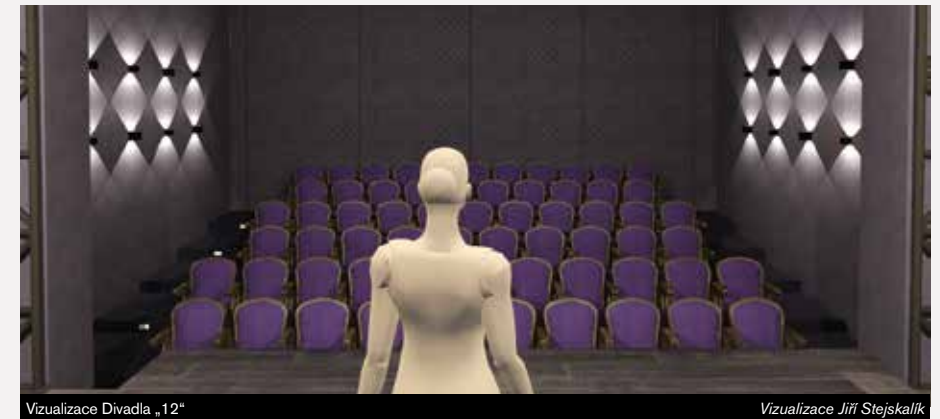
Kde končí *Rok na vsi*, začíná další titul sezóny 2018/2019 **Naše třída**, drama polského dramatika, divadelního dramaturga a kritika **Tadeusze Slobodzianka** o spolužácích jedné školy, kteří spolu prožili celé dvacáté století, stále spolu, přestože byli rozseti na různých stranách dobových bariád. Kontroverzní drama z roku 2008 čerpá ze skutečné události známé jako „masakr v Jedwabném“, který se odehrál začátkem léta 1941 v malém městečku na severovýchodě Polska, kde tamní obyvatelé vyvraždili stovky svých židovských sousedů... Inscenace bude hrána v Divadle Antonína Dvořáka.

Katarzi těmto příběhům přinese Bůh, jenž promlouvá skrze pod obraz zpité hrdiny nádherné ruské tragikomedie **Opilí**, kterou uvedeme v nově otevřeném komorním Divadle „12“. Filozofický text, jenž je prodchnutý

Pohled do hlediště Divadla Antonína Dvořáka

Foto Martin Popelář

Vizualizace Divadla „12“

Vizualizace Jiří Stejskalík

velkými otázkami o Bohu, smrti, lásce a víře, na které se pokouší odpovědět malí, přopilí a často zmatení lidé...

Všechno směšné i tragické z našich životů pak dokonale vystihuje mistr důmyslných scénických metafor, francouzský dramatik a spisovatel **Eugène Ionesco** ve své absurdní hře **Král umírá**, již uvedeme rovněž v Divadle „12“. Hlavní hrdina této brilantně vystavěné grotesky, král Béranger I. se ocitá tváří v tvář krutému faktu: zbývá mu poslední hodina života. Zcela překvapen a nepřipraven na tuto skutečnost se vydává na cestu k neodvratnému konci, aby přemítal o své několikasetleté životní pouti... Opět tedy obraz obyčejného smrtelného člověka čelícího své vlastní malosti a konečnosti. Obraz klopýtajícího lidstva.

Pochopitelně pro diváky činohra NDM připraví také něco pro odlehčení. Těšit se můžete zejména na současnou britskou situační komedii **Dokonalá svatba** britského autora **Robina Hawdona**, a to v Divadle Jiřího Myrona. Co jiného než výživnou dávku humoru může nabízet zápletky, kdy se mladík probudí ve svatební den v apartmá, které si pronajal, ovšem s úplně cizí dívkou. Navíc si nemůže na nic vzpomenout a za chvíli nevěsta zaklepe na dveře... Máme tu opět velký problém v běžném životě jednoho obyčejného člověka, ovšem tentokrát s komediální nadsázkou a v pořádně pikantní zálivce...

V závěru sezóny pak připravíme dvě

Pohled do hlediště Divadla Jiřího Myrona

Foto Martin Popelář

zajímavé premiéry. V první z nich uvedeme v Divadle Antonína Dvořáka již klasickou satirickou komedii **Výnosné místo Alexandra Nikolajeviče Ostrovského**. *Výnosné místo* patří k jedné z mála Ostrovského her, které v NDM za jeho stoletou historii doposud nebyly uvedeny. Nově tedy objevíme aktuálnost tohoto textu, který vypráví příběh o mladém idealistovi Žadovovi, jenž věří, že si lze vydobýt své místo na slunci zcela poctivě, což se však příliš neshoduje s korupční praxí panující všude

v jeho okolí. Druhým kusem – a poslední premiérou sezóny – bude uvedení úspěšné současné černé komedie **Rádce** skotského autora **Johna Hodge** v Divadle Jiřího Myrona. V ní si slavný spisovatel Bulgakov a diktátor Stalin na čas vymění svá povolání... Časem ale Stalina jeho nová spisovatelská dráha natolik pohltní, že za něj Bulgakov začne řídit celý Sovětský svaz... Se všemi dilematy a těžkostmi. Dvě klíčové postavy 20. století v tragikomické zápletky.

Na závěr nám dovolte představit ještě jedno malé překvapení. Rok 2018 je významným datem pro Českou republiku. Proto se činohra NDM rozhodla inspirovat tímto jubileem a podniknout pátrání v historii české státnosti. Slavíme 100 let od založení Československa, ale zároveň lze toto datum vnímat jako jakýsi odrazový můstek pro celou naši moderní historii, v níž se objevilo vícero významných událostí (nejen) s osmičkou na konci – podepsání Mnichovské dohody v roce 1938, Vítězný únor 1948, Pražské jaro 1968. **Rozhodli jsme se ostravským divákům nabídnout možnost návštěvy zcela nového Divadla „12“ u příležitosti divadelní připomínky památných historických chvil a vybrali jsme proto tři hry českých autorů, které kriticky reflektují události let 1918, 1948 a 1968, a ve třech podzimních večerech je představit formou scénických čtení.**

Máte se na co těšit!

(ag, sr)

Ivan Dejmal se narodil 8. dubna 1987 ve Frýdku-Místku. K herectví se dostal tak trochu „náhodou“, když ho jeho kamarád (dnes herec Městského divadla Brno) Vojta Blahuta přesvědčil, ať se přihlásí na Janáčkovu konzervatoř v Ostravě. Tento „momentální nápad“ skutečně vyšel a Ivan se začal zabývat v Ostravě pod hereckým školením svého nynějšího kolegy Vladimíra Čapky. První hereckou příležitostí na profesionálním jevišti mu nabídlo právě NDM, a to v inscenaci *Elling a Kjell aneb Chvála bláznovství*, která měla premiéru 14. února 2004 v Divadle Antonína Dvořáka. Mimo to během studií hostoval i v Komorní scéně Aréna a v Těšínském divadle Český Těšín.

S dokončením konzervatoře skončila i Ivanova první ostravská etapa, neboť se přesunul do Prahy na studia herectví na DAMU. Tam byli jeho hereckými pedagogy Jaroslava Adamová, Michal Pavlata a Miroslava Pleštilová. V Praze se však také zas tolik neohřál – byť během studií jste ho krom DISKU mohli vidět např. ve Švandově divadle – protože hned po škole následovala nabídka angažmá v Moravského divadla Olomouc, kterou Ivan (společně s dalšími třemi spolužáky) přijal. Tam během tří sezón ztvárnil řadu rolí, např. Leonarda v *Krvavé svatbě*, Lopachina ve *Višňovém sadu*, Frančiho v Langerově *Periferii* nebo např. Petra Karpatiho v pozoruhodné inscenaci *Arabská noc*, která získala i Cenu Josefa Balvína za rok 2012. Po třech sezónách, na jaře 2013, skončilo Ivanovi i jeho olomoucké období (kdy jste ho krom v MDO mohli vidět i ve *Zkrocení zlé ženy* v Těšínském divadle Český Těšín) a přijal nabídku angažmá v činohře NDM. V Ostravě se staronově uvedl v roli Lysandra ve *Snu noci svatojánské* a rovnou i v souboru opereta/muzikálu jako Dan v muzikálu *Josef a jeho úžasný pestrobarevný plášť*. Od té doby již uplynulo mnoho vody, Ivan u nás v činohře slaví již pátou sezónu, zrovna oslavil jedenatřicátiny a čeká ho zkoušení jeho jedenatřicáté inscenace v NDM (včetně nastudovaných muzikálů) a k tomu všemu se v březnu stal

Nevědět si občas rady a připadat si jako dřevo je podle mě v pořádku a k herecké práci to patří

držitelem Ceny Thálie pro mladého činoherce do 33 let!

Ivane, než se budeme bavit o věcech převážně divadelních, co abys našim divákům prozradil něco, co zatím neměli možnost se o tobě dozvědět?

Proč ne. Jsem tvrdohlavý beran milující jaro. Mám rád les, přírodu, tulipány, zelenou barvu, vaření, houbaření, rybaření, plavání, statistiky, pěkné boty, dobré pití, dobré přátele, sport všeho druhu. Chtěl bych, aby Vítkovice získaly titul. Chtěl bych jíst více zeleniny a aby někdo vymyslel bůček light. Chtěl bych více číst, umět anglicky, méně kouřit, vyhnat holuby ze svého balkonu, zasadit strom... To by mohlo stačit, ne?

Když jsem tak v rámci přípravy rozhovoru sumarizovala, co už máš u nás vlastně za sebou, zjistila jsem, že tě teď na jaře vlastně čeká výročí 5 let v angažmá. Jak se na tobě těch pět let v NDM podepsalo?

Mám pár charismatických vrásek navíc, s hustotou vlasů už to taky není žádná hitparáda a role mladých milovníků už v souboru připadnou někomu jinému. Určitě jsem získal nějaké zkušenosti, ale taky nasekal spoustu chyb. Asi už nejsem kandrdas, přesto si někdy na zkouškách připadám jako jelito. Ale nevědět si občas rady a připadat si jako dřevo je podle mě v pořádku a k herecké práci to patří. Snad jsem se to za těch pár let naučil lépe maskovat.

Na druhou stranu jsem rád za to, co mi těch pět let nevzalo. Upřímně se těším na každé představení a radost z práce mám stále stejnou, ne-li větší.

Dokázal bys vybrat jednu přelomovou inscenaci, na níž ses podílel a která je pro tebe „srdcovka“? Nemyslím jen NDM, ale samozřejmě i Moravské divadlo Olomouc, DISK, Letní shakespearovské slavnosti atd.

Je jich samozřejmě víc. Těžko vybrat jedinou. V DISKU to byl Orgon v Molièrově *Tartuffovi* – první setkání s alexandrinem a blížící se konec studií. Helmut Rode v dramatu *Na miskách vah* v Tarantově režii – první inscenace v novém angažmá v Olomouci. Nebo práce se Štěpánem Páclm – ať už Franci v Langerově *Periferii*, nebo Gerhard Peterek v inscenaci *Za vodou* (Dokud nás smrt...) už tady v Ostravě. Rád vzpomínám na *Velkého Gatsbyho* v režii Petera Gábora. Moc rád dělám s Januszem Klimszou. V současnosti si užívám *Peera Gynta* – intenzivní práce se skvělým tvůrčím týmem v čele s Pavlem Khekem a perfektními kolegy.

Když už jsme u těch zásadních divadelních zážitků, vzpomínáš na nějaké představení dodnes jako divák?

Jasně. Třeba na *Panočku* v Komorní scéně Aréna. Tenkrát jsem byl student konzervatoře a Aréna ještě sídlila na náměstí. Skvělé herecké výkony a hororová atmosféra. Pocity z tohohle představení si vybavím dodnes. Nebo *Portugálie*, která se hrála u nás ve zkušebně. Tu jsem viděl asi sedmkrát.

Zaujalo mě, žeš jako svou první roli nastudoval na jaře 2013 ve Snu noci svatojánské Lysandra, ale od podzimu jsi hrál za Igora Orozoviče, který odešel do Prahy, Demetria. Navíc sis už ve Snu zahrál během studií na konzervatoři v Aréně... Jaké to je poprat se s jednou hrou (být ve dvou inscenacích a ve třech různých rolích) natřikrát?

Ještě jsem se se *Snem noci svatojánské* setkal v Praze. S živým doprovodem Pražské komorní filharmonie jsme hráli na Hradě a pak i v Rudolfinu. To byl zážitek. Tehdy jsem dělal, myslím, Demetria. Vidíš, už v tom mám zmatek. Ostravská inscenace byla fajn. Lysandr i Demetrius jsou krásné role a já můžu říct, že jsem si je zahrál obě. Na-

víc v jedné inscenaci. Místy to bylo možná trochu schizofrenní, ale odměnou bylo i to, že jsem se v páru potkal jak s Verčou Lazorčákovou, tak s Peťkou Lorencovou, které hrály Hermii a Helenu... (smích)

Tento rok jsi zahájil divadelně poměrně velkolepě: v lednu premiéra v titulní roli jedné z největších her, které kdy byly napsány, v Peeru Gyntovi, v březnu ses stal laureátem Ceny Thálie, po Velikonocích ses představil v Teroru jako obžalovaný pilot Lars Koch (který byl na premiéře osvobozen!)... Co pro tebe tento rok znamená a jak by sis představoval, že by se měl nadále vyvíjet?

Snad se pokračování ponese ve stejném duchu. Jsem moc rád, že dostávám krásné

role, které mě nutí makat a posouvat se někam dál. Věřím, že tomu tak bude i nadále. Doufám, že režiséři budou spokojeni s mou prací a divák bude neméně spokojený odcházet z divadla. A co se týče toho ocenění... Získat Thálii je určitě příjemné. Mám z toho radost.

Thálie pro činoherce do 33 let, kterou jsi získal, nikdy nemá nominované a je vyhlášena až na slavnostním předávání. Neváže se navíc k jednomu výkonu, ale je jakýmsi souhrnem dosavadní práce mladého talentu. Pamatuješ si, jak jsi reagoval, když ses o ocenění dozvěděl? Jednou ses už za roli Gerharda Peterka v inscenaci Za vodou (Dokud nás smrt...) ocitl v širší nominaci; má

pro tebe větší význam ocenění jednoho konkrétního výkonu nebo herecké práce jako takové?

Když mi volali, byl jsem zrovna u nás v jídelně. Takže jsem si sedl zpátky ke stolu a s úsměvem od ucha k uchu jsem dojedl řízek. Samozřejmě jsem měl radost i tehdy z širší nominace, ale Thálie do 33 let, která zohledňuje kompletní dosavadní práci, si vážím víc. Je to pro mě signál, že i přes některá klopýtnutí jdu správným směrem. Že má moje práce smysl. Celý vyhlásovací ceremoniál byl moc příjemný. Užil jsem si ho se svými nejbližšími. A taky jsem rád, že jsem mohl veřejně poděkovat těm, kterým jsem poděkovat chtěl. Na druhou stranu bych to nijak nepřeceňoval. Víím o spoustě lidí, kteří by si tu cenu zasloužili stejně jako já. Navíc si na tu krásnou vázu za chvíli nikdo ani nevzpomene a mluvit za mě budou jen konkrétní role a inscenace.

Stříhnout si hned za sebou váhavého a nezodpovědného Peera Gynta a vzápětí nato rozhodného a společensky odpovědného Larse Kocha jsou dost odlišné úkoly; dokážeš říct, do kterého z nich ses dokázal lépe vžít, nebo co sis na nich našel „pro sebe“? A co třeba podle tebe můžou mít společného?

Asi jen představitele... (smích) Každý z nich je vážně úplně jiný... Každou postavu si musím nějak vnitřně obhájit. Porozumět jejímu jednání, abych se s ní mohl ztotožnit. Do jaké míry se mi to daří, můžou diváci posoudit osobně. Srdečně zvuu!!!

Děkuji za rozhovor! (sr)

29/05 _ 04/06/2018

ročník divadelního festivalu

X.

Dream

Factory

Ostrava

LÁSKY JEDNÉ PLAVOVLÁSKY
Divadlo Astorka Korzo 90 (Bratislava)

OTHELLO
Divadlo Tónyho Bulandra (Rumunsko)

MÉDEIA
Jedl (Praha)

soubory z celé české republiky, slovenska, polska a rumunsko / oceňování herci a režiséři / významné inscenace / industriál jako divadelní prostor

www.dfov.cz

vstupenky zakoupíte v divadle Petra Bezruče

OSTRAVA!!!

MINISTERSTVO KULTURY

Moravskoslezský kraj

Akcí se uskutečňuje za finanční podpory statutárního města Ostrava, Ministerstva kultury ČR a Moravskoslezského kraje a pod záštitou primátora statutárního města Ostrava Ing. Tomáše Macury, MBA a starostky městského obvodu Moravská Ostrava a Přívoz Ing. Petry Bernátkové.

Ferdinand von Schirach (1964)

TEROR

Morální dilema na miskách vah

Reprízy 10. 5. (19.00), 28. 5. (19.00)
a 6. 6. (19.00) na alternativní scéně
Divadla loutek Ostrava

Ve čtvrtek 5. dubna jsme na alternativní scéně Divadla loutek Ostrava uvedli druhou komorní inscenaci této sezóny – soudní drama německého autora Ferdinanda von Schiracha *Teror*. Jak se na tento divadelní hit, který byl tuto sezónu již uveden v divadlech v Praze, v Brně a záhy po nás i v Mladé Boleslavi, dívají recenzenti, kteří navštívili premiéru, přinášíme na následujících řádcích:

„V činohře NDM Ostrava pochopili, že ve hře *Ferdinanda von Schiracha Teror* nejde až tak o soudní přelíčení, i když je v tom tvaru hra napsaná, ale o disputaci o velmi podstatných problémech současné Evropy. Přesně v duchu podtitulu inscenace: Morální dilema na miskách vah. Dokazuje se vina nebo nevina pilota, který proti rozkazu sestřelil dopravní letadlo s teroristy na palubě a zachránil tím desítky tisíc lidí v cíli útoku. O vině rozhodují nakonec hlasováním diváci.

Bylo správné inscenaci umístit do alternativní scény Divadla loutek Ostrava, v komorním prostoru se debatovalo tvář v tvář a to je vždycky naléhavější. Režisérka Tereza Říhová s dramaturgyní Sylvii Rubenovou z textu vyškrtaly popisné a zbytečné podrobnosti a soustředily ho k faktům a argumentům. Obžaloba ty své důležité sepisuje na levý pás papíru, obhajoba na pravý, na prostřední napíše výsledek hlasování diváků, kteří rozhodují o vině pilota, soudce, který sedí uprostřed první řady. Napsané údaje mají diváci stále před očima, v textu hry se některé postupně trochu ztrácejí.

Ze hry na soud, podle mého trochu infantilní, v Ostravě udělali vážnou disputaci silných argumentů. Divadlo trochu brechtovské, trochu dürrenmattovské. Herci také nijak neprožívali určené role, ale hodně osobně tlumočili fakta a názory, jaksi civilně občansky: Tomáš Jirman jako Předseda soudu, Renáta Klemensová jako Státní zástupkyně a Vít Roleček jako Obhájce. Obžalovaný (Ivan Dejmal) i svědkové (Petr Houska, Lucie Končoková) své postavy také jen zhruba načrtli a přispívali do debaty svými argumenty.

Ostravské uvedení (po Brnu a Praze, následně se hrála v Mladé Boleslavi) po-

Ivan Dejmal (Obžalovaný)

Foto Radovan Štátný

važují rozhodně za nejpřípadnější způsob, jak hru inscenovat, protože se tu nevyhrával text, ale hledala a našla se jeho aktuální témata. Silná témata dneška! I přesahová: hlasující diváci si jistě moc dobře uvědomí, jak komplikované je najít pravdu, vynést své poučené a ne jen emocemi motivované rozhodnutí. Dobrý příspěvek k debatám o volbách a voličích. Takovou interpretaci hry jsem v ostravské činohře hodně dlouho postrádal.“

Josef Herman,
šéfredaktor Divadelních novin

O nové premiéře tradičně referoval i internetový deník Ostravan.cz:

„Excelentní text Ferdinanda von Schiracha v překladu Ondřeje Šebesty převzali ostravští herci za svůj. (...) Striktně nekompromisní, vždy připravená, fakty

Renáta Klemensová (Státní zástupkyně), Vít Roleček (Obhájce)

Foto Radovan Štátný

se ohánějící Státní zástupkyně Renáta Klemensová sice skončila v poli poražených, nicméně její neúnavný projev dokázal přesvědčit jednu třetinu diváků. Nejen soubor činohry NDM, ale také projev Státní zástupkyně narušuje mladý Obhájce Vít Roleček, který se nebojí postavit se proti ústavě emotivními argumenty s příchutí tlaku na svědomí. (...) Tomáš Jirman svou noblesou nezastihuje ostatní herecké kolegy, ale přesto si svůj prostor po právu uzurpuje pro sebe. Jeho skromný projev má adekvátní dynamiku i jemnost nadhledu. Pokorný bojovník a rozporuplný pilot se srnčím pohledem, to vše se skrývá v hereckém podání Ivana Dejmal. Obžaloba ani scéna bez kulís a rekvizit ho nijak nerozhodily a jeho krátký výstup zanechal dlouhý dozvuk.

K soudu patří svědci a ani zde tomu není jinak. Aby vyváženost vah zažungovala, poměr předvolaných se staví na dvě strany barikády. Petr Houska i Lucie Končoková doplnili fungující status soudního přelíčení a dotvořili dokonalý obrázek celé kauzy.“

Proč byste si návštěvu *Teroru* rozhodně neměli nechat ujít, vystihuje Evelína Vaněk Sičová v závěru recenze následovně:

„Inscenace *Teror* je příjemným zpestřením nejen repertoáru samotného Národního divadla moravskoslezského, ale také ostravské scény jako takové. (...) Je jedno, jak se rozhodnete, nebo zda vás hra inspiruje k přečtení knih *Ferdinanda von Schiracha*, jedno je jisté – zanechá ve vás více otázek než odpovědí a to je pro mne ten správný katarzní účinek dobrého divadla.“ (sr)

Christopher Hampton (1946)

ŘEČI LÉČÍ

Jung + Freud x Spielreinová
= *nebezpečná metoda*

Reprízy 3. 5. (19.00), 17. 5. (19.00),
1. 6. (19.00) a 2. 6. (19.00) na alternativní scéně Divadla loutek Ostrava

Když v srpnu roku 1993 vyšla v USA pozoruhodná historická knižní studie *The Most Dangerous Method* (česky jako *Nebezpečná metoda* v roce 1999), jejímž autorem byl významný americký psycholog a spisovatel John Kerr, málokdo tušil, jak významnou událostí se vydání této knihy stane pro divadlo (a rovněž film). Kerrova publikace totiž s nesmírně přesným a podrobným náhledem rozkrývá jeden z nejpřitažlivějších osudů celých dějin psychologie – příběh Sabiny Spielreinové, Carla Gustava Junga a Sigmunda Freuda.

Téma jako by se zdálo naprosto ideálním výchozím materiálem pro tvůrčí metodu předního soudobého dramatika, spisovatele a libretisty Christophera Hamptona. Tento autor schopnost adaptace reálných historických příběhů do strhujících dramatických forem dokázal mnohokrát v průběhu celé své tvůrčí kariéry. Za zřejmě nejpozoruhodnější takový počín lze označit Hamptonův dramatický text *Total Eclipse* (česky *Úplné zatmění*) z roku 1967 (později zfilmováno Agnieszkou Holland). Film vypráví drama spalujícího milostného příběhu dvou francouzských prokletých básníků – Paula Verlaina a Arthura Rimbauda. A velice podobný přístup spatřujeme právě tak v případě jiné Hamptonovy hry *The Talking Cure* (*Řeči léčí*), již autor dokončil v roce 2002. Právě ona je adaptací Kerrovy historické studie. Do češtiny pak text

Jan Fišar (Sigmund Freud)

Foto Radovan Štátný

Petra Lorencová (Sabina Spielreinová) a František Štnad (Carl Gustav Jung)

Foto Radovan Štátný

Hamptonova dramatu přeložil o několik let později Milan Lukeš.

Netrvalo dlouho a sám Hampton text později adaptoval do podoby filmového scénáře, podle něhož v roce 2011 natočil režisér David Cronenberg vynikající film *A Dangerous Method* (česky *Nebezpečná metoda*). Není divu, že toto přitažlivé téma zaujalo též činohru NDM, která Hamptonovu hru uvedla pod názvem *Řeči léčí v české premiéře 20. dubna 2018 na alternativní scéně Divadla loutek Ostrava*. Po titulech *Obyčejný život neboli Tělo a bitevní pole* a *Teror* (o němž píšeme rovněž v tomto čísle) je toto drama třetím článkem dramaturgické řady komorních inscenací sezóny 2017/2018 (všechny uvedeny na alternativní scéně Divadla loutek Ostrava).

Příběh hry začíná v roce 1904, kdy Carl Gustav Jung, zatím ještě nepřiliš slavný lékař, pracuje jako klinický psycholog ve švýcarském sanatoriu Burghölzli. Děj začíná nabírat na obrátkách, když se do jeho péče dostane pacientka, na niž dlouho čekal. Je jí Sabina Spielreinová, dívka rusko-židovského původu se záchvaty hysterie. Spielreinová se ihned ukazuje jako perfektní kandidátka pro to, aby mohl Jung vyzkoušet novou metodu léčení. Psychoanalýza, objevená svým zakladatelem Sigmundem Freudem teprve před několika málo lety, představuje zcela nové pojetí klinické psychologie. Namísto chápání pacientů jako lidských těl, podivných, podezřelých a nebezpečných, dochází k něčemu zcela opačnému. Jung se Sabinou začíná mluvit... Stávají se partnery v diskuzi, brzy k sobě ale oba proniknou natolik, že se jejich vztah změní na hluboký milostný poměr plný porozumění a vášně. O Jungových léčebných

úspěších se brzy dovídá i věhlasný Sigmund Freud, který se o mladšího lékaře začne zajímat jako o svého nástupce. Ve chvíli, kdy však Freud odhalí Jungův etický prohřešek, začíná s plnou silou příběh rozkolu dvou otců psychoanalýzy...

Inscenace *Řeči léčí* je první režii Vojtěcha Štěpánka, nového uměleckého šéfa činohry, v NDM. Dramaturgem pak je Adam Gold, scénografické řešení vytvořil Milan David, autorkou kostýmních návrhů byla Marta Roszkopfová. Nutno říct, že pojetí inscenace se od filmového zpracování mírně vzdaluje. Inscenace naopak zdůrazňuje zejména divadelní kvality předlohy – důraz je položen na rozehrání dramatické situace prostřednictvím hereckého stylu „na blízko“, dále na představení důmyslné jevištní metafory a v neposlední řadě na zaujetí diváka prostřednictvím prvků rozličných divadelních žánrů – dramatu, ale i komedie. Závažné téma textu je tedy vyprávěno tragikomicky, s určitou dávkou nadhledu. Byť inscenace ve značné míře vychází z realistické fabule příběhu, dochází v určitých momentech ke zhušťování v rovině času i prostoru. Před divákem tak vyrůstá svět, který je univerzálním hracím prostorem, sloužícím pro zobrazování strhujícího milostného příběhu mezi Spielreinovou a Jungem, stejně jako pro zachycení postupného (ale tvrdého) rozkolu mezi Jungem a Freudem.

Všechny diváky na inscenaci *Řeči léčí* co nejsrdečněji zveme. Do konce sezóny na alternativní scénu Divadla loutek Ostrava, od sezóny 2018/2019 pak do nově otevřeného Divadla „12“, kde bude činohra NDM své komorní hry uvádět!

(ag)

Terry Pratchett (1948–2015)
– Stephen Briggs (1951)
MAŠKARÁDA
čili Fantom Opery
Britská humoristická fantasy v operním duchu (a s operním duchem)

britská humoristická fantasy • rodinná inscenace • Fantom opery jinak • nejdelší operní smrt v dějinách opery

Překlad **Jan Kantůrek**
Úprava **Zdeněk Bartoš**
a **Sylvie Rubenová**
Režie **Zdeněk Bartoš**
Dramaturgie **Sylvie Rubenová**
Scéna **Karel Čapek**
Kostýmy **Andrea Králová**
Hudba **Matěj Kroupa**
Pohybová spolupráce **Martin Pacek**

Osoby a obsazení:
Esmeralda Zlopočasná **Anna Cónová**
Gyta Oggová **Alexandra Gas-nárková**

Anežka Nulíčková **Lada Bělašková**
Kristýna **Lucie Končoková**
Sardelli, hudební ředitel Opery **Jan Fišar**

Kateřin Štandlík, majitel Opery **Tomáš Jirman**

Valtr Plíža **Robert Finta**
Paní Plížová **Marie Logojdová**
Enrico Basilica **Jiří Sedláček**
André, korepetitor **Ivan Dejmal**
Dr. Musikfuterál aj. **Miroslav Rataj**
Pan Liberka aj. **Vladimír Čapka**
Smrt aj. **Vít Roleček**
Tomáš Křípal aj. **Petr Houska**
Krysí smrt aj. **Vít Hofmann**
Silver aj. **František Strnad**
Andělka aj. **Sylvie Krupanská**
Giselle, baletka aj. **Izabela Firlová**

Dále účinkují studenti JKO, členové operního sboru a další

Premiéra 14. června 2018 v 18.30 hodin v Divadle Antonína Dvořáka

Reprízy 16. 6. (18.30) a 18. 6. (18.30) v Divadle Antonína Dvořáka

Co je vůbec zač ona *Úžasná Zeměplocha*, jsme se snažili nastínit v článku z minulého čísla. Ostatně, pokud bychom chtěli dopodrobna popsat svět, který stvořil Terry Pratchett, zabralo by to nejen několik článků, ale rozhodně několik čísel. Co je však opravdu „naše“ a co činí *Zeměplochu*

Neměl jste kupovat Operu, pane Štandlíku. Měl jste si vybrat něco méně náročného na nervy. Třeba dělat zubaře aligátorům

Robert Finta a Anna Cónová na vizuálu k inscenaci MASKARÁDA čili Fantom Opery Foto Radovan Štátný

u nás tak nesmírně populární, není jen Pratchettova *Discworld*, ale také její kongeniální překlad **Jana Kantůrka**. O tom, jak neuvěřitelný kus práce na jejich překladech odvedl, svědčí např. výrok samotného Pratchetta, že *dobrým překladem svých knih si je jist akorát v Holandsku a u nás*. Nebo fakt, že všichni profesionální překladatelé, jimž byla *Zeměplocha* nabídnuta před Kantůrkem, tuto práci odmítli jako nemožnou... O tom však Honza Kantůrek neměl ani tušení, a tak se do překladu pustil. Výsledkem bylo 41 knih ze zeměplošské série, jež doplňuje řada knih povídkových, vědeckých či dalších doprovodných publikací jako *Kuchařka Stařenky Oggové* nebo ilustrovaná knížka pro děti *Kdepak je má kravička?* a samozřejmě i překlad řady dramatizací, včetně *Maškarády*. Kdo to tedy – dnes už bohužel musíme říct „byl“ – onen Jan Kantůrek?

Jan Kantůrek (narozen 4. května 1948 ve Zlíně) se k překládání dostal díky své vášni pro *Tarzana*. Většina příběhů totiž nebyla přeložena, a tak se v antikvariátech daly sehnat jen anglické originály. První paperback louskal přes půl roku, ale nakonec se jím zdárně prokousal a pokračoval, dokud jako samouk neovládl angličtinu natolik, že mohl překládat i pro jiné. S tím začal v Klubu Julese Vernea v roce 1986, kde

si členové vyměňovali překlady anglických povídek mezi sebou. V letech 1975–1990 pracoval jako technický redaktor v nakladatelství Artia, poté přešel na dva roky do Aventina. Roku 1992 ho navštívil majitel nakladatelství Talpress Vlastimír Talaš a nabídl mu práci profesionálního překladatele, od té doby se Kantůrek živil jako překladatel „na volné noze“. Začínal s překlady westernů, conanovek (Barbar Conan patřil mezi jeho velké lásky a přeložil jej do češtiny kompletně) a hororů, než v roce 1993 přišla první *Zeměplocha*. Kantůrek sám o sobě říkal, že „překládat vlastně neumí, ale že to zkusí“. K tomu se traduje i historka, která poněkud znervóznil samotného Pratchetta, když se s ním v 90. letech poprvé setkal a vyžadoval k ruce tlumočnicka. Jan Kantůrek byl totiž, coby samouk, nesmírně zdatný čtenář, ale nebyl zvyklý angličtinou mluvit. Pratchett však záhy pochopil, koho v osobě Jana Kantůrka má, když probíhalo čtení z překladů jeho knih v několika jazycích včetně češtiny a české publikum se smálo „na správných místech“. Ostatně, Pratchett a Kantůrek nesouzněli pouze profesně jako autor a jeho překladatel, ale velice si rozuměli i lidsky a stali se z nich blízcí přátelé. Pro Honzu Kantůrka nebyla vědecko-fantastická literatura pouze zdrojem obživy, ale jeho vášní, což dokazoval i na různých setkáních přátel fantastiky, kde byl častým hostem a rovněž oblíbeným vypravěčem, bavičem a vůbec miláčkem davů. Pro Jana Kantůrka si přišel Smrt 21. března ve věku nedožitých 70 let. (sr)

Jan Kantůrek Foto Pavel Hamerník

Eric Bogosian (1953)
SEX, DROGY A HAFO PRACHŮ
One man show pro dva herce

česká premiéra • provokativní témata • divadlo zblízka

Překlad **Pavel Dominik**
Režie a výběr hudby **Janusz Klimsza**
Dramaturgie **Adam Gold**
Scéna a kostýmy **David Bazika**

Osoby a obsazení:
První muž **František Večeřa**
Druhý muž **David Viktora**

Česká premiéra 21. června 2018 v 19.00 hodin ve zkušebně Divadla Antonína Dvořáka

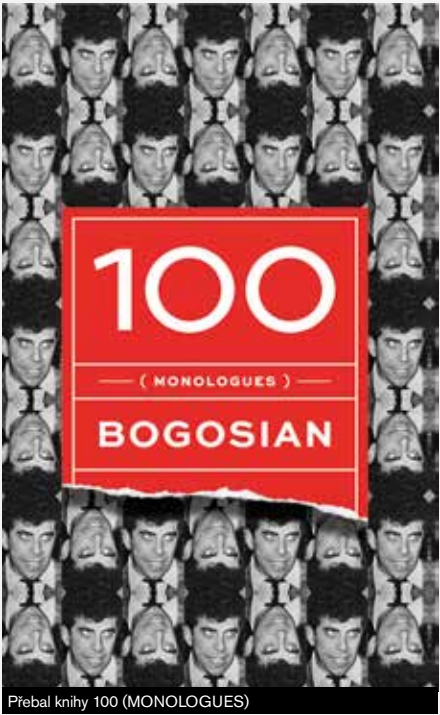
Reprízy 24. 6. (19.00) a 25. 6. (19.00) ve zkušebně Divadla Antonína Dvořáka

Východiskem pro inscenaci s názvem *Sex, drogy a hafo prachů*, kterou činohra NDM uvede v české premiéře 21. června 2018 ve zkušebně Divadla Antonína Dvořáka, je **výběr několika neobyčejně osobitých monologů z pera americko-arménského herce a spisovatele Erica Bogosiana**. Prostřednictvím těchto monologů pak **dva herci-muži střídavě přímo oslovují publikum a předstupují před něj s vý-**

povědmi o aktuálních, provokativních a neotřelých tématech. Divák tak čeká **nesmírně atraktivní one man show**, nabízející nevšední a sugestivní zážitek. **Divadlo blízkého kontaktu** a přímého oslovení.

Touto specifickou a nevšední formou, již lze charakterizovat jako divadelní miniaturu na pomezí dramatického monologu, stand-upu (v tomto případě se ovšem nejedná o improvizaci tak jako u stand-upu!) a klubového vystoupení, se Eric Bogosian zabýval po celou dobu své bohaté tvůrčí kariéry. Je autorem několika stovek takovýchto výstupů. Klíčový moment pak nastal v roce 2014, kdy vychází pozoruhodná kniha, obsahující právě sto těchto Bogosianových nejlepších monologů – *100 (MONOLOGUES)*. Ty jsou pestrým souhrnem toho nejzdařilejšího od počátku autorovy tvorby na začátku 80. let až do roku 2005. Inscenace *Sex, drogy a hafo prachů* pak sestává přibližně z dvanácti těchto výstupů.

Bogosianovy jedinečné monology jsou plné emocí. Jsou to emoce rozdivných postav širokého společenského a sociálního původu, od hormony překypujícího newyorského floutka, vyprávějícího svoji šílenou historku s bitkou ve fastfoodu, honičkou v autech a dalšími událostmi za hranou zákona, po solidně vypadajícího právníka z předměstí, přihloupě vyprávějícího o svém splněném životním snu, což se však ukáže jen jako

Přebal knihy 100 (MONOLOGUES)

prázdné žvanění bez pointy. **Každý výstup je v podstatě ostrým satirickým výpadem, dotýkajícím se témat jako konzum, chamtivost a maskulinita**. Každý okamžik inscenace je volnou plochou připravenou pro hercovu práci s hlasem a jeho schopnost okamžitého vstupu do jednoduše (ale o to přesněji) vystavěné postavy.

Před divákem tedy vyvstává svět pouličních gangsterů, bohatých právníků s bazénem, rockových star, nerudných bezdomovců a devótně vtíravých podomních prodejců. To vše se tu ukazuje na té nejjednodušší divadelní ploše, ale o to intenzivněji a důmyslněji.

Jedna z postav (rocková hvězda mluvící o své životní pouti plné divokosti a drog) říká: *„Na drogách je zákeřné to, že prožíváte tak super čas, že si neuvědomujete, jak špatnej ten čas vlastně je.“* Jako by tento citát byl parafrází samotného Bogosiana o tvůrčího principu: **přivádí totiž publikum k smíchu, ale s nadhledem plným uvědomění si vážnosti, již jsou daná témata prostoupena**.

Inscenaci plnou nekorektního humoru a upřímných emocí uvedeme ve vynikajícím překladu **Pavla Dominika**, který s činohrou NDM spolupracuje pravidelně (připomeňme například úspěšné inscenace *Je úchvatná!* nebo *Jak důležité je mít Filipa*). Dodejme, že režisérem inscenace je **Janusz Klimsza**, dramaturgem **Adam Gold**, scénu a kostýmy vytvoří **David Bazika**. Opravdu znamenitého hereckého úkolu se pak ujmou **David Viktora a František Večeřa!** (ag)

Režisér Janusz Klimsza a František Večeřa na první čtené zkoušce Foto Radovan Štátný

Unikátní umělecká platforma

Na konci divadelní sezony 2016/2017 se NDM stalo součástí nového mezinárodního festivalu umění **TRANS/MISJE**, který v průběhu příštích několika let úzce propojí kulturu a uměleckou tvorbu autorů z šesti evropských měst: Ostravy, polského Řešova, slovenských Košic, maďarského Debrecínu, ukrajinského Lvova a litevské Ponevěži. Právě nyní, kdy se již nezapřítelně blíží termín konání prvního ročníku, jsme se rozhodli vám tuto významnou kulturní událost blíže představit **v rozhovoru s manažerkou činohry NDM Valerií Hendrychovou**, která účast ostravské reprezentace na prvním ročníku zajišťuje.

Mohla bys popsat, čeho se festival TRANS/MISJE týká? Jaký je jeho hlavní smysl a čím je specifický?

Festival je organizován zeměmi tzv. vise-grádské čtyřky a partnery z Ukrajiny a Litvy. Cílem je vytvořit unikátní uměleckou platformu, která **na jediný týden v roce spojí 6 evropských zemí**. Všechna partnerská města spojuje jedno – jejich geografická poloha v blízkosti hranic s jiným státem. Název festivalu: *Trans/Misje* – *mezinárodní festival umění Rzeszów-Košice-Ostrava-Debrecen-Lvov-Panevěžys* lze vysvětlit následovně: Prefix trans

Cílem festivalu je vytvořit unikátní uměleckou platformu, která na jediný týden v roce spojí 6 evropských zemí!

znamená „mimo“, „za“ a odkazuje k hraničnímu přechodu, vyhledávání nových směrů. Druhý člen složeniny – množné podstatné jméno – Misje (poslání, mise) odkazuje k roli umění v každodenním životě.

Hlavním cílem festivalu je mezioborovost. Plánované festivalové akce proto nebudou pouze uměleckými projekty (divadelní představení, taneční, hudební, filmové produkce, performance atd.), ale také akcemi vzdělávacími, debatami, setkáními s umělci, vědeckými konferencemi, přednáškami a podobně.

Jaký je formát festivalu? A v jakém termínu se uskuteční první ročník?

Předpokladem festivalu je jeho mobilita. **První ročník se bude konat v Polsku v Řešově od 25. 8. do 1. 9. 2018**, další ročníky postupně v jednotlivých partnerských zemích – na Slovensku v Košicích, v Česku v Ostravě, na Ukrajině ve Lvově, v Maďarsku v Debrecínu a v Litvě v Ponevěži. Tím, že bude festival takto „mobilní“, dosáhne se různorodosti každého z ročníků – dramaturgická skladba všech plánovaných projektů daného ročníku čistě závisí na pořadateli. Každý ročník festivalu by měl mít svůj podtitul, který stanoví pořádající instituce v daném městě.

Jak konkrétně bude vypadat první ročník? Které instituce a projekty budou Ostravu na prvním ročníku reprezentovat?

Iniciátorem festivalu je generální ředitel Divadla Wandy Siemaszkowé v Řešově pan Jan Nowara, který přizval k partnerství

právě NDM, aby společně s ostatními ostravskými divadly (a případně dalšími uměleckými institucemi) prezentovalo své umělecké projekty.

Každý ročník bude sestávat z 5 celodenních programů – každý den v podání jednoho partnerského města, které se v cca 10 projektech představí návštěvníkům festivalu (divadelní představení, filmové, hudební či taneční produkce, diskuse, workshop atd.). Tématem prvního ročníku je „1918. Konec i začátek“.

Národní divadlo moravskoslezské se bude prezentovat v rámci 1. ročníku mezinárodního festivalu činoherní inscenací **Řeči léčí** Christophera Hamptona a **Koncertem muzikálových melodií** v podání Hany Fialové a Tomáše Savky. Inscenace **Řeči léčí** je čerstvou činoherní novinkou NDM, která vypráví příběh Sabiny Spielreinové a dvou velikánů dějin psychologie Carla Gustava Junga a Sigmunda Freuda mezi roky 1904 a 1913. K tématu festivalu se tato inscenace tedy vztahuje nejen dobovým zasazením, ale též je v ní ukryt zánik jednoho strhujícího milostného vztahu i začátek nového pojetí léčby pomocí psychoanalýzy. Komorní scéna Aréna se pak bude prezentovat inscenací **Obraz** Yasmíny Rezy a Divadlo Petra Bezruče inscenací **Audience** Václava Havla. Součástí projektu je také komponované **literární-hudební vystoupení významných ostravských básníků**.

Děkuji ti za představení festivalu a přeji, aby se jeho první ročník vydařil! (ag)

Ředitelé zúčastněných divadel při společné deklaraci

Foto archiv

Divadlo Wandy Siemaszkowé v Řešově

Foto archiv

balet

PREMIÉRY V SEZÓNĚ 2017/2018

ALL THAT JAZZ, ROCK, BLUES

Extáze tance

Choreografie / hudba:

Après rasage Regina Hofmanová / Ástor Piazzolla

Rain Dogs Johan Inger / Tom Waits

O Balcão de Amor Itzik Galili / Pérez Prado

Premiéra 2. listopadu 2017

v Divadle Jiřího Myrona

Ludwig Minkus (1826–1917)

DON QUIJOTE

Nesmrtelná baletní klasika

Choreografie: Michal Štípa

podle Petípy a Gorského

Hudební nastudování: Adam Sedlický

Premiéry 12. a 14. dubna 2018

v Divadle Antonína Dvořáka

Balet NDM je na Facebooku:
Balet Národního divadla moravskoslezského

DON QUIJOTE – Sawa Shiratsuki (Kitri), Sergio Méndez Romero (Basil) a sbor baletu NDM
Foto Martin Popelář

REPERTOÁR BALETU (KVĚTEN – ČERVEN 2018)

Ludwig Minkus
DON QUIJOTE
Choreografie: Michal Štípa
Dirigent: Jiří Habart / Adam Sedlický
11. 5. (18.30), 22. 5. (18.30), 30. 5. (18.30)

Petr Iljič Čajkovskij
LABUTÍ JEZERO
Choreografie: Igor Vejsada
Dirigent: Tomáš Brauner / Marek Prášil
/ Adam Sedlický
2. 6. (18.30), 12. 6. (18.30)

Večer mladých choreografů
MYSLÍM, TEDY JSEM
Choreografie: Natalia Adamska, Stéphane Aubry, Olga Borisová-Pračíková, Yago Catalinas Heredia, Sergio Méndez Romero, Réka Kiss, Stefano Pietragalla, Aglaja Sawatzki
20. 6. (18.30) – premiéra

ÚVODY K BALETNÍM INSCENACÍM!

U inscenace *Don Quijote* se můžete těšit na dramaturgické úvody, které se konají půl hodiny před představením. Dramaturgické úvody vám přinesou spoustu zajímavých informací, ať už ze zákulisí inscenace, nebo z historie baletu.

TIP ŠÉFKY BALETU

LABUTÍ JEZERO

Nejslavnější klasický balet, téměř symbol baletního umění, se v červnu opět navrácí na náš repertoár. Příběh, který vychází ze sbírky německých národních pohádek o princezně Odettě, černokněžníku Rudovousovi a nešťastném princovi, si získal nesmrtelnost díky hudbě Petra Iljiče Čajkovského. Nenechte si ujít poslední dvě reprízy v této sezóně!

Lenka Dřimalová

Lenka Dřimalová

LABUTÍ JEZERO – Brittany Haws (Odetta/Odilie) a Koki Nishioka (Prince Siegfried)
Reprízy 2. 6. (18.30) a 12. 6. (18.30) v Divadle Antonína Dvořáka

Foto Lucie Maceczková

PREMIÉRA

Večer mladých choreografů
MYSLÍM, TEDY JSEM
Cogito, ergo sum

Choreografie: Natalia Adamska, Stéphane Aubry, Olga Borisová-Pračíková, Yago Catalinas Heredia, Sergio Méndez Romero, Réka Kiss, Stefano Pietragalla, Aglaja Sawatzki

Hudba: Tomaso Albinoni, Yago Catalinas Heredia, Josquin Desprez, Fryderyk Chopin, Arvo Pärt, Stefano Pietragalla, Max Richter, Trentemøller
Světelný design: Radko Orenič

Premiéra 20. června 2018 v 18.30 hodin
v Divadle Antonína Dvořáka

Poprvé se jako tvůrci choreografií (nikoli jen jako tanečníci) na scéně Divadla Antonína Dvořáka představí ti členové

ostravského baletního souboru, kteří v sobě našli odvahu a ctíždost předvést svůj kreativní potenciál ve vlastní autorské tvorbě.

Jako titul inscenace a základní společné téma si mladí tvůrci vybrali ikonický výrok klasika racionalistické filosofie Reného Descartese. Autoři se programově hlásí k představě tance chápaného jako „myšlení pohybem“. Jejich tanec je vědomým hledáním výrazových prostředků spíše než intuitivním vyjadřováním emocí.

Inspirace základními fyzikálními zákony, jako je gravitace, vede ke studiu podstaty tělesnosti a choreografové za ní objevují symbolické roviny vnímání světa. Jiní tvůrci zkoumají vybrané mytologické příběhy, kosmologické vize, ale vytvářejí také vědecky detailní studie nejrozmanitějších emocí a neváhají sáhnout až k matematicky přesnému zápisu tanečního pohybu.

Paleta zajímavých hudebních žánrů od renesanční a barokní hudby, hudby Fryderyka Chopina z období romantismu přes mnoho hudebních stylů 21. století, jako jsou například hudební minimalismus Arvo Pärta, filmová a scénická hudba Maxe Richtera, elektronická hudba dánského skladatele Anderse Trentemøllera, dotváří atraktivní podobu inscenace. (ld)

PROGRAM

SÍLA GRAVITACE

Choreografie: Natalia Adamska
Tančí: Emanuele Del Celo, Réka Kiss
Hudba: Fryderyk Chopin

CORPS2

Choreografie: Stéphane Aubry
Tančí: Réka Kiss, Anna Knollová, Karolína Křížová, Gerardo González Villaverde, Giacomo Quattracconi, Koki Nishioka
Hudba: Trentemøller

JEDEN OKAMŽIK

Choreografie: Olga Borisová-Pračíková
Tančí: Laura Moreno Gasulla, Anna-Lena Uth, Michaela Vápeníková, Stefano Pietragalla
Hudba: Tomaso Albinoni

LÁSKA BOLÍ / EL AMOR DUELE

Choreografie: Yago Catalinas Heredia
Tančí: Giacomo Quattracconi, Rita Pires
Hudba: Yago Catalinas Heredia

TRAGÉDIE MUŽE

Choreografie: Réka Kiss
Tančí: Natalia Adamska, Gerardo González Villaverde, Barbora Šulcová
Hudba: Josquin Desprez

INFRA

Choreografie: Sergio Méndez Romero
Tančí: Rei Masatomi, Shino Sakurada
Hudba: Max Richter

P.A.N.D.A.S.

Choreografie: Stefano Pietragalla
Tančí: Emanuele Del Celo, Barnaby Packham
Hudba: Stefano Pietragalla

BEZTVARÝ TVARE MARNIVÉHO ZMARU

Choreografie: Aglaja Sawatzki
Tančí: Emanuele Del Celo, Anna Knollová, Tamagawa Takafumi
Hudba: Arvo Pärt

Ludwig Minkus (1826–1917)

DON QUIJOTE

Nesmrtelná baletní klasika

Reprízy 11. 5. (18.30), 22. 5. (18.30)
a 30. 5. (18.30) v Divadle Antonína
Dvořáka

Hlavní přínos Štípany choreografické práce

„Hlavní přínos **Štípany** práce spočívá v rozvedení řady hereckých situací. Podtrhuje komediální ráz baletu, kdy jsou scény mile shazovány a dováděny do groteskních a fraškovitých point včetně kopanců do zadku, neopatrné manipulace s nosítky s Camachem a podobně. Nezvyklé pozornosti se dostalo Sancho Panzovi, který díky autorskému vkladu technicky výborně vybaveného **Reie Masatomiho** narostl do formátu jedné z hlavních postav. V prvním dějství má dokonce velkou efektní variaci, v níž předvádí svůj um v suverénních rotacích a zároveň přirozený komický talent. Zdaleka to není jen pupkatý nenasyta a nedopita, ale spíše potouchlý smíšek starající se o zábavu, a je tak jasným protipólem svého rádoby váženého pána. Dobře funguje v prvním dějství i rozdmýchání potyčky mezi toreadory a místními chlapci, kterou svým příchodem ukončí don Quijote. A nehraje se jen v prvním plánu, vyznění scény kolorují různé herecké „mikroakce“ na pozadí (mihnoucí se pouliční prodavači, laškování ve sboru apod.).“ (rv)

Kvalitní výkony baletního souboru

„Hlavní pár Kitri a Basila tančili na obou premiérách **Sawa Shiratsuki** a **Sergio**

Balet DON QUIJOTE vedle své zábavnosti nabízí hlavně efektní tancování

Roman Vašek

Méndez Romero. Byl to tanečně sladěný, jadernou energií sršící zamilovaný pár. Vzájemně se špičkující; někdy na sebe reagující jen lehkým dotykem nebo polibkem. Už dávno neplatí, že asijsí tanečníci mají problém věrohodně herecky vyjádřit roli, že z jejich mimiky nevyzní emoce naplno. Japonka Shiratsuki náročné technické prvky ovládla s obdivuhodnou suverenitou. Blýskla se příkladným aplombem a mnohačetnými piruetami. V závěrečném dějství se rozhodla laškovat s fyzikálními zákony, když fouetté prošíkovala efektními ozdobami, od střídavého pohybu paží přes zakomponování vícečetných otoček.“ (rv)

„Není jednoduché vyplnit očekávání perfektního ztvárnění hlavní ženské role, zvláště bereme-li v úvahu zástupy skvělých tanečnic, díky kterým je dnes pomyslná latka pro roli Kitri neuvěřitelně vysoko – Shiratsuki však bezesporu patří mezi ty baleríny, které se této latce těsně přibližují.“ (tc)

„Španěl Romero je spíše charakterním typem tanečníka. Jeho Basil není ani tak urostlý, charismatický chlap jako spíš veselý a mile frajerský kluk. (...) Ve variacích to však „rozbalí“ naplno a uchvacuje neuvěřitelnou dynamikou, vysokým skokem a jistotou v mnohačetných piruetách.“ (rv)

„Taneční kvality prokazují i tanečníci v dalších sólových rolích – v ostrosti pohybu

Sergio Méndez Romero (Basil) Foto Anna Rasmussen

presní **Stefano Pietragalla** a alternující **Stéphane Aubry** v Espadovi, **Shino Sakurado** v Mercedes, **Yu Matsumoto** ve variacích Juanity, oba představitelé Cikána **Yago Catalinas Heredia** a **Gerardo González Villaverde** a někteří další. Velkou pozornost

Sawa Shiratsuki (Kitri) Foto Anna Rasmussen

Barbora Šulcová (Cikánka) a sbor baletu NDM Foto Martin Popelář

upoutala **Barbora Šulcová**, díky níž srší postava Cikánky temperamentem a dráždivým sex-appealem.“ (rv)

„V sekvenci stylizovaných španělských tanců (...) zazářila právě **Shino Sakurado**, především díky naprosté technické jistotě a výjimečné energičnosti, která místy až přehlušila dojem z variací Kitri.“ (tc)

„**Michaela Vápeníková** v roli Květinové víly dokázala vystihnout hravost a jiskřivost své postavy, pozadu nezůstal ani baletní sbor, který precizně dotvořil kaleidoskopicky se měnící jevištní obrazy.“ (tc)

„Zanedlouho to bude pět let, kdy do vedení ostravského baletu přišla **Lenka Dřímalo-**

Shino Sakurado (Mercedes), Stefano Pietragalla (Espada) a sbor baletu NDM Foto Martin Popelář

vá. Za tu dobu se výrazně proměnil nejen soubor, ale i jeho dramaturgické směřování. Na repertoár se dostalo několik kratších děl předních současných evropských tvůrců i kvalitní celovečerní inscenace traktované v estetice taneční neoklasicky. Donem Quijotem se po delší pauze dostalo i na ryzí klasiku. Ostravští tanečníci ukázali, že i v ní jsou silní.“ (rv)

„Lze předpokládat (a nadšené ovace premiérového publika to jen potvrzují), že Don Quijote si v Ostravě získá slušnou návštěvnost – kombinace temperamentního a čirého hudebního libreta, zamilovaného příběhu, humoru a efektních tanečních čísel funguje v současné době stejně jako v 19. století. Dějová linka je srozumitelná všem gene-

racím bez ohledu na znalost klasického baletu, a tak se na tuto klasiku klasik mohou vypravit celé rodiny.“ (tc)

Použito z recenzí:
Roman Vašek: Don Quijote – Ostravský balet vsadil po delší době na klasiku
www.tanecniaktuality.cz

Tereza Cigánková: Bravo, Ostravo! Baletní Don Quijote ukazuje, že na tuto klasiku ani po 150 letech nesedá prach
www.ostravan.cz

OHLASY

Zajímavý děj, výborné výkony tanečníků i herců činohry, choreografie s občasnými prvky grotesky a nádherné, až snově působící kulisy. Nesku-tečný příval energie a radosti z tance, který plynul od tanečníků na jevišti k divákům v hledišti. Takto bych shrnul svůj pohled na premiéru baletu *Don Quijote*, kterou jsem zhlédl ve čtvrtek 12. dubna 2018 v Divadle Antonína Dvořáka. Jako čistý laik, který viděl svůj druhý klasický balet v životě, musím říci, že jsem byl uchvácen a rád bych toto představení doporučil jak těm, kteří mají balet rádi, tak těm, kteří balet nikdy neviděli a chystají se na své první představení. Ačkoliv jsem si nikdy nemyslel, že něco podobného řeknu, musím přiznat, že již nyní se těším na další inscenace, které si pro nás soubor baletu připraví v příští divadelní sezóně.

Pavel Tuleja
rektor Slezské univerzity v Opavě

Členka baletu Národního divadla moravskoslezského **Barbora Šulcová** zazářila v letošní sezóně mimo jiné v roli „dívky v červených botách“ v choreografii izraelského umělce Itzika Galiliho *O Balcão de Amor* (v rámci komponovaného večera *All That Jazz, Rock, Blues*). Tento výkon jí vynesl užší nominaci na Cenu Thálie a zaujal rovněž porotu moravskoslezských Cen Jantar, která Barboru ocenila v kategorii balet. A protože každý mimořádný výkon za sebou skrývá spoustu práce, překračování vlastních hranic a hledání toho pravého pojetí, požádali jsme Barboru, aby nám prozradila, kudy vedla její cesta za úspěchem.

Nominace a ocenění vám vyneslo vaše sólo a rovněž výkon v duetu v choreografii O Balcão de Amor Itzika Galiliho. Když jste choreografii studovala, cítila jste hned, že vám sedí a můžete do ní přinést něco svého, nebo to bylo jinak?

Abych byla upřímná, osobně preferuji moderní tanec před klasickým. Mám ráda

V současné době chtějí choreografové všechno hned – kroky, přesnost v hudbě, emoci a výraz. Vyžaduje to velkou koncentraci a musíte do toho dát všechno!

takový styl, do kterého člověk může vložit něco ze sebe, takže jsem se v této choreografii našla opravdu rychle. Velmi se mi líbí Galiliho pohybový slovník a to, jak celou choreografii pojal. Hlavně zde ale musím opět zmínit svého tanečního partnera Stéphanu Aubryho a samozřejmě i všechny lidi okolo mne, bez kterých by to prostě nešlo. Se Stéphanem jsme na duetu pracovali téměř dva měsíce, protože i když se to nezdá, je velmi technicky náročný. Museli jsme se sehrát, najít vzájemný kompromis, protože máme oba jiný charakter. Ale nakonec jsme se shodli na tom, že to hledání bylo velmi výživné a pozitivní. Jednoduše, bez Stéphanu by můj výkon nebyl takový, jaký teď je.

Když studujete roli, co vám obvykle nejvíce pomáhá, abyste si ji co nejdříve osvojila – je to hudba, choreografův pohybový styl, příběh, pohyb samotný apod.?

Mně například pomáhá, když mi choreograf vysvětlí, kde je jádro toho, co chce. Nebo když mi naopak řekne: Ne, to se mi nelíbí. Potom můžu zkusit něco úplně nového, něco v sobě objevit. Občas je dobré třeba jen v zrcadle sledovat, jak hraji, protože např. v mé roli v *O Balcão de Amor* je hraní

Barbora Šulcová přebírá CENU JANTAR 2017 Foto Jiří Zerzoň

spousta. Takže jsem ráda, když mi choreograf přesně řekne, co vyžaduje, kde mám přidat, na co se soustředit.

Spousta tanečníků dnes ke své denní porci tréninků přidává další cvičební metody, aby se jejich tělo cítilo dobře. Máte i vy něco, co vám pomáhá?

Chodím do fitness centra, mám oblíbené lekce Les Mills, díky kterým můžu opravdu relaxovat; ne až tak fyzicky jako spíše mentálně, na chvíli si odpočinu od přemýšlení nad tancem (*smích*). Miluji pohyb, a kdy-

bych nedělala něco fyzického, asi bych se zbláznila. Takže i svůj volný čas teď trávím fitness cvičením.

Vystudovala jste Janáčkovu konzervatoř v Ostravě – bylo vaše angažmá v souboru NDM ihned po škole jasným rozhodnutím, nebo jste měla v záloze i jiné plány?

Já jsem nikdy nesnila o tom být balerínou. Tanec jsem vždy měla ráda, ale mému srdci byl bližší moderní styl. Když jsme měli závěrečný koncert na konzervatoři, přišel se podívat i bývalý šéf baletu Igor Vejsada a zřejmě jsem se mu zalíbila natolik, že mi hned po představení nabídl angažmá tady v divadle. Protože jsem byla zrovna na jevišti, suverénně jsem jeho nabídku přijala, aniž bych si uvědomila, že mi sám šéf baletu nabízí práci v souboru (*smích*). Když jsem to řekla rodičům, poradili mi, ať to alespoň zkusím. Igor Vejsada mi tedy dal ten prvotní impuls, já sama jsem předtím o práci v divadle tolik nepřemýšlela, popravdě jsem si nebyla jistá, co chci dělat po škole. No, a teď jsem tady už šestou sezónu.

Tanečníkův den bývá hodně náročný – trénink, zkoušky, večerní představení – jaká je vaše nejoblíbenější část pracovního dne, okamžik, který si v divadle vždycky užíváte?

Když se podaří zkouška, je spokojený choreograf i asistent a všechno jde, jak má. To je pak velmi uspokojující pocit. A samozřejmě také po vydařeném představení. Ovšem upřímně se po představení vždycky nejvíc těším do sprchy, to jsem tam vždy jako první (*smích*).

Se Stéphanem Aubrym v choreografii O Balcão de Amor

Foto Martin Popelář

S profesí tanečnicků je spojena spousta předsudků a klíšé. Rozzlobilo vás někdy, co si lidé o vaší práci myslí, protože jste sama věděla, že to není pravda?

V souvislosti s naší prací se často říká „hloupá baletka“. Jenomže my tanečníci musíme zapojovat mozek každý den, už jen abychom si zapamatovali kroky, slyšeli hudbu a vnímali vše, co je spojeno s nácvikem choreografie. Naštěstí jsem zaznamenala asi jen tento předsudek. Navíc v současné době chtějí choreografové všechno hned – nejen kroky, přesnost v hudbě, ale i emoci a výraz. A to je pro nás náročné, vyžaduje to velkou koncentraci a musíte do toho dát všechno. Takže s „hloupými baletkami“ rozhodně nesouhlasím.

A na závěr pohled z druhé strany... Kdybyste mohla jako divák navštívit

jakékoli taneční představení kdekoli na světě (a kdykoli v čase), které by to bylo a proč?

Musím říct, že bych moc ráda viděla balet *The Green table (Zelený stůl)* německého choreografa Kurta Joosse. Tento balet měl premiéru v roce 1932 v Paříži a pojednává o marnosti mírových jednání před 2. světovou válkou. Chtěla bych ho vidět, protože jsme na konzervatoři měli předmět „dějiny baletu“, a když nám naše paní profesorka představila tento titul, zaujal mě natolik, že jsem si o něm zjišťovala informace a neustále si ho pouštěla na videu. Je to třicetiminutový balet v osmi obrazech a přiznám se, že si ho pouštím dodnes. Zajímavá je pro mne zejména hudba Fritze Cohena a pochopitelně také choreografický slovník Kurta Joosse, který sám tančil roli Smrti.

(tc; zpracováno také pro Ostravan.cz)

Jako Cikánka v inscenaci DON QUIJOTE

Foto Martin Popelář

POZNÁNÍ = ZÁBAVA
ZÁJEZDY PRO RODIČE A DĚTI

radynacestu.cz

📍 Londýn 📍 Paříž
📍 Řím 📍 Dubaj 📍 Barcelona

VYBERTE SI TERMÍN: www.radynacestu.cz/prodeti

BALET GALA

Pátý ročník mezinárodního baletního galakonzertu

„Tradiční ostravská přehlídka Balet gala, složená z děl světové choreografie v podání domácích tanečníků a zahraničních hostů, se opět odehrála před vyprodaným Divadlem Antonína Dvořáka. Program připomínal pestrobarevnou mozaiku, v níž nechyběly ukázky z klasických baletních titulů, neoklasických choreografií ani současných tanečních děl, která se nevyhýbají náročným tématům, nadsázce ani absurditě. Tato na jednu stranu osvěžující různorodost, která jistě mnohým v publiku rozšířila obzory

GISSELLE (Evelina Godunova, Jevgenij Khissamutdinov)
Foto Martin Popelář

PETITE CORD (Dekkandancers)

Foto Martin Popelář

v oblasti tanečního umění, však zároveň kladla velké nároky na pozornost. Přece jen nebylo jednoduché zaposlouchat se do klasické hudby Minkuse či Čajkovského

ALICE (Ida Kallanvaara, Giacomo Altovino)

Foto Martin Popelář

a hned nato se naladit na skladby Beatles, to vše současně s razantní změnou tanečních stylů. Ale i to k baletním galavečerům patří, jejich hlavním přínosem zůstává přítomnost špičkových umělců, předvedení nových choreografických koncepcí, a především vzájemně sdílené nadšení pro tanec samotný. (...) Na závěr se účinkující dočkali nadšeného potlesku a celé divadlo povstalo. Zdá se tedy, že Balet gala dosáhlo ohlasu u tanečních znalců i diváků, kteří se na tanec přijdou podívat jen výjimečně a vyberou si k tomu zrovna podobnou událost. A vzbudit takové nadšení se nepodaří zase tak často.“

Tereza Cigánková:
Ostravské Balet gala nadchlo znalce i tancem nepolíbené diváky
www.tanecniaktuality.cz

NENECHTE SI UJÍT

Balet NDM na Festivalu TANECVALMEZ

Dne **6. května 2018** vystoupí soubor baletu NDM na pozvání Festivalu TANECVALMEZ ve zlínském divadle s choreografií Jiřího Kyliána *Falling Angels*, která je v Ostravě částí komponovaného večera *Dva světy / jeden svět*. I ve Zlíně bude soubor součástí složeného večera, a sice ve společnosti italského souboru Spellbound Contemporary Ballet a Pražského komorního baletu. (pm)

Začátek představení v Městském divadle Zlín je v 18.00 hodin

Barbora Šulcová v choreografii DVA SVĚTY / JEDEN SVĚT

Foto Martin Popelář

Baletní studio NDM

Zdroj archiv

Tradiční závěrečný koncert Baletního studia NDM

Koncert se uskuteční **24. června 2018** na Janáčkově konzervatoři v Ostravě. Letos bude mít koncert podobu baletního gala, tedy mozaiky složené z krátkých různorodých choreografií v podání jednotlivých skupin baletního studia. Na JKO odehrajeme dvě představení v 11.00 a 14.00 hodin.

Jste srdečně zváni. Vstupenky zakoupíte v prodeji vstupenek v Provozní budově NDM na Smetanově náměstí. (pm)

opereta/ muzikál

PREMIÉRY V SEZÓNĚ 2017/2018

Boris Urbánek (1961) – Jaromír Nohavica (1953)
– Jiří Jasek (1950) – Šimon Caban (1963)
ROMEO A JULIE, poselství lásky
Výpravný romantický muzikál na motivy hry Williama Shakespeara
Režie a scéna: Šimon Caban
Hudební nastudování: Jakub Židek
Světová premiéra divadelní podoby díla 7. prosince 2017 v Divadle Jiřího Myrona

FIALOVÝ SVĚT

Koncert Hany Fialové a jejích hostů

Režie: Juraj Čiernik

Dramaturgie: Michael Prostějovský

Hudební nastudování: Jakub Židek

Premiéra 6. května 2018 v Divadle Antonína Dvořáka

KONCERT HANY FIALOVÉ – momentka z koncertu Hany Fialové v Českém rozhlase Ostrava za doprovodu Jakuba Žídka

Foto Martin Straka

Opereta/muzikál NDM je na Facebooku:
Opereta/muzikál Národního divadla moravskoslezského

Koncert Hany Fialové a jejích hostů
FIALOVÝ SVĚT
 Režie: Juraj Čiernik
 Dramaturgie: Michael Prostějovský
 Hudební nastudování: Jakub Židek
 Dirigent: Jakub Židek
6. 5. (18.30) – premiéra, 13. 5. (18.30), 13. 6. (18.30), 19. 6. (18.30)

Richard Heuberger – Victor Léon
 – Heinrich von Waldberg
PLES V OPEŘE
 Režie: Janka Ryšánek Schmiedtová
 Hudební nastudování: Karol Kevický
 Dirigent: Karol Kevický / Adam Sedlický
20. 5. (18.30), 27. 5. (18.30), 3. 6. (18.30), 10. 6. (18.30) – derniéra

TIP ŠÉFKY OPERETY/MUZIKÁLU

PLES V OPEŘE

Vzhledem k rekonstrukci Divadla Jiřího Myrona jsou naše hrací možnosti do konce sezóny limitované. Přesto návrat operety *Ples* v operě a *Fialový svět* – koncert Hany Fialové jistě diváky zaujmou. Nastudování koncertů není pro nás ničím novým. V tomto případě však bude odehrán dokonce čtyřikrát. Hana Fialová, jedna z nejoblíbenějších sólistek souboru a nositelka Ceny Thálie, si svůj recitál mimořádně zaslouží. Soubor však nezahálí ani v době rekonstrukce. Nastudování *Koček* (pátého titulu krále muzikálu Andrewa Lloyda Webbera na naší scéně), které budou mít premiéru v září, je pro nás všechny velkou výzvou!

Gabriela Petráková

Gabriela Petráková

PLES V OPEŘE – Jan Drahovzal (Teofil Beránek), Jaroslav Rusnák (René), Petr Martinek (Gaston Dumenil), Martina Šnyrtová (Andělka), Tomáš Savka (Emil Wolf), Eva Zbrožková (Markéta), Denisa Židková (Hortensie)
 Reprízy 20. 5. (18.30), 27. 5. (18.30), 3. 6. (18.30) a derniéra 10. 6. (18.30) v Divadle Antonína Dvořáka
 Foto Martin Popelář

Ježíš před katedrálou Božského Spasitele

Rocková opera *Jesus Christ Superstar* se hraje již dva roky s úspěchem na scéně Divadla Jiřího Myrona. Na jediný den se však tyto moderní pašijové hry přenesou ven před divadlo. Přesněji řečeno **před katedrálou Božského Spasitele na náměstí Msgre. Šrámka**. Konkrétně 9. června 2018 se zde odehraje divadelně koncertní verze tohoto díla v rámci mezinárodního křesťanského festivalu současné hudby *Slezská lilie*. Jeho cílem je od roku 2011 vytvářet klidnou atmosféru lidské sounáležitosti a snažit se pomáhat překonávat bariéry společenských předsudků nejen pomocí hudby.

Tento přenos před brány divadla není rozhodně samoučelný. **Režisér Jiří Nekvasil a scénograf David Bazika totiž inscenaci rockové opery o posledních sedmi dnech Ježíše Krista pojali jako soudobé pašijové hry, které se odehrávají právě před touto katedrálou.** Na scéně divadla tak vznikl model tehdy čerstvě zrenovovaného chrámu. Nyní se tedy alespoň na jeden den přenáší inscenace přímo na místo, o kterém se dva roky hraje.

Jesus Christ Superstar, stejně jako další tituly v Divadle Jiřího Myrona, prožívá přestávku z důvodu rekonstrukce budovy. Nyní tedy budou moci diváci spatřit *Ježíše* alespoň jednou a v trochu jiné podobě. A s ním samozřejmě kostýmovaný soubor divadla a také celý orchestr.

Pořadatelem festivalu je biskupství ostravsko-opavské, které rockovou operu *Jesus Christ Superstar* uvádí ve spolupráci s Národním divadlem moravskoslezským. Vstupné je, tak jako v předchozích letech, dobrovolné.

Otázky pro Stanislava Muntága

Stanislav Muntág je technickým šéfem NDM. V divadle působí již déle než čtyřicet let. Začínal jako inspicent tehdejší operety a v první polovině 90. let pak převzal odpovědnost za technický provoz obou scén, které NDM

Ariel Zmuda (3. kněz), Juraj Čiernik (Kaifáš), Jan Drahovzal (2. kněz), Lukáš Adam (Jidáš Iskariotský), Josef Lekeš (Annáš) a Marcel Školout (1. kněz) na scéně Davida Baziky
 Foto Martin Popelář

provozuje. Letošní koncertní provedení muzikálu *Jesus Christ Superstar* před katedrálou má jako nejvyšší velící důstojník divadelní techniky plně v odpovědnosti.

Co pro vás takovýto úkol bude celkově znamenat?

Samozřejmě je velmi důležité přenést ven před divadlo všechnu světelnou a zvukovou techniku. Ale naštěstí tam nebudeme muset přenášet ty nejpodstatnější části výpravy, protože scénu koncertního provedení vlastně tvoří originál toho, co spatřují diváci na jevišti. Kdo titul *Jesus Christ Superstar* viděl, poznal, že hlavním prvkem výpravy je právě zmenšený model katedrály Božského Spasitele. Takže její originál bude jen doplněn dalšími menšími scénickými doplňky. Tedy schody, různými kostkami, na kterých se hraje, a podobně. Ovšem kostel je třeba patřičně nasvítit. Vzhledem k tomu, že naše představení proběhne v rámci festivalu *Slezská lilie*, jeho pořadatel zajistí stavbu jeviště. Bude disponovat i svojí zvukovou a světelnou aparaturou. Ty ale musíme doplnit vším, co potřebujeme navíc. Jde tedy hlavně o mikrofony, monitory, odposlechy. Technicky složitým oříškem je skutečnost, že orchestr bude umístěn uvnitř divadla na jevišti. Takže je třeba vše navzájem propojit. Tedy nejen zvuk, který uslyší diváci, ale i vzájemné odposlechy pro orchestr a účinkující a obrazovou komunikaci. A to bez jakéhokoliv zpoždění. Na představení se bude podílet i televize Noe, která zajistí velkoplošné projekce. Takže diváci uvidí i orchestr. Dá se říci, že půjde o velkou hudebně divadelní multimediální show.

Avšak představení Jesus Christ Superstar není jedinou náplní daného večera.

Přesně tak. Předcházet budou koncertní produkce a *Ježíš* začne jako poslední část večera někdy kolem deváté večer, až se po-

řáděně setmí. Kdybychom hráli ještě za denního světla nebo za soumraku, světelné efekty by nevycházely. Vzhledem k tomu, že se celý prostor venku bude připravovat teprve den předem, je třeba vše řádně koordinovat. Takže například po skončení předcházející produkce a při finální přípravě *Ježíše* bude probíhat program uvnitř katedrály, aby se diváci nenudili.

Vezmeme-li logistiku celé akce, kdy začnete s vlastními přípravami?

Už jsme vlastně začali s časovým plánováním. Celou věc nám usnadňuje fakt, že se v Divadle Jiřího Myrona do konce sezóny nehraje, takže si můžeme dopředu naplánovat dostatek zkoušek. Probíhající rekonstrukce se totiž netýká hlediště a jeviště. Takže zkoušet musí především orchestr, aby se vše řádně nastavilo. A bez zkoušek nemohou být ani zpěváci, protože v důsledku rekonstrukce se Ježíš hrál naposledy v lednu. Takže „oprašovačky“ jsou po takové době vždy nutné. Jinak hraní před katedrálou pro nás není úplná novinka. Už jsme tak realizovali několik koncertů, a to s velkoplošnou projekcí na budovu divadla.

Vzhledem k tomu, že jde o open air produkci, je zde jistý rizikový faktor počasí. Jaký problém by mohlo představit ve vašem případě?

Vlastně jako kdykoliv, kdy se hraje pod širým nebem. My budeme mít zastřešené jeviště. Účinkující jsou chráněni stejně jako velkoplošná obrazovka. Řada technických zařízení je stavěna na provoz venku a za každého počasí. Divák ale před deštěm chráněn není. Takže nějaká krátká sprška nebo přeháňka nás jistě neohrozí. Ale zásadní nepřízeň počasí je jako vždy potenciálním nepřítelem. Vzhledem k ročnímu období jsme ale všichni optimisté a věříme, že nám počasí bude nakloněno. (mp)

Andrew Lloyd Webber a KOČKY

Muzikál *Kočky* (*Cats*) je jeden z nejdéle uváděných muzikálů v historii londýnského West Endu i newyorské Broadwaye, který vidělo v celosvětovém měřítku více než 70 milionů diváků. Nejúspěšnějšího muzikálového skladatele a letošního jubilanta **Andrewa Lloyda Webbera** (70 let) nemusíme ostravským divákům jistě představovat. *Josef a jeho úžasný pestrobarevný plášť*, *Evita*, *Jesus Christ Superstar* či *Sunset Boulevard* jsou pro ostravského diváka známými pojmy. A tak je zcela logické, že soubor operety/muzikálu sahá po dalším světovém hitu tohoto génia. Připravujeme muzikál *Kočky*, který bude mít premiéru na počátku nové sezóny, tedy v září letošního roku.

Jak vlastně tento světový úspěch vznikl?

Andrew Lloyd Webber vždy miloval kočky. Obzvláště jistou siamskou, která byla zatížena na hudbu Čajkovského a vždy sedávala pod pianem, když si Andrew jako malý chlapec přehrával jeho skladby. Andrewova matka Jean si svého nejstaršího syna často posadila na klín a dávala mu čist roztomilé **básničky o kočkách od T. S. Eliota**. (V anglosaském světě jsou u dětí stejně oblíbené jako u nás knížka Josefa Čapka *Povídání o pejskovi a kočičce*.) Po letech se mu oblíbená dětská knížka dostala opět do rukou, když si krátil dlouhou chvíli čekáním na londýnském letišti Heathrow. V tu chvíli si uvědomil, že právě toto dílo by se mohlo stát klíčovým materiálem pro nový písňový cyklus. „*Ty básně mají mimořádný rytmus, jsou zcela přirozené a některé verše znějí v uších už samy od sebe.*“ Celá záležitost velmi pokročila, když Valerie, vdova po Eliotovi, poskytla Lloyd Webberovi množství manželových listů: nepublikovaných básní, nedokončených fragmentů a dlouhý seznam kočičích jmen. Nad jedním ze zachovalých rukopisů uvažoval Eliot, že svoji *Praktickou knihu o šikovných kočkách* zakončí poemou o tanci. „*Tanec,*“ zvolal **Lloyd Webber**, „*to je ten klíč, jak z písňového cyklu vytvořit skutečný muzikál!*“

K realizaci této odvážné myšlenky potřeboval režiséra. Našel ho v Trevorovi Nunnovi, tehdejším nejmladším uměleckém

Momentka z bratislavského uvedení KOČEK

Foto Ctibor Bachratý

šéfovi prestižní Královské shakespearovské společnosti. Jako producent se k nadšené skupince umělců, kteří se rozhodli realizovat „kočičí muzikál“, připojil tehdy ještě mladý Cameron Mackintosh. Spolu s Lloydem Webberem snili, že společně změní svět muzikálového divadla. A právě *Cats* se staly mezníkem k realizaci nového typu muzikálu, tedy „muzikálu superlativů“.

Skladatel společně s režisérem zpracovávali Eliotovy texty ke scénickému uvedení. Lloyd Webber zhudebnil všechny potřebné Eliotovy básně, ale stále jim „cosi“ chybělo. **Až osm náhodně**

objevených veršů fragmentu básně o staré prašivé ko-

ce Grizabelle přineslo základní dramatickou

linku. Text k její sólové písni dopsal sám režisér na hudbu, kterou měl skladatel „v šuplíku“.

Když Andrew tuto melodii přehrával otci, chtěl se coby milovník Pucciniho sám pochválit, a tak se jej zeptal: „*Nezní tohle jako Puccini?*“ Otec však odpověděl: „*Pucciniho v tom neslyším ani náhodou. Ale cinkot několika milio-*

nů dolarů ano.“ A tak vznikl největší hit tohoto muzikálu *Memory* (*Vzpomínky*), který do svého repertoáru převzaly desítky zpěváků po celém světě (Barbara Streisand, José Carreras, Petula Clark, Sarah Brightman či naše Helena Vondráčková).

Lloyd Webber, Mackintosh a Nunn chtěli vytvořit oslnivý a přesvědčivý svět koček. Pro svůj záměr získali renomovaného scénografa Johna Napiera a choreografku

Gillian Lyne. Šlo o jména známá mimo jiné z působení v londýnské Královské opeře Covent Garden. Využili do té doby „prokletý“ prostor New London Theatre. Nešlo o klasické divadlo, nýbrž o budovu, která sloužila například coby televizní studio. Přímé rozdělení na hlediště a jeviště zde nebylo. To se ale v případě *Koček* projevilo jako přednost. Scénograf Napier vytvořil **v poměru 1 : 3,5 obrovské (z lidského pohledu předimenzované) smetiště plné haraburdí, pneumatik či vraku auta.** Vzniklo tak jakési **hřiště pro kočky, na kterém slézaly se zdí, plazily se po podlaze, vyskakovaly z popelnic a pobíhaly v hledišti mezi diváky.** Choreografka Gillian Lyne přidala k typickým stylizovaným kočičím pohybům i charakterotvorná gesta lidí a vytvořila tak **největší taneční show v historii britského hudebního divadla.**

Světová premiéra se uskutečnila 11. května 1981 a *Kočky* se hrály nepřetržitě na den přesně 21 let. Inscenace dosáhla tehdy rekordních 8 950 repríz. *Kočky* se na řadu let staly nejdéle uváděným muzikálem na londýnském West Endu i na newyorské Broadwayi, kde měly svoji premiéru v říjnu 1982. Časem je překonaly především Schönbergovi a Boubilovi *Bídníci* a Lloyd Webberův nejslavnější opus *Fantom opery*. Obojí opět v produkci Camerona Mackintoshe.

Úspěch premiéry předčil i ta nejodvážnější očekávání. *Kočky* získaly skvělé recenze, prestižní divadelní ceny a publikum se do divadla jen hrnulo. Beznadějně vyprodaná představení byla pro tvůrce tou největší odměnou.

(po)

Foto Ctibor Bachratý

Renomovaná slovenská kostýmní výtvarnice **Ludmila Várossová** se s muzikálem *Kočky* setkává už po druhé...

Navrhla jste kostýmy už pro bratislavskou inscenaci tohoto muzikálu v Divadle Nová scéna a nyní připravujete kostýmy i pro ostravskou produkci. Jaký je váš vztah ke kočkám jako zvířatům a Kočkám jako světovému muzikálu?

Od malička žijeme doma se psy. A přiznám se, že právě přes ně vnímám i kočky. Je třeba mít k nim respekt, protože mají silné sebevědomí. Dokáží se chovat sice něžně, ale jsou to i malí dravci. Jsou to šikovní tvorové, kteří potřebují lásku, ale na rozdíl od psů jen do té míry, aby příliš neohrožovala jejich svobodu. Žijí s námi lidmi v bezprostřední blízkosti, a proto je přirozené, že je vnímáme jako paralelní součást našeho života. Jsou krásné,

drzé, požitkářské, bystré... S tak dojemnou škálou kočičích osobností, jejich vzájemných vztahů a silných příběhů, jak je nabízí ve své knize T. S. Eliot, a s tak přesvědčivými a věcnými hudebními motivy, kterými vypráví A. Lloyd Webber, se však nikde jinde nesetkáte. Muzikál *Kočky* je nevšední tím, že vtipně, krásně, a přitom jednoduše a soucitně vypráví kočičí příběhy, upozorňuje nás na to, že ačkoliv nikdo není dokonalý, musí mít etika a morálka svoje místo v každé komunitě. A je to pro mne zároveň hudebně dokonalá analýza tajemna a všednosti životů.

Jaké tedy budou ostravské Kočky? Z čeho vycházíte a co bylo vaší inspirací při tvorbě jejich kostýmů?

Potvrdila jsem si skutečnost, že příroda nemá chybu a my v ní nacházíme věčnou inspiraci. Je jen třeba se pozorně dívat. Kočky, kočičky, kocouři a kočičáci mají všelijaké barevné kožičky, různě, podle nálady, najeznou srst a výraznou grimasu. Jsou milé, zasněné, ale i toulavé a střapaté špindírky. Žijí po našem boku, ale šťastné jsou, když se stanou součástí ulice. V předchozí bratislavské inscenaci jsem si mikroskopicky zvětšovala strukturu kočičí srsti tak, až jsem získala nevídané abstraktní struktury, které mi umožňovaly vytvořit jednotlivé kočičí charaktery. Tentokrát mě zajímal tento aspekt: Civilizační tlaky jsou silné, takže zasahují i do přírody.

NENECHTE SI UJÍT

Jedno z pravidel zábavního divadla říká: „*The Show Must Go On!*“ S nadsázkou přeneseno do češtiny: „*Hrajeme, i kdyby se čerti ženili.*“ Těmi pomyslnými čerty jsou letošní rekonstrukční práce v Divadle Jiřího Myrona, které je domovskou scénou souboru operety/muzikálu. Aby diváci na zbytek sezóny neztratili kontakt s jeho reper-toárem, v rámci možného se přestěhuje na zbytek sezóny ve vybrané dny do Divadla Antonína Dvořáka.

Sborová scéna PLESU V OPERĚ

Foto Martin Popelář

Na čtyři večery se tam opět objeví úspěšná inscenace **Plesu v opeře** skladatele Richarda Heubergera a libretistů Viktora Léona a Heinricha von Waldberga. Bláznivá komedie se skvělou hudbou nás zavede do Paříže a večer proběhne ve znamení opojných melodií. Tento operetní skvost v režii Janky Ryšánkové Schmiedtové a v hudebním nastudování Karola Kevického uvádí NDM od prosince 2015. Za roli služebné Hortensie získala loni její představitelka Lenka Pavlovič Cenu Thálie.

Reprízy 20. 5. (18.30), 27. 5. (18.30), 3. 6. (18.30) a 10. 6. (18.30) v Divadle Antonína Dvořáka

Při úvahách, jak nezáhlet a zůstat co nejbližší divákům, přišlo vedení souboru s nápadem představit **Fialový svět** své přední sólistky v několika koncertech na scéně Divadla Antonína Dvořáka, a to za doprovodu orchestru operety/muzikálu pod taktovkou Jakuba Žídka. Samozřejmě, že v prů-

běhu večera zazní ty nejkrásnější skladby z mnoha rolí, které Hana Fialová ztvárňovala a stále ztvárňuje. Vedle nich pak i řada jiných, které zatím v patřičné roli Hana Fialová neměla příležitost nastudovat na jevišti. Kromě toho si ale pozve i řadu svých přátel a kolegů jako hosty. Zazpívá si kupříkladu s Petrem Gazdíkem, Tomášem Savkou nebo s Jitkou Zelenkovou a se svými stálými kolegy Romanem Harokem a Martinou Šnytovou. Mezi hosty přivítá i svoji nejmladší kolegyni Patricii Janečkovou, která poodhalí svůj svět opery. Hana Fialová se ve čtyřech koncertech vrátí až ke kořenům svého zpívání. A to do doby, kdy vystupovala s dívčí country kapelou *Red Hats*. Koncerty si bude sama uvádět a nezůstane jen u zpívání. Na jevišti si popovídá s lidmi, kteří hráli důležitou roli v jejím životě. Režisérem večera bude stálý host souboru Juraj Čiernik.

Pro kostýmy v Kočkách platí jistá specifika. Kostýmy musí být přizpůsobené tanci, který v tomto muzikálu dominuje. Stejně důležité jsou i líčení a paruky, které herce-tanečníka promění v šelmu. Na jaké zajímavé maskérské triky se mohou diváci v Ostravě těšit?

Při naší inscenaci je nejdůležitější myslet na to, aby kostým dostatečně odkrýval „pohybový slovník“ interpreta, který kočku ztvárňuje. Jakkoliv personifikovaný, avšak v kočičím charakteru. Hrajeme o kočičím světě s těly lidí. Některé kostýmy postavu herce kopírují, jiné ji zvětčují v nadsázce. Musí mít v sobě velkou dávku elasticity. V maskách je ukryto velmi mnoho složitých technologických postupů: základní krém, který udržuje pleť suchou, postupně se nanášejí barevné vrstvy a kresba a nakonec se tvář fixuje. Výraz líčení vychází z kočičí prapodstaty, korunované jistou dávkou karikatury, která zdůrazňuje jednotlivé charaktery. No a účesy: Potkáváme je někdy na ulici... Nebo to snad nejsou lidé? Jsou to kočky... (po)

Uvedeme 6. 5. (18.30), 13. 5. (18.30), 13. 6. (18.30) a 19. 6. (18.30) v Divadle Antonína Dvořáka (mp)

Katarínu Hasprovou v Ostravě jistě ne třeba představovat. Její hvězda však zde září ještě jasněji od chvíle, kdy získala Cenu Thálie 2017 za roli Paní Danversové v české premiéře muzikálu *Rebecca* na scéně Divadla Jiřího Myrona.

Jak se cítíte dnes, ověčená prestižní Cenou Thálie? Jaký to byl pocit stát v konkurenci s Lucií Bílou a Natálií Grossovou. Vám, jako hostující slovenské herečce, se navíc podařilo „porazit“ obě tyto české favoritky.

(Smích.) V první řadě to neberu tak, že bych někoho porazila, protože umění není sport. Lucií Bílou znám především jako vynikající zpěvačka a Natálku Grossovou jsem nikdy v ničem neviděla, takže se nedokážu k jejím výkonům vyjadřovat. Já mám především radost sama za sebe, že jsem za tuto roli získala nejen potlesk diváků, ale že ji ocenila i umělecká porota. Je to příjemný bonus za moji práci. To, že jsem Thálii získala jako Slovenka v konkurenci dvou Češek, mě samozřejmě těší. A radost z toho mělo mnoho lidí, kteří mi gratulovali. Ale odborná porota při hodnocení muzikálových výkonů jistě nehodnotila, zda roli hraje Čech, nebo Slovák či Maďar, ale komplexnost, protože v této roli je třeba ukázat i kvalitní činoherní výkon.

Paní Danversová je krásná charakterní role, kterou člověk v muzikálovém světě nedostává každý den. Jaký k ní máte vztah a čím vás muzikál *Rebecca* oslovil?

Musím říci, že jsem se na počátku vážně rozhodovala, zda tuto roli mám vůbec přijmout. A to i přes to, že se mi postava Paní Danversové velmi líbila. Zároveň jsem totiž měla nabídku od jednoho velmi sledovaného televizního zábavného programu. A tak jsem se rozhodovala, kterou z obou nabídek přijmu. A protože jsem duší především divadelník, mé rozhodnutí padlo na *Rebeccu* a Paní Danversovou. A nelituji toho. Nejen teď, když za ni mám Cenu Thálie, ale nelituji.

Mám především radost sama za sebe, že jsem za roli Paní Danversové získala nejen potlesk diváků, ale že ji ocenila i umělecká porota

tovala jsem ani před více než rokem, když jsme muzikál začali zkoušet. Viděla jsem, že šlo o správné rozhodnutí. Tato role mě fascinuje právě tím, jak zvláště je napsána. Nerada hraji „sladké pozitivní postavičky“. Avšak Paní Danversová není jen postava záporná. Je v ní i cosi smutného, prožívá silnou bolest. A nikdo z nás není černý nebo bílý. Takže šlo o velmi zajímavou nabídku jak po činoherní, tak pěvecké stránce. Když v představení dozpívám ústřední melodii *Rebecca*, vždy se ozve silný potlesk. A já se někdy až sama leknou, protože mám pocit, jako bych Paní Danversovou byla v tu chvíli skutečně já. A to je psychicky vyčerpávající.

Po celý život vás provázejí muzikály Andrewa Loyda Webbera. Ještě jako studentka JAMU jste v muzikálu *Josef a jeho úžasný pesterbarevný plášť ztvárnila postavu Vypravěčky. Potom přišla *Norma Desmond* v *Sunset Boulevardu* zde v Ostravě. Po ní *Máří Magdaléna* v *Jesus Christ Superstar* v Bratislavě. A nyní se připravujete na roli *Grizabelly* v *Kočkách*. Tuto roli jste přitom už ztvárnila i ve slovenské verzi na *Nové scéně* v Bratislavě. Jaký máte vztah k tomuto skladateli, který na jaře oslavil 70. narozeniny? Jaký je to pocit zpívat na jevišti jeden z největších muzikálových hitů *Vzpomínky*, který proslavila kupříkladu *Barbra Streisand*? Jaká je *Grizabella* bratislavská a jaká bude ta ostravská?*

Andrew Lloyd Webber představuje absolutní špičku soudobého muzikálu na celém

Veronika Prašilová Gidová (Já) a Katarína Hasprová (Paní Danversová) v muzikálu REBECCA Foto Martin Popelář

Katarína Hasprová přebírá Cenu Thálie 2017 za roli Paní Danversové v muzikálu REBECCA Foto Martin Polák

světě a jeho postavy jsou perly muzikálového divadla. Je to čest jeho hudbu zpívat. A tím, že jsem mohla a mohu tyto postavy zpívat, jsem si v jistém smyslu splnila řadu malých (smích) nebo spíše velkých muzikálových snů.

Píseň *Vzpomínky (Memory)* jsem poprvé poznala v podání Barbry Streisandové, když jsem poslouchala její desky a sama se teprve učila zpívat. Tehdy mě ani ve snu nenapadlo, že s touto písní jednou vystoupím na jevišti. Když jsem dostala nabídku na Grizabellu v Bratislavě, velmi mě to potěšilo, protože to je role doslova a do písmene za odměnu. A přitom se ani nepředřete na zkouškách, protože se Grizabella během večera na jevišti objeví jen třikrát. Ale na závěr každý čeká právě na její árii *Vzpomínky*. A právě proto je nutné do ní dát ze sebe všechnu sílu. Nemyslím zpívat ji forte, ale vložit do ní silné emoce. Takže v této roli nemám příliš času a možnost se divákům ukázat. Ale když už se na jevišti objevím, musí to být skvělé.

A jak se od sebe budou lišit Grizabella ostravská a bratislavská? Na to jsem sama zvědavá, protože to bude v mnohém jiné, především pokud jde o scénické a výtvarné pojetí. Mám ale co dělat, abych si nyní zvykla na český text, protože mám zafixovaný ten slovenský. Ale to mají všichni kolegové, kteří se mnou hrají i ve slovenských *Mačkách*. Také jsem zvědavá, jak ostravský divák *Kočky* přijme. Postava Grizabelly se však zásadně herecky nebo emočně jinak pojmout nedá, protože princip této postavy je daný hudbou i textem. Takže v tomto ohledu to bude asi hodně podobné. (po)

Úzdravné operum – L2: Brána života!

Jedné krásné úplňkové noci se Kuby rozhodl projít se svou zahradou, aby zahnal nespavost a tíživé pracovní myšlenky. Cestu z pokoje si chtěl zkrátit přes sníženou střechu, která ústila až do zahrady. Bohužel uklouzl, spadl ze střechy v tom nejvyšším místě a dopadl na asfaltovou cestu z výšky patnácti metrů. Rozdrtil si páteřní obratel „L2“, který je v čínské medicíně zván jako „brána života“. První pomoc mu poskytl soused tím, že ho zvedl a přenesl dovnitř, čímž v dobré víře zranění ještě zhoršil. Po převozu do nemocnice a absolvování všech možných vyšetření byla diagnóza od všech odborníků jasná. Trvalé ochrnutí těla od pasu dolů. Invalidní vozík. Trvale. Jenomže pan Kuby se uzdravil.

Postava Clemense Kubyho byla tvůrci nezvykle zpodobněna: podstatu hrdiny představují Juraj Čiernik jako Hlas a Jan Vlas jako Tělo. A navzájem se ptají...

Čierniku, jakým jsi Hlasem Clemense Kubyho?

I přes pojmenování „hlas“ se vnímám víc jako „vědomí“ Clemense Kubyho. U každého představení si projdu částí jeho života. Jsem vědomím, které musí dlouho sledovat utrpení vlastního těla pod tíhou událostí, aby zjistilo, že nemusí jenom pozorovat, ale že má vše ve vlastních rukách a vše může ovlivnit.

Co ti dalo v L2 nejvíc zabrat?

Texty. Jarda Dušek napsal libreto s hravostí sobě blízkou, která se projevuje od začátku do konce. Zejména ve více jak šedesáti variacích podstatných jmen z oblasti

Příběh německého režiséra, spirituálního učitele a spisovatele Clemense Kubyho, který si ochrnutí způsobené přerušením míchy vyléčil sám metodou mentálního léčení

politiky a justice, která kolují Kubyho hlavou před onou nehodou.

Nejsilnější moment z L2?

Kubyho síla. Pan Kuby měl sen. Chtěl navštívit krajinu, kde žijí lidé bez elektřiny, bez silnic, bez bílé mouky, bez cukru a neznají žádné turisty. Toužil navštívit Ladak, kam by se s invalidním vozíkem nedostal. Proto se uzdravil. Ano, zní to neuvěřitelně, ale pan Kuby říká: „Pokud nemáš plán, proč se uzdravit, nikdy se neuzdravíš“. Já mu věřím.

Vlasi, jakým jsi Tělem Clemense Kubyho?

Hledajícím. Dýchajícím. Zkoumám ten impuls, který řekne nehybnému tělu, tady začni... První věc, kterou v životě uděláte, je, že se nadechnete. Posledním úkonem v životě člověka je výdech. Je jen na nás, co mezi těmito konstantami uděláme. Chtěli jsme se na jednu stranu vyhnout popisu a na druhé straně nečitelné abstrakci. Je hloupé se na něco dívat, co je jen zajímavé. Potřebuji divadlu rozumět. Velký respekt cítím ke členům orchestru, company a zejména k Čiernikovi, již zpracovali hudební složku takovým způsobem, který do dneška nejsem schopen pochopit.

Co ti dalo v L2 nejvíc zabrat?

Začít. Dostanete úkol pohybově ztvárnit tělo, jež se nehýbe. Požadavek, který se

Juraj Čiernik (Hlas Clemense Kubyho) a Jan Vlas (Tělo Clemense Kubyho) Foto Martin Popelář

Jan Vlas, Clemens Kuby a Juraj Čiernik na světové premiéře inscenace Foto Martin Popelář

popírá. Musíte si to celé vymyslet a věřit, že to bude s Čiernikem (Hlasem) fungovat. Trávili jsme s Adélou Stodolovou a Janou Tomsou hodiny na sále a hledali znaky a situace, které budou pro diváka srozumitelné. V pravěku jsem pohybové divadlo dělal, inspiraci jsme hledali třeba i u DV8 (anglické pohybové divadlo). Hodně to bolelo – fyzicky. Se Stodolovou jsme se hodně nasmlíli, nerochnili jsme se v depresi, drželi jsme si odstup od tématu, které není svou podstatou veselé. Že jsme na správné cestě, jsem pochopil ve chvíli, kdy se mi podařilo dechem si rozhodit vlastní srdeční rytmus. Byla to zajímavá zkušenost, ale už jsem to nikdy neopakoval. Divadlo sice miluju, ale nehodlám pro něj umřít. Hodně jsme pracovali s extrémními polohami těla, pádem a uvolněním.

Nejsilnější moment z L2?

Premiéra. PŘÍŠEL skutečný Clemens Kuby. Muž s přeraženým obratlem L2. Na děkovačce jsme se drželi okolo pasu. Otočil se ke mně a řekl: „You hold me on L2.“ Držel jsem toho muže tam, kde měl diagnostikovanou přerušenu míchu. (jč, jv)

Inscenaci uvedeme dne 30. června v 16 hodin na Národním festivalu Smetanova Litomyšl. Poprvé v historii se tak na festivalu představí soubor operety/muzikálu NDM.

Sedmnáctiletá éra zkušebny Divadla Antonína Dvořáka pro veřejnost končí

Velký přínos nové přístavby Divadla Antonína Dvořáka dokončené na konci roku 2000 spočíval ve zřízení zkušebního prostoru, který měl být nejen zázemím pro činoherní a operní zkoušky, ale měl také plnit funkci menší studiové scény pro divadelní veřejnost. Zkušebna nedostala nikdy oficiální název. Jednoduchý název zkušebna se velmi rychle ujal, ačkoliv se zpočátku hovořilo o studiu. **Zkušebna se hned od počátku setkala s ohromným zájmem, téměř každé představení bylo beznadějně vyprodáno.** Komorní prostor zkušebny se šedesáti místy umožnil nejen tvůrcům preciznější práci s herci, ale i blízký kontakt

Excelentní herecké výkony pětice hereček: Anna Cónová (Edna), Daniela Fialková (Vera), Veronika Forejtová (Mae), Marie Logojdová (Lillian) a Alexandra Gasnářková (Ursula) v inscenaci NEJSTARŠÍ ŘEMESLO, 2007
Foto Josef Hradil

s divákem. Prostor, v němž si divák s hercem hledí z očí do očí, odkrýval interpreta v každém detailu.

Na scéně se objevovaly především činoherní tituly soudobých a mladých talentovaných autorů, ale i komorní

Inscenace realizované ve zkušebně Divadla Antonína Dvořáka			
Brundibár	Hans Krása	Luděk Golať	15. 5. 2001
Portugálie	Zoltán Egressy	Michal Lang	8. 9. 2001, česká premiéra
Klasik v pornshopu	Peter Turrini	Radovan Lipus	12. 1. 2002, česká premiéra
Kouzelná noc (dvoječes)	Slawomir Mrozek	Petr Mančal	19. 10. 2002
Motýl na anténě (dvoječes)	Václav Havel	Petr Mančal	19. 10. 2002, česká premiéra
Nejspiš sniš	Jean-Claude Grumberg	Radovan Lipus	13. 12. 2003, česká premiéra
Povídky z fastfoodu	Viliam Klimáček	Janusz Klimsza	28. 5. 2005, světová premiéra
Holky Elky	Radmila Adamová	Štěpán Pácl	28. 10. 2006
Nejstarší řemeslo	Paula Vogel	Ivan Krejčí	13. 10. 2007
Il Cavaliere Errante	Tommaso Traetta	Ilja Racek	1. 5. 2008
Provdaná nevěsta	Jindřich Souček	Ilja Racek	2. 11. 2008
Bavič (Dumb Show)	Joe Penhall	Janusz Klimsza	13. 6. 2009, česká premiéra
Kuřačky	Anna Saavedra	Janka Ryšánek Schmiedtová	28. 3. 2012, světová premiéra
Slož mě něžně	Billy Roche	Janusz Klimsza	2. 2. 2013, česká premiéra
Podivný případ se psem	Simon Stephens, Mark Haddon	Janusz Klimsza	28. 3. 2014
Rozhovory s astronauty	Felicia Zeller	Ondřej Elbel	23. 1. 2015
Mučedník	Marius von Mayenburg	Janusz Klimsza	6. 4. 2016
Ted mě zabij	Brad Fraser	Janusz Klimsza	27. 5. 2017, česká premiéra
Sex, drogy a hafo prachů	Eric Bogosian	Janusz Klimsza	21. 6. 2018, česká premiéra

Mezi ostatními dráty Světlana Žigová (Vrabece), Simona Zetliková (Kocour); v popředí hraje na housle koncertní mistr Vladimír Liberda (BRUNDIBÁR, 2001)
Foto Josef Hradil

Atmosféru igrácké hospody nezapomenutelně vytvořili mimo jiné Stanislav Šárský (Hospodský), Milan Kačmarčík (Farář), Vladimír Čapka (Kolík), Zdeněk Kašpar (Satanáš) a Alexandra Gasnářková (Žena) (PORTUGÁLIE, 2001)
Foto Josef Hradil

Tři sestry: Nikola Birklenová (Máša), Renáta Klemensová (Olga) a Petra Lorencová (Irí) v inscenaci KUŘAČKY, 2012
Foto Radovan Štátný

oper. Úplně poprvé se ve zkušebně realizovala opera *Brundibár* (2001). Krásův *Brundibár* se dočkal prvního neveřejného uvedení v pražském židovském sirotčinci roku 1941, ale proslavila ho až inscenace, kterou nastudoval sám autor po své deportaci do židovského ghetta v Terezíně s tamními dětmi. Režisér Luděk Golať pro svou realizaci symbolicky sestavil hudebně dramatický soubor romských dětí a na scéně Jaroslava Maliny, obehnané ostatními dráty, se tak odehrálo první „neoficiální“ komorní představení ve zkušebně. Avšak za úplně první oficiálně nastudovanou inscenaci v prostorách zkušebny byla považována až hra maďarského autora Zoltána Egressyho *Portugálie*, jež byla uvedena v září roku 2001 v režii hostujícího režiséra Michala Langa jako česká premiéra. *Portugálie*, groteskní hra, odehrávající se v hospodě zapadlé vesničky Igrács, kde dojde ke konfrontaci dvou světů,

vesnického a velkoměstského, započala také dramaturgii celé sedmnáctileté éry zkušebny, v níž dominovala aktuální, někdy i kontroverzní témata hýbající současností. Například atmosférou sáčkových čajů, fritovacích olejů a čínských polévek prováděly *Povídky z fastfoodu* (režie Janusz Klimsza, 2005); o prostituci, AIDS i homosexualitě diskutovala v inscenaci *Nejstarší řemeslo* (2007) pětice vyzrálých žen v obsazení hereček Daniely Fialkové, Anny Cónové, Marie Logojdové, Alexandry Gasnářkové a Veroniky Forejtové; o hledání životního partnera po třicítce, fenoménu singles, internetových seznámk a o mužích na mateřské osobitě pojednávala výborná variace na Čechovovy *Tři sestry*, hra *Kuřačky* (2012) Anny Saavedry, která za ni získala v roce 2011 Cenu Evalda Schorma. Pevnou základnou zkušebny byli především režiséři Janusz Klimsza a Radovan Lipus, dramaturgové Marek Pivovar a Klára

René Šmotek (Vrchní zřizovatel a Vrchní divoch) a Jan Fišar (Soudec) v Lipusově inscenaci NEJSPÍŠ SNIŠ, 2003
Foto Josef Hradil

Špičková. Prostor zkušebny ale nabízel i nové možnosti ve spolupráci s ostravskými a nedalekými divadly. Mezi zajímavé a výrazné režijní a herecké osobnosti ze „sousedních“ divadel, hostující v komorních inscenacích zkušebny, patřil nejen režisér a umělecký šéf Komorní scény Aréna Ivan Krejčí nebo režisérka a umělecká šéfká Divadla Petra Bezruče Janka Ryšánek Schmiedtová, ale i např. herečky Sylvie Krupanská, Daniela Fialková (*Nejstarší řemeslo*, 2007), Nikola Birklenová (*Kuřačky*, 2012) či herec René Šmotek (*Nejspiš sniš*, 2003). V červnových dnech se s érou zkušebny pro veřejnost rozloučíme. Poslední premiérou v prostorách zkušebny bude inscenace hry současného slavného amerického herce a spisovatele Erica Bogosiana *Sex, drogy a hafo prachů. Štafetu zkušebny pomyslně přebere po rekonstrukci Divadla Jiřího Myrona nový komorní prostor – Divadlo „12“...* (to, kp)

OSTRAVSKÝ DIVADELNÍ ARCHIV

Činnost profesionálních divadel v Ostravě zmapuje nově vznikající Ostravský divadelní archiv. V následujících měsících proběhne výzkum historie Národního divadla moravskoslezského, Divadla Petra Bezruče, Divadla loutek Ostrava a Komorní scény Aréna. Jedná se o unikátní projekt, který v celorepublikovém kontextu nemá obdoby. Cílem je vytvoření databáze zahrnující mj. soupis repertoáru, premiér, inscenačních týmů a obsazení a rovněž soupis ostravských míst, na kterých probíhaly pravidelné

divadelní produkce. Zároveň budou digitalizovány dokumenty, aby badatelé získali přehled o historických pramenech. V další fázi projektu budou do databáze zařazeny i nově vznikající profesionální scény v Ostravě. Ostravský divadelní archiv bude sloužit nejen odborné, ale i laické veřejnosti a bude přístupný v elektronické podobě. Chcete obohatit naši databázi? Máte zájem o spolupráci? Kontaktujte vedoucí projektu Ostravský divadelní archiv Stanislavu Hruškovou (stanislava.hruskova@ndm.cz).

Vedoucí projektu Stanislava Hrušková Foto Eva Mikulášková

Živé kulturní centrum v návaznosti na historický Národní dům

Divadlo „12“

V místech bývalého Euroshopu a předprodeje na ul. Čs. legií 12 se už od podzimu roku 2017 buduje **malá scéna pro sedesát diváků**, která dostala název **Divadlo „12“** [Divadlo dvanáctka].

Z pohledu diváka tvoří tuto novou komorní scénu Národního divadla moravskoslezského především dva prostory, divadelní bar a hlediště v sále. „*Divadelní bar je tvarově, materiálově i barevně dramatická, až scénická hra kontrastů. Jsou zde použity materiály s výraznou kresbou – olivová dýha, arabeskový mramor, dlažba s historickým vzorem. V materiálech převládá bílý dekorativní štuk, keramická dlažba, mramorový obklad, které jsou doplněny o černý a zlatý kov, textilní polstrovaní nebo dřevěný mobiliář. Objevují se zde odkazy na secesi v dekoraci dlažby a zároveň moderní dřevěné židle.*

Hlediště je kubický prostor, který je řešen naopak velice úsporně. Barevné provedení je monochromatické v různém jasu nachové barvy. Výrazným a v podstatě jediným dekorativním prvkem v tomto prostoru jsou křesla, jejichž opěráky, s odkazem na secesní tvarosloví, tvoří v řadách „vlnky“. Boční stěny jsou v temné nachovém štuksu, strop a zadní stěna jsou obloženy akustickými deskami stejného odstínu. Na podlaze bude koberec v nejtmavším nachovém odstínu,“ popisuje vizualizaci architekt Jiří Stejskalík.

Divadlo „12“ bude pro veřejnost otevřeno počátkem 100. divadelní sezóny. První inscenací, která zde bude uvedena, bude činohra Erica Bogosiana *Sex, drogy a hafo prachů*. Česká premiéra této inscenace se uskuteční 21. června ve zkušebně Divadla Antonína Dvořáka. Po dvou reprízách se ale s tímto hracím prostorem inscenace rozloučí a bude pokračovat (stejně jako další inscenace uváděné ve zkušebně a na al-

ternativní scéně Divadla loutek Ostrava) již v Divadle „12“.

Ateliér – divadelní vzdělávání a kreativní setkávání

V budově bývalého řeznictví pokračují také práce na budování prostor pro komunikační centrum a lektorskou činnost Ateliéru pro děti a mládež při NDM. **Nové multifunkční umělecko-vzdělávací centrum Ateliér** bude pro školy a veřejnost otevřeno v září tohoto roku.

V Ateliéru budou probíhat již zavedené programy a aktivity: workshopy a besedy s umělci pro školy, pravidelné zkoušky Činoherního studia, komponované doprovodné programy pro veřejnost a řada dalších aktivit.

„*Rozšiřujeme svou nabídku o dopolední programy pro matky s dětmi a pro seniory. Otevíráme též druhou skupinu Činoherního studia: dramátáku pro mládež ve věku 12–15 let pod vedením divadelních lektů-*

Budování Divadla „12“ Foto Roman Mrázek

rů a umělců NDM, v plánu jsou také pravidelné studentské výstavy,“ uvádí divadelní lektorka Tereza Strmisková.

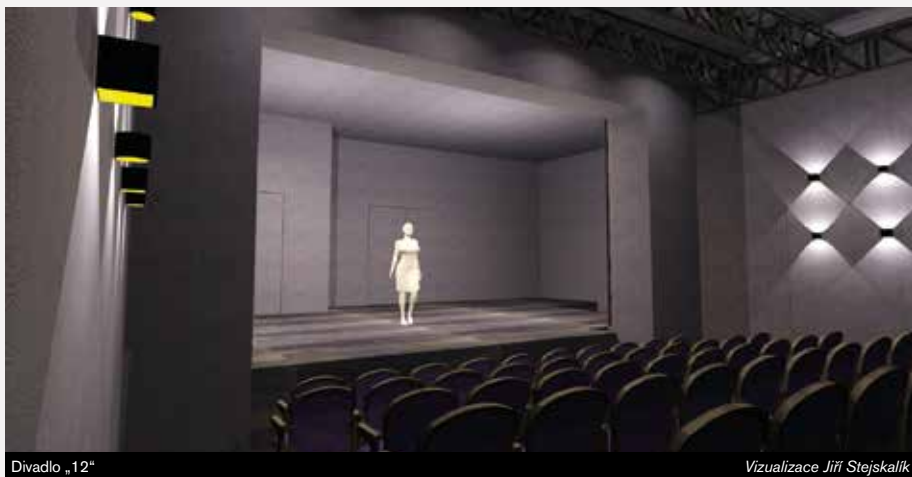
Divadelní kavárna

V Divadle Jiřího Myrona započala také stavba nové kavárny pro návštěvníky. Místo bývalého buffetu se tak promění v prostor pro celodenní setkávání. „*Tento prostor, který původně fungoval jen dvě hodiny denně, by měl mít permanenci a umožnit vznik dalšího společenského centra. Přitom nad kavárnou vzniká další veřejně přístupný prostor pro například dramaturgické úvody a společenská setkání přímo v tomto historickém prostoru,“ říká ředitel NDM Jiří Nekvasil. „Smyslem rekonstrukce je z celého areálu vytvořit živé kulturní centrum v návaznosti na historický Národní dům,“ dodává Nekvasil.*

Děkujeme za trpělivost a v září se budeme těšit! (mb)

Bar Divadla „12“ Vizualizace Jiří Stejskalík

Divadlo „12“ Vizualizace Jiří Stejskalík

Budova, ve které bude v přízemí sídlit Ateliér Foto Roman Mrázek

Budování kavárny Foto Roman Mrázek

Kavárna v Divadle Jiřího Myrona Vizualizace Jiří Stejskalík

NDM EXTRA (KVĚTEN – SRPEN 2018)

2. května 2018

v 16 hodin v KNIHOVNĚ města Ostravy
– sál hudebního oddělení
OPERNÍ SÍŘENY 16. – Verdi a italská opera
Debatovat budou **Paolo Gatto**, italský dirigent a pedagog, **Marie Kronbergerová**, překladatelka italských operních libret, a dramaturgyně opery NDM **Eva Mikulášková**.

23. května 2018

v 16 hodin v KNIHOCENTRU
LÍDA ENGELOVÁ: STO RŮŽÍ V BIDETU
Kniha *Sto růží v bidetu* je průvodcem humornými vzpomínkami jedné z prvních českých režisérek po padesáti letech jejího života v divadle, v rozhlasu a na divadelních cestách od Londýna po Sankt Petěrburg. Autorka **Lída Englová** je režisérka, herečka a scenáristka. Už během studií spolupracovala s režisérem Janem Grossmanem v Divadle Na zábradlí. Půl roku byla na stáži u režiséra Petera Brooka v Royal Shakespeare Company v Londýně a Stratfordu. Byla režisérkou Divadla J. K. Tyla v Plzni a v **Národním divadle moravskoslezském**, pohostinsky režírovala v řadě dalších divadel.

Beseda a autogramiáda probíhají ve spolupráci s Domem knihy Knihcentrum.

4. června 2018

v 16 hodin v KNIHOCENTRU
MAŠKARÁDA čili Fantom Opery
– předpremiérová beseda
Setkání s inscenačním týmem u příležitosti uvedení britské humoristické fantasy. Těšit se můžete i na vystoupení hostů z Ankh-morporské opery a lekci vaření Stařenky Oggové.

6. června 2018

v 16 hodin v KNIHOVNĚ města Ostravy
– sál hudebního oddělení
OPERNÍ SÍŘENY 17. – NODO 2018
Debatovat budou **Jurij Galatenko**, sbormistr a dirigent, **Kristýna Konczyna**, manažerka Ostravského centra nové hudby, **Jiří Nekvasil**, ředitel NDM, a dramaturgyně opery NDM **Eva Mikulášková**.

24. – 28. června 2018

Divadlo Antonína Dvořáka, Divadlo Jiřího Myrona, Důl Hlubina
NODO (Dny nové opery Ostrava)
Alois Hába, John Cage, Rudolf Komorous, Julius Eastman, Salvatore Sciarrino a Daniel Lo – skladatelé od nejstaršího po nejmladšího, jejichž díla vám představíme na letošním bienále NODO.

12. srpna 2018

od 13. hodin – Hukvaldy, Ostrava a okolí
ŽIVOTNÍ POUŤ LEOŠE JANÁČKA ANEB OD LIŠKY K LIŠCE
Slavnostní nedělní vyjídka z Hukvald do Ostravy při příležitosti 90. výročí úmrtí světového českého skladatele **Leoše Janáčka**. Životní pouť bude přibližena návštěvníkům celodenní akce pomocí mimořádných hudebních produkcí na trase **Od lišky k Lišce**.

30. – 31. srpna 2018

Národní divadlo moravskoslezské, Divadlo Petra Bezruče
LETNÍ DIVADELNÍ ŠKOLA PRO PEDAGOGY
Připravujeme již 8. ročník plný přednášek, workshopů a diskuzí s umělci. Nově ve spolupráci s Divadlem Petra Bezruče.

VÝSTAVY

GALERIE SOUČASNÉ MALBY – DIVADLO ANTONÍNA DVOŘÁKA

14. 5. – 28. 6. 2018
TOMÁŠ CÍSAŘOVSKÝ: HAVEL A POUŠTEVNÍCI
Vernisáž výstavy se uskuteční v pondělí 14. května 2018 v 17 hodin v Divadle Antonína Dvořáka.

Výstavní projekt je realizován ve spolupráci s kurátorem Mgr. Martinem Mikoláškem za finanční podpory statutárního města Ostrava.

GALERIE SOUČASNÉ MALBY V DIVADLE ANTONÍNA DVOŘÁKA

14. 5. – 28. 6. 2018

v Divadle Antonína Dvořáka
Vernisáž 14. 5. 2018 v 17 hodin
TOMÁŠ CÍSAŘOVSKÝ:
HAVEL A POUŠTEVNÍCI

Tomáš Císařovský (narozen 2. ledna 1962 v Praze) je dnes jedním z nejuznávanějších českých malířů. Maluje téměř zásadně klasickou technikou – olejem na plátno, blízký je mu i akvarel. Na výtvarné scéně se prosadil koncem 80. let svými portréty a figurálními výjevy, přičemž vždy akcentoval historický či sociální kontext zobrazovaného tématu. Ke konci 90. let pak rozšířil svůj záběr na krajinu, traktovanou rovněž svébytnou Císařovského obrazovou řečí. Ta by se dala charakterizovat koloristickou hutností, přes-

nou volbou barevné škály a realistickou obrazností, odkazující nejen na konzervativnější větve malířské moderny 20. století či k americkému pop-artu, ale také například ke gotické, raně renesanční či barokní malbě.

Květnové výstavní expozé Tomáše Císařovského v Ostravě zahrnuje dvě souběžné výstavy, z nichž každá sice představí jiný výsek tvorby tohoto pražského malíře, ale současně se obě expozice až překvapivě a komplementárně doplňují. Zatímco v podzemním alternativním prostoru Galerie Dole v Antikvatiátu Fiducia se ukazuje sociálně „běžná“ Císařovského figurální tematika s jasnými postexistenčními přesahy,

kteří v názvu dvojvýstavy prezentují *Pouštevnicki*, v honosném prostředí Divadla Antonína Dvořáka dochází na obrazy ze života posledního československého a prvního českého prezidenta Václava Havla, což by téměř mohlo svádět k domněnce, že již jde o předzvěst slávy 100. výročí vymanění se ze spárů Rakouska-Uherska a vzniku 1. Československé republiky. Tuto část reprezentuje v názvu výstavy jméno *Havel*.

Pro Tomáše malířsky náročná desetidílná série, vznikající od roku 2012 do roku 2016, originálním způsobem zachycuje běžné i podivuhodné momenty z běhu života dramatika, spisovatele, disidenta a našeho prvního porevolučního prezidenta. Ani v této velkoformátové (200 x 150 cm) „životopisné“ sérii nezůstal malíř nic dlužen svému dlouhodobému předsevzetí vracet na uměleckou scénu tradiční malířské žánry, jako jsou portrét a historická malba, které syntetizují zkušenost současného umění s tradicí západního malířství. Havlovská série tak v něčem, ale zcela jinak a nově, navázala na legionářský a masarykovský cyklus, ale i na práce, kde se malíř vrací k určitým symbolickým epizodám z československého života. (md)

POUŠTEVNÍK, olej na plátně, 160 x 180 cm, 2010 Foto archiv autora

12. srpna 2018

od 13 hodin – Hukvaldy, Ostrava a okolí
ŽIVOTNÍ POUŤ LEOŠE JANÁČKA ANEB
OD LIŠKY K LIŠCE

Slavnostní nedělní vyjížďka z Hukvald do Ostravy se bude konat při příležitosti 90. výročí úmrtí světoznámého českého skladatele **Leoše Janáčka** (3. 7. 1854, Hukvaldy – 12. 8. 1928, Ostrava). Jeho životní pouť bude přiblížena návštěvníkům celodenní akce pomocí mimořádných hudebních produkcí na trase **Od lišky k Lišce**.

Projekt bude zahájen dobovým piknikem u sochy lišky v hukvaldské oboře společně se **150 českými a slovenskými velocipedisty**, kteří přivezou své technické skvosty z celého někdejšího Československa. Návštěvníci si mohou vyzkoušet jízdu na historických kolech nebo se zúčastnit tradičních dobových kratochvílí jako pomalé jízdy či závodů s obručí za doprovodu prvorepublikové hudby. Nabídnuty budou také komentované prohlídky hukvaldského kostelíka sv. Maxmiliána a Památníku Leoše Janáčka. Vyjížďka s velocipedisty bude zahájena ve 13 hodin a povede malebnou krajinou Moravskoslezského kraje přes Hukvaldy – Dolní Sklenov – Rychaltice – Fryčovice – Brušperk – Starou Ves nad Ondřejnicí – Proskovice – ostravský Bělský les na Jiráskovo náměstí v Ostravě.

V Janáčkově životní pouti, na níž získával tvůrčí inspirace, by se stejně jako v naší cestě dala najít podstatná zastavení: „*modráček v brněnském klášteře / duchovní hudba*“, dále „*mládí / folklor*“ a „*pozdní divoch / láska k opeře*“. Tato hlavní témata budou účastníkům představena jak v jednotlivých hudebních produkcích, tak v rámci doprovodných akcí na zastávkách trasy. Těšit se můžete na výběr ukázek z rozsáhlého operního díla Leoše Janáčka v podání sólistů opery Národního divadla moravskoslezského – **Evy Dřizgové-Jirušové, Anny Nitrové, Martina Gurbala a Václava Moryse** – či koncert **žesťového**

JANÁČEK OSTRAVA 2018

Životní pout' Leoše Janáčka aneb Od lišky k Lišce

Nedělní vyjížďka z Hukvald do Ostravy k 90. výročí úmrtí Leoše Janáčka.

12. 8. 2018

www.janacek2018.cz

kvintetu opery NDM (úpravy *Ukvaldských lidových písní a Moravské lidové poezie v písničkách*). Zavítáme také do ostravského Bělského lesa, kde bude vytvořen hravý program pro děti *Po stopách Janáčkovy Bystroušky*. Cílem vyjížďky se stane slavnostní závěrečný koncert u nové sochy Leoše Janáčka s liškou Bystrouškou na Jiráskově náměstí (Kuřim rynku) v Ostravě. Za doprovodu Janáčkových mužských sborů v podání **Mužského pěveckého sboru Láska opravdívá FF MU**

a koncertu **Benda Quartetu** (úprava původně klavírního cyklu *Po zarostlém chodníčku*) bude akce ukončena ve večerních hodinách. K putování se může přidat široká veřejnost, sportovci i rodiny s dětmi.

Na projektu spolupracují: Národní divadlo moravskoslezské, Klub českých velocipedistů v Hrabové, Ostravská univerzita, Janáčkova filharmonie Ostrava, Farnost Hukvaldy, Nadace Leoše Janáčka, města a obce Moravskoslezského kraje. (em)

OSTRAVA SLAVÍ

Rok 2018 je významný nejen pro celou Českou republiku, ale zejména pro Ostravu. Společně jsme již oslavili rok 2016 projektem **Shakespeare Ostrava 2016**, rok 2017 oslavou samotné Ostravy a **750. výročí první písemné zmínky** o ní. I v roce 2018 se statutární město Ostrava rozhodlo připomenout si hned dvě významná výročí.

S osmičkou na konci roku si letos připomínáme **100. výročí republiky**. V rámci

tohoto projektu se můžete v NDM těšit na scénická čtení k výročním „osmičkovým“ událostem. Scénická čtení budou probíhat v nově otevřeném Divadle „12“. K tomuto významnému výročí se bude také vázat baletní

premiéra *Vzlety a pády*, kterou uvede NDM 15. listopadu 2018.

Druhá výzva oslavuje významného českého skladatele Leoše Janáčka. Připomínáme

si 90. výročí od jeho úmrtí. V rámci celoročního projektu **Janáček Ostrava 2018** Národní divadlo moravskoslezské vydá publikaci *Leoš Janáček a jeho opery na ostravském jevišti* a CD nahrávku Janáčkovy opery *Věc Makropulos*. Dne 12. srpna se spolu s NDM můžete vydat na jedinečnou celodenní akci *Životní pouť Leoše Janáčka aneb Od lišky k Lišce*.

Za finanční podporu děkujeme statutárnímu městu Ostrava. (kv)

ATELIÉR PRO DĚTI A MLÁDEŽ
PŘI NÁRODNÍM DIVADLE MORAVSKOSLEZSKÉMLetní divadelní škola
pro pedagogy 2018:
NDM a BEZRUČI
společně!

Ve dnech 30. – 31. 8. 2018 proběhne již osmá Letní divadelní škola. Letos máme pro všechny pedagogy a studenty pedagogických oborů i další zájemce o účast velkou inovaci: k organizaci a programu se připojuje i Divadlo Petra Bezruče. Čekají vás semináře, přednášky, workshopy s umělci

i divadelními lektory. Zabijete dvě mouchy jednou ranou: během dvou dnů vám v kostce představíme dramaturgii sezóny 2018/2019, doprovodné programy a další bonusy, které pro vás i vaše žáky a studenty připravují hned dvě ostravská divadla.

Přihlášky a další informace naleznete na webu NDM v sekci Atelier.

Letní divadelní škola pro pedagogy

Foto Adéla Píchová

NEŽ SE ZVEDNE
OPONA: LA TRAVIATA
– 12. 5. 2018 v Divadle
Antonína Dvořáka

Přijít do divadla dřív, než se zvedne opona, se vyplatí. K vybraným představením se totiž dozvíte nečekané zajímavosti, vyzkoušíte si nové věci, navštívíte divadelní zákulisí a potkáte se s našimi umělci.

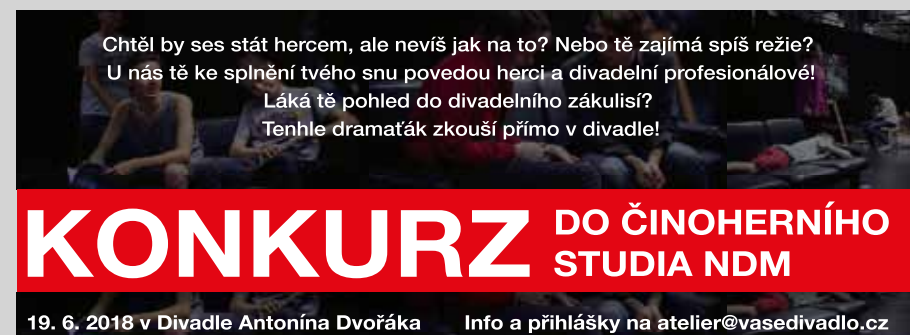
V květnu jsme zaostřili na operu *La traviata*. Jak probíhá hudební nastudování opery? Čím je ostravská *La traviata* výjimečná?

Přijďte se dozvědět více o práci tvůrčího týmu opery NDM!

- 17.00** Workshop s režisérkou inscenace Bohuslavou Kráčmarovou
- 18.00** Dramaturgický úvod k inscenaci v podání dramaturgyně opery NDM Evy Mikuláškové
- 18.30** Představení inscenace *La traviata*

Cena: **200 Kč za vstupenku** (workshop i dramaturgický úvod jsou dárkem pro vás!)

Přihlaste se na: atelier@vasedivadlo.cz

Chtěl by ses stát hercem, ale nevíš jak na to? Nebo tě zajímá spíš režie? U nás tě ke splnění tvého snu povedou herci a divadelní profesionálové! Láká tě pohled do divadelního zákulisí? Tenhle dramatik zkouší přímo v divadle!

KONKURZ DO ČINOHERNÍHO STUDIA NDM

19. 6. 2018 v Divadle Antonína Dvořáka Info a přihlášky na atelier@vasedivadlo.cz

ATELIÉR PRO DĚTI
A MLÁDEŽATELIÉR: nové
centrum pro divadelní
vzdělávání a kreativní
setkávání v prostorách
bývalého řeznictví

V září 2018 pro vás na ulici Čs. legií otevřeme nové multifunkční umělecko-vzdělávací centrum Atelier. Po letité snaze a aktivitě v oblasti práce s mladým divákem – ve které je Národní divadlo moravskoslezské po vzoru zahraničních divadel vlajkovou lodí v celé České republice – se podařilo vymezit vzdělávání v divadle svébytný prostor.

V Atelieru budou probíhat již zavedené programy a aktivity: workshopy a besedy s umělci pro školy, pravidelné zkoušky, workshopy a jiné vzdělávací programy pro Činoherní studio, komponované doprovodné programy pro veřejnost k sobotním představením NDM pod názvem *Než se zvedne opona*.

Rozšiřujeme svou nabídku o dopolední programy pro matky s dětmi (*Mamasessions*: tvořivá dopoledne pro maminky s dětmi do 3 let; *Mámo, vyprávěj*: kurz storytellingu) a pro seniory (*Snídaně s hvězdou*: přátelské posezení s tvůrčím týmem či protagonisty aktuálně připravované inscenace). Otevíráme též druhou skupinu Činoherního studia: dramatiků pro mládež ve věku 12–15 let pod vedením divadelních lektorů a umělců NDM. V prostoru budou také letos probíhat akce (workshopy, besedy, happeningy, výstavy) ke 100. výročí české státnosti a demokracie. Rádi bychom Atelieru poskytli i výtvarný ráz a odpovídající umělecké pojetí, v plánu jsou tedy pravidelné studentské výstavy.

Těšíme se na setkání s vámi v našem novém prostoru! (ro, ts)

Budoucí prostory Atelieru

Foto Roman Mrázek

OSTRAVA!!!

OSTRAVA!!!
MORAVSKÁ OSTRAVA
A PŘÍVOZnadace
umění
pro
zdravíNADACE
ŽIVOT
UMĚLCE

Ateliér NDM je na Facebooku:
Ateliér pro děti a mládež při NDM

MHF Leoše Janáčka nabídne velké symfonické koncerty i jazz a osobnosti světového formátu

Mezinárodní hudební festival Leoše Janáčka
21/05 — 01/07
OSTRAVA • HUKVALDY • OPAVA
KRAVÁŘ • LUDGEROVICE • HLUCÍN
BOHUMÍN • PÝŠKOV • MÍSTEK
2018

Z Janáčkova máje a Janáčkových Hukvald se u příležitosti 90. výročí úmrtí Leoše Janáčka stává Mezinárodní hudební festival Leoše Janáčka. Na skvělých tradicích vzniká nová kvalita, nová značka, nový rozměr, nový termín, ale stále dobrý a světový Leoš Janáček. Základní festivalovou osou jsou Hukvaldy a Ostrava – místa narození a úmrtí Leoše Janáčka – a další města Moravskoslezského kraje. 32 festivalových dní, 8 měst a 32 koncertů – to je nabídka letošního ročníku, ve kterém zazáří osobnosti jako například houslista Julian Rachlin, dirigenti Krzysztof Penderecki a Christian Arming, pěvec Adam Plachetka, klavíristé Roman Rabinovich, Ivo Kahánek a Jan Simon, orchestry Camerata Salzburg, Litevský národní symfonický orchestr a další. Festival po dobu 6 týdnů uvede vedle velkých symfonických koncertů i ty komorní.

„Letos se hudební festival nesoucí jméno geniálního hukvaldského rodáka rozkročí skutečně do široka. A to nejen svým časovým rozvrhem, ale především svým programem, který nabídne od premiér skladeb mladých autorů přes velké symfonické koncerty se symfoniemi Čajkovského či Beethovena až po jazzový podvečer, hukvaldské nokturmo nebo baletní představení na hudbu Jarka Nohavici.“

Jaromír Javůrek,
ředitel MHF Leoše Janáčka

Krzysztof Penderecki
Foto Stowarzyszenia im. Ludwiga van Beethovena

NABÍDKA Z PROGRAMU

ZAHAJOVACÍ KONCERT NA POČEST 100. VÝROČÍ VZNIKU ČESKOSLOVENSKA

Česká filharmonie patří k našim národním symbolům a Janáčkova *Sinfonietta* vznikala pod skladatelovým dojmem z nabytých samostatností. Její letošní vyznění umocní členové **Hudby Hradní stráže a Policie České republiky**.

CHRISTIAN ARMING OPĚT V OSTRAVĚ SPOLU SE SVĚTOVOU KLAVÍRNÍ LEGENDOU

Po letech se na festivalové pódium vrací, a to se svým bývalým orchestrem, **Christian Arming**, který si v Ostravě odbyl svůj šéfovský křest. Klavírní legenda **Kun-Woo Paik** přednese sólový part Rachmaninova populárního klavírního koncertu, zatímco první novodobé ostravské provedení Čajkovského 3. symfonie bude pro mnohé příjemným překvapením.

NA PÍSNĚ JAROMÍRA NOHAVICI SE BUDE V GONGU TANČIT

Balet Národního divadla v Praze se vrací po mimořádném úspěchu festivalového představení inscenace *Sólo pro tři* v roce 2014 s novou inscenací *Sólo pro nás dva* jedinečného **Petra Zusky**. Jedním z jejích hudebních tvůrců je slezský bard **Jarek Nohavica**.

LIŠKA SE VRACÍ DO HUKVALDSKÉ OBORY

Po návratu legendární a oblíbené sochy se vrátí do hukvaldské obory také Janáčkova opera pro malé i velké diváky **Příhody lišky Bystroušky**. Kde jinde než v prostředí, kde se Mistr rád procházel a naslouchal hlasům přírody, může znít tato unikátní opera, ve které mluví nejen lidé, ale také zvířata, věrohodněji?

JAZZOVÝ PODVEČER NA LANDEKU S MILANEM LASICOU

Bratislava Hot Serenaders představuje špičku nejen slovenského, ale také evropského jazzu. Skvělá aranžmá, vynikající sólisté a plný barevný jazzový zvuk obohatí svou přítomností žijící legenda slovenského divadla, představitel intelektuálního humoru **Milan Lasica**.

ITALSKÉ HUDEBNÍ NOKTURNO NA LAŠSKÉM HRADĚ

Hudební nokturmo začala v kouzelném prostředí Hukvald před 2 roky Mozartovou

Malou noční hudbou. Letos je nokturmo věnováno jednomu z nejpopulárnějších děl hudební historie – Vivaldiho *Čtvero ročním obdobím* a vítězce posledního ročníku Interpretační soutěže Pražského jara, houslistce **Olze Šroubkové**.

LEGENDA SOUČASNÉ POLSKÉ HUDBY KRZYSZTOF PENDERECKI

Krzysztof Penderecki přijíždí na festival podruhé, aby poprvé stanul před **Janáčkovou filharmonií Ostrava**. Maestro nejen nastudoval skladbu Leoše Janáčka a uvede svého milovaného Beethovena, ale také doprovodí prezidenta festivalu, houslistu **Ivana Ženatého** s mladou violistkou **Kristinou Fialovou**.

ORCHESTR Z MOZARTOVA SALZBURGU KONEČNĚ V OSTRAVĚ

Poprvé do Ostravy zavítá **Camerata Salzburg** – se stylovým programem a vynikajícím violoncellistou **Clemensem Hagemem**, který hraje jen s těmi nejlepšími dirigenty a orchestry.

NIKOLA ŠUHAJ LOUPEŽNÍK ZAVÍTÁ NA LAŠSKO

Legendární brněnské **Divadlo Husa na provázku** již 11 let hraje mimořádně úspěšnou inscenaci hry autorské dvojice **Uhde–Štědroň** *Balada pro banditu*. Autorizovaná verze inscenace s filharmonickým zvukem ožíví tentokrát hukvaldskou oboru, a to v podání protagonistů Evy Vrbkové, Igora Orozoviče, Dalibora Buše, Gabriely Vermelho a dalších.

KNÍŽE PŘEMYSL ZAZPÍVÁ POD HUKVALDSKÝMI LIPAMI

Závěrečný koncert nabídne krásné árie z českých oper, které zazní v podání dnes již světového pěvce **Adama Plachetky**, který jako kníže českých basbarytonistů zazpívá slavnou árii knížete Přemysla *Ó vy lípy* ze Smetanovy *Libuše* mezi stoletými lipami hukvaldské obory. Do nádherného prostředí ale přivede i Vodníka z Dvořákovy *Rusalky* a další oblíbené postavy českých oper.

Vstupenky je možné si zarezervovat či přímo zakoupit online na webu www.mhflj.cz nebo osobně u pokladen na předprodejních místech sítě Colosseum Ticket.

www.mhflj.cz

PROGRAM NODO 24. – 28. června 2018

Alois Hába (1893–1973)

Přijď království Tvé

Opera o třech jednáních a sedmi obrazech pro 26 sólistů, smíšený sbor a orchestr, podtitul *Nezaměstnaní* (op. 50), 1937–1942
Dirigent: Bruno Ferrandis
Režie: Jiří Nekvasil

Světová premiéra 24. a repríza 25. 6. 2018 v 18.30 hodin v Divadle Jiřího Myrona

Salvatore Sciarrino (1947)

Luci mie traditrici

Opera o dvou jednáních, 1998
Dirigentka: Lilianna Krych
Režie: Pia Partum

Česká premiéra 26. 6. 2018 v 19.00 hodin v Divadle Antonína Dvořáka

Julius Eastman (1940–1990)

Macle

Skladba pro hlasy, 1971–1972
Česká premiéra 27. 6. 2018 v 19.00 hodin v bývalém Dole Hlubina

Daniel Lo (1986)

A Woman Such as Myself

Komorní jednoaktová opera, 2017–2018
Dirigent: Petr Kotík
Režie a scéna: Miřenka Čechová, Petr Boháč

Světová premiéra 27. 6. 2018 ve 20.00 hodin v bývalém Dole Hlubina

Rudolf Komorous (1931)

The mute canary

Komorní jednoaktová opera, 2017–2018
Dirigent: Owen Underhill
Scénická realizace: Jan Horák, Michal Pěchouček

Světová premiéra 27. 6. 2018 v 18.30 hodin v Divadle Antonína Dvořáka

John Cage (1912–1992)

Song Books

Soubor otevřených děl; verze pro 10 hlasů a elektroniku, 1970
Scénická realizace: Jiří Nekvasil a David Bazika

Česká premiéra 27. 6. 2018 ve 20.30 hodin v Divadle Antonína Dvořáka

Změna programu vyhrazena

Pořádá Ostravské centrum nové hudby a Národní divadlo moravskoslezské. Předprodej vstupenek a zvýhodněných permanentek od 1. 4. 2018.

www.newmusicostrava.cz

Český rozhlas Vltava a NODO 2018
28. 5. ve 13.00 hodin *Reflexe*
2. 6. v 19.00 hodin *Reflexe*
23. 6. v 19.00 hodin *Reflexe*
25. 6. v 16.30 hodin *ArtCafé*
ČRo Vltava pořizuje záznamy oper Aloise Háby, Rudolfa Komorouse a Daniela Lo.

Novinka NODO 2018!

Dramaturgické úvody
Borise Klepala (hudební kritik
Českého rozhlasu Vltava
a Hospodářských novin)

Přehled oper uvedených v NDM ve spolupráci s Ostravským centrem nové hudby 2012–2016

Richard Ayres: **No. 42 (In the Alps)**
/ česká premiéra

John Cage: **Europera 5** / česká premiéra

Petr Cígl: **Táhly zvlněný pohyb podélného předmětu** / světová premiéra

František Chaloupka: **Eva a Lilith**
/ světová premiéra

Rudolf Komorous: **No no miya**
/ česká premiéra

Petr Kotík: **Master-Pieces**
/ světová premiéra

Bernhard Lang: **Re:igen**
/ česká premiéra

George Lewis: **Afterword**
/ česká premiéra

Salvatore Sciarrino: **Infinito nero**
/ česká premiéra

Salvatore Sciarrino: **La porta della legge**
/ česká premiéra

Salvatore Sciarrino: **Lohengrin**
/ česká premiéra

Martin Smolka: **Sezname, otevři se!**
/ světová premiéra

Iannis Xenakis: **Oresteia**
/ česká premiéra

John Cage EUROPERA 5 (2012)

Foto Martin Popelář

Martin Smolka SEZNAME, OTEVŘI SE! (2014)

Foto Martin Popelář

Já, Alois Hába z Vizovic...

Alois Hába (1893–1973) představuje vůdčí osobnost české skladatelské moderny meziválečného období. **Je představitelem „nového typu“ kompoziční práce – půltónových, čtvrttónových a šestinótových skladeb.** Ve všech jeho oblastech činnosti – kompoziční, pedagogické i organizační – se projevovala jeho zásadní vlastnost, odvaha vykročit na půdu, na níž se dosud nikdo neodvážil. Hábova cílevědomost, neústupnost a široké mezinárodní kontakty znamenaly pro meziválečnou československou kulturu obrovský potenciál.

S vědomím významu, jaký měla ve vývoji české kultury a národního vědomí hudebně-dramatická tvorba, hledal Hába také cestu pro moderní operu. Čtvrttónová opera *Matka* měla světovou premiéru roku 1931 v Mnichově (česká premiéra 1947). Téma druhé opery, půltónové *Nová země* (1935/1936), je dokumentem sociálního a politického myšlení meziválečné avantgardy, stojící v opozici vůči hrozičímu nacionálnímu socialismu. Příprava inscenace Národního divadla byla tehdy z obav z politických provokací zastavena a opera zazněla dosud pouze jedinkrát polokoncertně v prosinci 2014 v Národním divadle v Praze.

Třetí, dosud neprovedenou šestinótovou operu *Přijď království Tvé* Hába považoval za svůj **tvůrčí vrchol**. K jejímu uvedení však nedošlo a autor se o ně později ani nesnažil. Operu dokončil roku 1942, kdy bylo pomyšlení na její provedení vyloučeno, a po druhé světové válce se stal překážkou námět ovlivněný antroposofickým učením Rudolfa Steinera, v němž ideologie socialistického realismu spatřovala nebezpečnou ezoteriku. Základní myšlenkou opery je

Alois Hába

Foto Karel Štoll, ČTK

sociální spravedlnost, svobodné myšlení a protiválečný postoj.

Sousedův pes Hektor

Alois Hába opakovaně uváděl, že jej k myšlence obohacení evropského hudebního jazyka o částečky menší než v evropské hudbě běžné půltóny přivedla hudba rodného kraje. Dokládá to i úryvek z pozoruhodné fiktivní Hábovy přednášky, který byl otištěn v brněnských *Hudebních rozhledech* v roce 1927 (v souvislosti s recenzí Hábovy knihy *Nauka o harmonii*):

„Já, Alois Hába z Vizovic, vynalezl jsem čtvrttóny cestou zcela přirozenou. Již první moje přirozené zvuky neshodovaly se s umělou stupnicí diatonickou. První ořes psychický pak způsobila mi vlastnoručně zhotovená vrbová píšťalka; píšťalka mi pořád jinak, než jsem chtěl, buď výše, nebo níže.

Tím byl jsem přiveden k bedlivému studiu zjevů přírodních, zvláště pak hudebních projevů živočichů, které potvrdily mé dosavadní zkušenosti. Sousedův Hektor např., jehož vytí zachytil jsem přesně na gramofonových deskách (jsou uloženy v archivu čtvrttónového kompozičního oddělení pražské konzervatoře), nikdy se neomezoval na zastaralou západoevropskou tónovou soustavu a právě tak i Franta Grňůj v protější hospodě zpíval nám, když byl ve své náladě, zbaven tíživých pout normalnosti, tu našu Ej, musel by to chlap být podle stupně svého rozjaření ve čtvrttónech, 1/6 tónech, ba i ve 1/12 tónech.“ (vr)

Alois Hába (1893–1973)

Přijď království Tvé

Opera o třech jednáních a sedmi obrazech pro 26 pěveckých sol, smíšený sbor a orchestr, podtitul *Nezaměstnaní* (op. 50), 1937–1942

Libreto **Alois Hába**, upravil **Ferdinand Pujman**
 Dirigent **Bruno Ferrandis**
 Režie **Jiří Nekvasil**
 Scéna **David Bazika**

Dvě exkluzivní provedení
24. a 25. června v 18.30 hodin
v Divadle Jiřího Myrona

NODO / Dny nové opery Ostrava 2018
 Pořádá Ostravské centrum nové hudby a NDM

Pro světovou premiéru zapůjčilo České muzeum hudby speciální šestinótové harmonium zkonstruované podle Hábova návrhu. Výrobu Hábových speciálních nástrojů finančně podpořil prezident T. G. Masaryk. Foto archiv OCNH

Rozhovor s Piou Partum

Činoherní a operní režisérka **Pia Partum** stála u polské premiéry opery Salvatoreho Sciarrina *Luci mie traditrici* (*Oči mé zrádné*, 1998) na festivalu Varšavský podzim v roce 2016. Letos se dočkáme provedení této opery také v Ostravě na festivalu NODO / Dny nové opery Ostrava. Naváže tak na provedení už tří jiných Sciarrinových oper v Národním divadle moravskoslezském v roce 2012 a 2013. Příznivci hudby tohoto originálního italského tvůrce se mohou těšit i na premiéru jeho nové opery, kterou uvede Berlínská státní opera (The Staatsoper Unter den Linden) v červenci tohoto roku.

Salvatore Sciarrino je jednou z hvězd soudobé hudby, zvlášť opery, skutečností ale je, že minimálně v České republice se lze s jeho operami (a orchestrálními díly) setkat pouze v Ostravě. Jaká je situace v Polsku?

Musím přiznat, že situace v Polsku je podobná. Naše inscenace opery *Luci mie traditrici*, kterou jsme představili na festivalu Varšavský podzim v roce 2016, byla prvním a prozatím jediným jevištním zpracováním Sciarrinovy opery v Polsku. Na stejném festivalu byla uvedena i jeho další opera *Infinito nero*, tam šlo ale o inscenaci dovezenou z Norska. Zřídka se lze s jeho symfonickými díly setkat také na jiných polských festivalech. Opera *Luci mie traditrici* pak měla ještě jedno koncertní provedení, nic víc.

Sciarrino sám o komponování hovoří jako o vytváření nových zvukových světů, které pak chce člověk navštívit a pochopit jejich zvyklosti. Co si z Sciarrinovy hudby odnášíte vy?

Já se rozhodně řadím mezi ty, kteří jeho svět navštívit chtějí. Učím se naslouchat všem myslitelným významům jeho velice

Sciarrinův příběh je o obtížném umění odpouštění, o křehkosti lásky a také o tom, jak snadné je nezvratně poškodit a narušit vztah, který často ničit ani nechceme. Je to velice aktuální hořký příběh...

pečlivě zkomponovaného ticha. Také se učím nacházet významy hluboko ukrytých emocí, které nejsou tak zjevné či nápadné. Sciarrino je jako Shakespeare nebo jako Thomas Mann: plný moudrosti a jejích následných projevů, v jeho případě harmonií.

Příběh opery Luci mie traditrici odkazuje na známý moment ze života renesančního skladatele Gesualda, prince z Venosy, který zavraždí svou ženu a jejího milence. Co je tím poselstvím, které k nám skrze tento tragický příběh promlouvá i dnes?

Náš příběh se od toho původního trochu liší. Sciarrino nespecifikuje moment vraždy, dokonce není ani jasné, zda Malaspina skutečně svého muže podvedla, to je jen jeden úhel pohledu. Sciarrino konstruuje překrásnou a zároveň poněkud hořkou situaci hluboké manželské lásky. Hrabě Malaspina velice dobře chápe, jak se stalo, že se jeho žena zamilovala do jiného. Je filozof, celé dny přemýšlí a osamoceně se prochází po zahradě. Hraběnka Malaspina byla opuštěná, osamělá a najednou něčoho zahlédla, stačil jeden jediný moment. Z určité perspektivy se Hrabě cítí stejně provinile jako ona sama. V té samé době je přinucen společností (představovanou jejich Sluhou) zabít svou ženu jako trest za její nevěru, přestože to udělat nechce! Na druhé straně je zde Hraběnka, která cítí vinu a chce být za ni potrestána. Je to začarovaný kruh. V závěru Hrabě svou ženu

beze slova opouští, zanechává ji v tichu... Vytvoří tak vůbec nejkřutější situaci, k jaké může mezi dvěma milujícími se lidmi dojít. Hraběnka o samotě odpočívá, sužována pocity viny za „vraždu“ jejich manželství. Hrabě ji nechává samotnou s touto tíhou, protože nemá dost odvahy, aby s ní zůstal. Sciarrinův příběh je o obtížném umění odpouštění, o křehkosti lásky a také o tom, jak snadné je nezvratně poškodit a narušit vztah, který často ničit ani nechceme. Je to velice aktuální hořký příběh.

Sciarrino je proslulý svým originálním přístupem ke zvuku, který je často redukován, neslyšný. Jaké je pro režiséra poradit si s jemnými zvukovými nuancemi na divadle, a to i tehdy, když jde o vypjaté dramatické momenty?

Sciarrino si libreta píše sám, takže režisér dostane veškeré informace pouze a přímo od něj. Rozkrývat Sciarrinovy motivace, emoce jeho hrdinů ukryté v tichu, rytmu, šepotu či repetičích je nesmírně fascinující úkol. Nejde se s tím vypořádat jinak než co nejlepší dramaturgií. Takovou, která respektuje a která těží z kontrastů mezi silnými emocemi a způsobem, jakým jsou vyjadřovány. To je také důvod, proč je podle mě Sciarrinova hudba enormně nápomocná při konstrukci dramaturgie celé inscenace. Stačí jen pozorně poslouchat a následovat ji. Sciarrino je velice logický. Nic dalšího už pak nepotřebujete. (bs)

Salvatore Sciarrino

Zdroj Wikimedia Commons

Salvatore Sciarrino (1947) Luci mie traditrici

Opera o dvou jednáních, 1998

Libreto **Salvatore Sciarrino**
 Dirigentka **Lilianna Krych**
 Režie **Pia Partum**

Česká premiéra 26. června 2018 v 19.00 hodin v Divadle Antonína Dvořáka

NODO / Dny nové opery Ostrava 2018
 Pořádá Ostravské centrum nové hudby a NDM

Dne 6. března se v Antikvariátu a klubu Fiducia uskutečnil program s názvem TRAGICKÁ GROTESKA HUDBY I ŽIVOTA DMITRIJE ŠOSTAKOVIČE, ve kterém nejen o opeře LADY MACBETH MCENSKÉHO ÚJEZDU a jejím autorovi debatovali muzikolog Jan Špaček a režisér inscenace a ředitel NDM Jiří Nekvasil. *Foto Martin Kusyn*

O Šostakovičovi a ruské opeře debatoval muzikolog Jan Špaček (vpravo) společně s překladatelem libreta opery LADY MACBETH MCENSKÉHO ÚJEZDU Igorem Jelínkem také v Knihovně města Ostravy – na fotografii s knihovnicí Alenou Bittmarovou. *Foto Martin Kusyn*

Ateliér pro děti a mládež při NDM se již počtvrté zapojil do celostátní literární akce NOC S ANDERSENEM. Program probíhal v duchu POVÍDÁNÍ O PEJSKOVI A KOČIČCE – kniha Josefa Čapka slaví letos 90. výročí svého vzniku a inscenaci O PEJSKOVI A KOČIČCE má divadlo od nové sezóny opět na repertoáru. *Foto Martin Kusyn*

Nominaci na Cenu Thálie 2017 proměnily muzikálová zpěvačka Katarína Hasprová a operní pěvkyně Maida Hundeling. Cena Thálie pro činoherce do 33 let byla udělena Ivanu Dejmalovi a Cena Thálie za celoživotní mistrovství (balet) Richardu Böhmovi. Na snímku s oceněnými ředitel NDM Jiří Nekvasil. *Foto Pavel Průcha*

NDM připravilo dvouhodinové drama ze soudní síně s názvem TEROR, kde se diváci stávají porotou a na závěr hlasují, zda má být obžalovaný odsouzen, či osvobozen. Premiéru si nenechal ujít ani překladatel Ondřej Šebesta (vpravo), který je na fotografii se šéfem činohry NDM Vojtěchem Štěpánkem. *Foto Radovan Štátný*

Minkusův komicky laděný balet DON QUIJOTE podle románu Miguela Cervantese je jedním z nejpobornějších titulů světového baletního odkazu. Toto nádherné temperamentní taneční dílo mělo premiéru 12. dubna. Role choreografa se poprvé ve své kariéře zhostil Michal Štípa (vlevo). *Foto Martin Popelář*

Novináři a recenzenti Petr Veber a Veronika Parouková hovoří s hudebním ředitelem opery Jakubem Kleckerem po premiéře opery LADY MACBETH MCENSKÉHO ÚJEZDU. *Foto Martin Popelář*

V Galerii současné malby ve foyeru Divadla Antonína Dvořáka jsou do 10. května k vidění obrazy Pavla Formana (uprostřed). Na fotografii je zachycen také kurátor Martin Mikolášek a manažerka mimořádných projektů Kateřina Vozňáková. *Foto Martin Kusyn*

V Domě knihy KNIHCENTRUM proběhlo setkání s choreografem inscenace DON QUIJOTE a prvním sólistou Baletu Národního divadla v Praze Michalem Štípou. Podebatovat přišel také umělec, jehož jméno je v Česku synonymem baletu – Vlastimil Harapes. *Foto Lucie Štraková*

Hosty pořadu OPERNÍ SIRÉNY dramaturgyně opery Evy Mikuláškové byly Tereza Strmisková (vpravo), lektorka Ateliéru pro děti a mládež při NDM, a Nikola Illeová (vlevo), muzikoložka a lektorka. Dámy hovořily na téma HUDEBNÍ WORKSHOP PRO DĚTI. *Foto Martin Kusyn*

Dne 15. dubna byly uděleny CENY JANTAR za mimořádné umělecké výkony v Moravskoslezském kraji. Národní divadlo moravskoslezské proměnilo celkem 6 nominací. Cenu Haně Puchové (výtvarný umělec roku) předal ředitel NDM Jiří Nekvasil. Pořadem provázeli Lada Bělašková a Lumír Olšovský. *Foto Jiří Zerzoň*

Posledním činoherním titulem, který činohra NDM uvedla na alternativní scéně Divadla loutek Ostrava, byla česká premiéra hry REČI LÉČÍ. Inscenaci poprvé nastudoval se souborem činohry jeho nový šéf Vojtěch Štěpánek – na fotografii s maminkou a partnerkou. *Foto Radovan Štátný*

IMPERIAL HOTEL
OSTRAVA

**Nedělní
rodinný
brunch**

.....

**RESTAURACE
LA BRASSERIE**

KAŽDOU NEDĚLI 11:30–14:00 HOD.

Neomezená konzumace
polévek, předkrmů, teplých
a studených pokrmů,
salátů a dezertů.

.....

Cena na osobu (bez nápojů) 399 Kč,
děti 4–6 let 89 Kč, děti 7–10 let 129 Kč,
děti 11–15 let 189 Kč

Tyršova 6, 702 00 Ostrava 2
Tel.: +420 599 099 727 | E-mail: gastro.iho@cpihotels.com
ImperialHotelOstrava.com

květinové studio

Hlučín
Ostravská 7, 747 01 Hlučín

Avion Shopping park
Rudná 3114/114,
730 30 Ostrava

www.studioklia.cz

**RYCHLÝ
INTERNET
TAKÉ U VÁS!**

**10 Mbps
pouze 300 Kč/měsíc***

*cena při úvazku na 24 měsíců
mapu pokrytí naleznete na adrese <http://mapy.ovanet.cz/mapa-site>

VÝHODY SLUŽBY

- bez FUP • instalace od 1 Kč • vysoká rychlost připojení •
- 100% dostupnost a spolehlivost •

**V PŘÍPADĚ ZÁJMU VOLEJTE
+420 555 135 155**

Ovanet a.s., Hájkova 1100/13, 702 00 Ostrava – Přivoz
+420 555 135 155, <http://www.ovanet.cz>, obchod@ovanet.cz

ova.net

Data | Hlas | Obraz | Internet

NÁRODNÍ DIVADLO MORAVSKOSLEZSKÉ příspěvková organizace statutárního města Ostrava

Čs. legií 148/14, 701 04 OSTRAVA – Moravská Ostrava,
telefon: 596 276 111, e-mail: předprodej@ndm.cz

KDE SI MŮŽETE ZAJISTIT VSTUPENKY?

- **e-VSTUPENKA:** vstupenky nakupujte, plaťte a tiskněte v pohodlí domova na www.ndm.cz (lze na ni uplatnit pouze sleva studenta – držitele ISIC karty)

- **PRODEJ VSTUPENEK v Provozní budově NDM na Smetanově náměstí 8B, Ostrava:**

pondělí	12.00 – 17.00
úterý až pátek	8.00 – 17.00
sobota	9.00 – 12.00

předprodej – telefon: **596 276 420**
596 276 242

obchodní oddělení – telefon: **596 276 189**
objednávky vstupenek nad 10 ks

- **PŘEDPLATNÉ NDM v kanceláři předplatného v Provozní budově NDM na Smetanově náměstí 8B, Ostrava:**

pondělí	12.00 – 17.00
úterý	8.00 – 13.00 13.30 – 15.30
středa	8.00 – 13.00 13.30 – 17.00
čtvrtek	8.00 – 13.00 13.30 – 15.30
pátek	8.00 – 12.00

předplatné – telefon: **596 276 202**

- **hodinu před začátkem představení u pokladny** v Divadle Antonína Dvořáka – telefon: **596 276 420**
v Divadle Jiřího Myrona – telefon: **596 276 135**

- na dalších prodejních místech NDM – jejich seznam najdete na www.ndm.cz

POZOR ZMĚNA!

Přemístění
prodeje vstupenek
a předplatného
do Provozní budovy
NDM (budova
za Divadlem Antonína
Dvořáka)

VEŘEJNÉ GENERÁLKY

NOVĚ je část prodeje veřejných generálek spuštěna on-line – větší část vstupenek bude možné zakoupit v předprodeji. Na veřejné generálky je jednotné vstupné. Konání veřejné generálky určuje inscenační tým.

CENÍK VSTUPENEK

Ceník vstupenek na jednotlivá představení a přehled poskytovaných slev jsou vyvěšeny u pokladny předprodeje NDM.

Zbýlé vstupenky na představení v prodeji hodinu před začátkem představení přímo v pokladnách v Divadle Jiřího Myrona a Divadle Antonína Dvořáka

VSTUPENKY PRODÁVÁME NA 5 MĚSÍCŮ DOPŘEDU!

ZÁKLADNÍ OBCHODNÍ INFORMACE PLATNÉ PRO 99. SEZÓNU

Ceny a slevy jsou poskytovány dle aktuálního ceníku NDM

- prodej vstupenek na 5 měsíců dopředu
- sleva 40 % pro seniory nad 65 let a sleva 50 % pro ZTP, ZTP/P (neplatí pro gala, premiéry, hostující soubory, silvestrovská a mimořádná představení)
- sleva 50 % pro studenty, lze uplatnit také na e-vstupenku (neplatí pro gala, premiéry, hostující soubory, silvestrovská a mimořádná představení)
- sleva 50 % pro pedagogy – držitele průkazu ITIC (neplatí pro gala, premiéry, hostující soubory, silvestrovská a mimořádná představení)
- sleva 50 % na rodinné vstupné (pouze u takto označených představení)
- slevy se nesčítají
- NDM je oprávněno poskytovat výše uvedené slevy pouze na vybraná představení

PODPORUJÍ NÁS

Činnost Národního divadla moravskoslezského, příspěvkové organizace, je financována z rozpočtu statutárního města Ostrava.

Aktivity Národního divadla moravskoslezského jsou také finančně podporovány Ministerstvem kultury České republiky a Moravskoslezským krajem.

Auto Heller

@SE-MO Data
we care about information

KNIHCENTRUM.cz
Ostrava Dům knihy

předprodej vstupenek

Ostrava
Český rozhlas
FM 107.3

PERA+

deník

HiTRÁDI ORION
... které hraje

HARMONIE

Kiss
Radio
... be happy!

TANEČNÍ
AKTUALITY.CZ

FABEX
OSTRAVSKO

Městní program
kulturních institucí Ostravy
najdete v časopise **program**

Státní fond kultury ČR

NADACE
ŽIVOT
UMĚLCE

OSTRAVA!!!
MORAVSKÁ OSTRAVA
A PŘÍVOZ

Děkujeme za finanční dar, který NDM laskavě poskytli pan Michael Trask.

www.ndm.cz

MINISTERSTVO
KULTURY

Moravskoslezský
kraj

OSTRAVA!!!

PROGRAM KVĚTEN 2018

DIVADLO ANTONÍNA DVOŘÁKA

2.	ŠTASTNI VE TŘECH	F	18.30	Č
3.	LA TRAVIATA – premiéra	PP	18.30	O
4.	PANÍ BOVARYOVÁ	D	18.30	Č
5.	LA TRAVIATA – druhá premiéra	MP	18.30	O
6.	FIALOVÝ SVĚT – premiéra		18.30	OPTA/M
7.	ZOB, ZOB, ZOBAN!!! – derniéra	školy	10.00	O – foyer
9.	ŠKOLA PRO ŽENY – derniéra		18.30	Č
10.	LAZEBNÍK SEVILLSKÝ!!!	VII.	18.30	O
11.	DON QUIJOTE	IV.	18.30	B
12.	LA TRAVIATA		18.30	O
13.	FIALOVÝ SVĚT		18.30	OPTA/M
15.	LADY MACBETH MCENSKÉHO ÚJEZDU	V.	18.30	O
17.	ZNEUCTĚNÍ LUKRÉCIE – derniéra		18.30	O
19.	ZNEUCTĚNÍ LUKRÉCIE – zájezd Praha		19.00	
20.	PLES V OPEŘE		18.30	OPTA/M
21.	PANÍ BOVARYOVÁ	ČP	18.30	Č
22.	DON QUIJOTE	E	18.30	B
23.	LADY MACBETH MCENSKÉHO ÚJEZDU	F	18.30	O
24.	PANÍ BOVARYOVÁ	VII.	18.30	Č
25.	LAZEBNÍK SEVILLSKÝ!!!	D	18.30	O
26.	IFIGENIE V AULIDĚ	X.	18.30	O
27.	PLES V OPEŘE		18.30	OPTA/M
30.	DON QUIJOTE	F	18.30	B
31.	ŠTASTNI VE TŘECH	C	18.30	Č

ALTERNATIVNÍ SCÉNA DIVADLA LOUTEK OSTRAVA

3.	ŘEČI LÉČÍ	19.00	Č
10.	TEROR	19.00	Č
17.	ŘEČI LÉČÍ	19.00	Č
28.	TEROR	19.00	Č

DIVADLO JIŘÍHO MYRONA

12.	MŮJ BOJ (Mein Kampf)	19.00	Č
26.	MŮJ BOJ (Mein Kampf)	14.00	Č
26.	MŮJ BOJ (Mein Kampf)	19.00	Č

PROGRAM ČERVEN 2018

DIVADLO ANTONÍNA DVOŘÁKA

1.	LADY MACBETH MCENSKÉHO ÚJEZDU	D	18.30	O
2.	LABUTÍ JEZERO		18.30	B
3.	PLES V OPEŘE		18.30	OPTA/M
5.	LADY MACBETH MCENSKÉHO ÚJEZDU	E	18.30	O
6.	LA TRAVIATA	VOP	18.30	O
7.	PANÍ BOVARYOVÁ	C	18.30	Č
8.	KONCERT ŽÁKŮ PĚVECKÉ ŠKOLY EVY GEBAUEROVÉ-PHILLIPS		18.00	foyer
9.	LADY MACBETH MCENSKÉHO ÚJEZDU – zájezd Bratislava		19.00	
10.	PLES V OPEŘE – derniéra		18.30	OPTA/M
12.	LABUTÍ JEZERO		18.30	B
13.	FIALOVÝ SVĚT		18.30	OPTA/M
14.	MAŠKARÁDA čili Fantom Opery – premiéra	PP	18.30	Č
15.	IFIGENIE V AULIDĚ – derniéra	IV.	18.30	O
16.	MAŠKARÁDA čili Fantom Opery – první repríza	MP	18.30	Č
17.	LA TRAVIATA		18.30	O
18.	MAŠKARÁDA čili Fantom Opery	ČP	18.30	Č
19.	FIALOVÝ SVĚT		18.30	OPTA/M
20.	MYSLÍM, TEDY JSEM – premiéra		18.30	B

ZKUŠEBNA DIVADLA ANTONÍNA DVOŘÁKA

21.	SEX, DROGY A HAFO PRACHŮ – česká premiéra	19.00	Č
24.	SEX, DROGY A HAFO PRACHŮ – první repríza	19.00	Č
25.	SEX, DROGY A HAFO PRACHŮ	19.00	Č

ALTERNATIVNÍ SCÉNA DIVADLA LOUTEK OSTRAVA

1.	ŘEČI LÉČÍ	19.00	Č
2.	ŘEČI LÉČÍ	19.00	Č
5.	TEROR	19.00	Č

DIVADLO JIŘÍHO MYRONA

6.	MŮJ BOJ (Mein Kampf)	19.00	Č
9.	JESUS CHRIST SUPERSTAR – před katedrálou Božského Spasitele	21.00	
30.	L2: Brána života! – zájezd Litomyšl	16.00	

Změna programu vyhrazena!

Červeně označené dny – so, ne, svátky

O – opera, Č – činohra, B – balet, OPTA/M – opereta/muzikál
Předplatitelské skupiny: E, F, C, D, V., VII., IV., X., PP, MP, ČP

PŘEDPLATNÉ – 100. DIVADELNÍ SEZÓNA

S jistým místem v hledišti, bez nutnosti rezervací a mnoho dalších výhod

JAK A KDE SI POŘÍDIT SVÉ PŘEDPLATNÉ?

Předplatné si lze sjednat osobně, telefonicky, e-mailem nebo poštou. V kanceláři předplatného a prodeji vstupenek NDM se Vám můžeme věnovat, pomůžeme vybrat předplatitelskou skupinu, doporučit jednotlivá představení nebo společně vyplnit přihlášku.

Předplatné NDM: **Alena Burdová**

Tel.: 596 276 202, e-mail: alena.burdova@ndm.cz

www.ndm.cz

SOUTĚŽ

Soutěžní otázka pro premiérové předplatné!

Které z těchto titulů NEBYLY uvedeny za 99 sezón v NDM a diváci je NEUVIDÍ ani ve 100. sezóně?

Madame Favart (Jacques Offenbach) • **Mrtvé město** (Erich Wolfgang Korngold) • **Odcházení** (Václav Havel) • **Kamenný kvítek** (Sergej Prokofjev) • **Velkověvodkyně z Chicaga** (Emmerich Kálmán) • **Perikles** (William Shakespeare) • **Zpěvák z Mexika** (Francis Lopez) • **Bílá paní** (François Adrien Boieldieu) • **Svěcení jara** (Igor Fjodorovič Stravinskij) • **Tristan a Isolda** (Richard Wagner) • **Andělé mezi námi** (František Langer) • **Bajadéra** (Ludwig Minkus) • **Chicigo** (John Kander) • **Vzpoura not** (Bohuslav Martinů) • **Dívka ze zlatého západu** (Giacomo Puccini) • **Šroub** (Dmitrij Šostakovič) • **Sweeney Todd** (Stephen Sondheim) • **Ten, který dostává políčky** (Leonid Nikolajevič Andrejev) • **Na šachtě** (František Sokol-Tůma) • **Hry o Marii** (Bohuslav Martinů)

Výherce bude mít možnost zakoupit si premiérové předplatné za symbolickou cenu!

Bližší informace naleznete na webu **www.ndm.cz**

Své odpovědi zasilejte do **31. května 2018** na adresu **soutez@ndm.cz**

Slosování proběhne v měsíci červnu po jednom z představení v Divadle Antonína Dvořáka.

Výherce bude informován e-mailem.

VYHRAJTE LETECKÝ ZÁJEZD OSTRAVA → EDINBURGH

Zažijte Edinburgh z Calton Hill... Neuvěřitelné výhledy na slavný hrad, Holyrood Palace i Artušovo sedlo – jediné s námi.

STAŇTE SE I VY PŘEDPLATITELEM

Národního divadla moravskoslezského

Stačí zakoupit předplatné do 5. 9. 2018 a budete automaticky zařazení do slosování soutěže o eurovíkend pro 2 osoby.

radynacestu.cz

REPERTOÁR NDM (KVĚTEN – ČERVEN 2018)

OPERA

Giuseppe Verdi
LA TRAVIATA
3. 5. (18.30) – premiéra, 5. 5. (18.30) – druhá premiéra, 12. 5. (18.30), 6. 6. (18.30), 17. 6. (18.30)

Edvard Schiffrauer
ZOB, ZOB, ZOBAN!!!
7. 5. (10.00) – derniéra

Gioacchino Rossini
LAZEBNÍK SEVILLSKÝ!!!
10. 5. (18.30), 25. 5. (18.30)

Dmitrij Dmitrijevič Šostakovič
LADY MACBETH MCENSKÉHO ÚJEZDU
15. 5. (18.30), 23. 5. (18.30), 1. 6. (18.30), 5. 6. (18.30), 9. 6. (19.00) – zájezd Bratislava

Benjamin Britten
ZNEUCTĚNÍ LUKRÉCIE
17. 5. (18.30) – derniéra, 19. 5. (19.00) – zájezd Praha

Christoph Willibald Gluck
IFIGENIE V AULIDĚ
26. 5. (18.30), 15. 6. (18.30) – derniéra

ČINOHRA

Eugène Labiche
ŠTASTNÍ VE TŘECH
2. 5. (18.30), 31. 5. (18.30)

Christopher Hampton
ŘEČI LÉČÍ
3. 5. (19.00), 17. 5. (19.00), 1. 6. (19.00), 2. 6. (19.00)

Gustave Flaubert
PANÍ BOVARYOVÁ
4. 5. (18.30), 21. 5. (18.30), 24. 5. (18.30), 7. 6. (18.30)

Molière
ŠKOLA PRO ŽENY
9. 5. (18.30) – derniéra

ČINOHRA

Ferdinand von Schirach
TEROR
10. 5. (19.00), 28. 5. (19.00), 5. 6. (19.00)

George Tabori
MŮJ BOJ (Mein Kampf)
12. 5. (19.00), 26. 5. (14.00), 26. 5. (19.00), 6. 6. (19.00)

Terry Pratchett – Stephen Briggs
MAŠKARÁDA čili Fantom Opery
14. 6. (18.30) – premiéra, 16. 6. (18.30) – první repríza, 18. 6. (18.30)

Eric Bogosian
SEX, DROGY A HAFO PRACHŮ
21. 6. (19.00) – česká premiéra, 24. 6. (19.00) – první repríza, 25. 6. (19.00)

BALET

Ludwig Minkus
DON QUIJOTE
11. 5. (18.30), 22. 5. (18.30), 30. 5. (18.30)

Petr Iljič Čajkovskij
LABUTÍ JEZERO
2. 6. (18.30), 12. 6. (18.30)

Večer mladých choreografů
MYSLÍM, TEDY JSEM
20. 6. (18.30) – premiéra

OPERETA/MUZIKÁL

Koncert Hany Fialové a jejích hostů
FIALOVÝ SVĚT
6. 5. (18.30) – premiéra, 13. 5. (18.30), 13. 6. (18.30), 19. 6. (18.30)

Richard Heuberger – Victor Léon – Heinrich von Waldberg
PLES V OPEŘE
20. 5. (18.30), 27. 5. (18.30), 3. 6. (18.30), 10. 6. (18.30) – derniéra

Změna programu vyhrazena!

INZERCE

THE MEDIA

DIGITAL SIGNAGE SOLUTION

KAŽDÝ DEN PRACUJEME NA TOM,
ABYSTE BYLI VIDĚT.

VELKOPLOŠNÉ OBRAZOVKY VE FAKULTNÍ NEMOCNICI OSTRAVA.

VAŠE REKLAMNÍ A MEDIÁLNÍ AGENTURA

www.budetevidet.cz

Konec nudy v čelárnách...

NÁRODNÍ DIVADLO MORAVSKOSLEZSKÉ

100. NÁRODNÍ DIVADLO MORAVSKOSLEZSKÉ

NÁRODNÍ DIVADLO MORAVSKOSLEZSKÉ
NÁRODNÍ DIVADLO V OSTRAVĚ • ČESKÉ DIVADLO V MORAVSKOSLEZSKÉ
SEZÓNA

PREMIÉRY V SEZÓNĚ 2018/2019

OPERA

18. 10. **OSUD**
6. 11. **PÍSNĚ A BALADY**
16. 11. **PRVOREPUBLIKOVÉ GALA**
13. 12. **TRIPTYCH**
14. 2. **ČTYŘNOTOVÁ OPERA**
11. 4. **JULIETTA aneb SNÁŘ**
13. 6. **ROBERT DÁBEL**

BALET

15. 11. **VZLETY A PÁDY**
7. 3. **NEBEZPEČNÉ ZNÁMOSTI**
17. 4. **BALET GALA**

ČINOHRA

25. 10. **ROK NA VSI**
8. 11. **NAŠE TŘÍDA**
24. 1. **KRÁL UMÍRÁ**
7. 2. **DOKONALÁ SVATBA**
16. 3. **OPILÍ**
16. 5. **VÝNOSNÉ MÍSTO**
30. 5. **RÁDCE**

OPERETA/MUZIKÁL

20. 9. **KOČKY**
21. 11. **FANTOM MUZIKÁLU**
– Michael Prostějovský
– 70 let
4. 4. **DĚJ SE CO DĚJ**
(Anything Goes)
12. 5. **THRILL ME**

PŘEDPLATNÉ JIŽ V PRODEJI

www.ndm.cz

NEW OPERA DAYS OSTRAVA

Pořádají

OSTRAVSKÉ CENTRUM NOVÉ HUDBY
OSTRAVA CENTER FOR NEW MUSIC

Dny nové opery Ostrava

SOUČASNOST AVANTGARDA EXPERIMENT

DIVADLO ANTONÍNA DVOŘÁKA

DIVADLO JIŘÍHO MYRONA

DŮL HLUBINA

Hába
Sciarrino
Eastman
Lo
Komorous
Cage

2018

24/28/6

Informace a předprodej

www.newmusicostrava.cz

Hlavní partneři

OSTRAVA!!!

MINISTERSTVO
KULTURY

ART MENTOR FOUNDATION LUCERNE

Moravskoslezský
kraj

LIBOR WINKLER

OSTRAVA!!!
MORAVSKÁ OSTRAVA
A PŘÍVOZ

Hlavní mediální partneři

Česká televize

Vitava
Český rozhlas

Mediální partneři

FULLMOON

OPERA+

ostravan.cz

glissando

railreklam

Děkujeme

provoz

NÁRODNÍ
MUZEUM